

KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI ÉRTESÍTŐ

A KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI MINISZTERIUM HIVATALOS LAPJA

ÚJ HELYEN A KÖZLÖNYBOLT!

2006. július 3-tól a Közlönybolt új helyre, a Magyar Hivatalos Közlönykiadó jogi szolgáltató és tájékoztató központjába költözik, ahol a megszokott kiadványokon kívül bővebb szolgáltatások (jogszabálykeresés, irodai és nyomdai szolgáltatások, terméktámogatás, internetkávészó, olvasósarok stb.) állnak az ügyfelek rendelkezésére.

Az új elérhetőségek:

Közlöny Centrum 1072 Budapest, Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány utca–Nyár utca sarkán).

Telefon: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu, www.kozlonycentrum.hu

TARTALOM

Oldal

Kormányrendeletek

109/2006. (V. 5.) Korm. r. Az üvegházhatású gázoknak a Magyar Állam kincstári vagyonába tartozó kibocsátási egységeivel való rendelkezés részletes szabályairól.....	1059
125/2006. (V. 19.) Korm. r. Az egyes kültéri berendezések zajkibocsátási követelményeiről és megfelelőségük tanúsításáról szóló 140/2001. (VIII. 8.) Korm. rendelet módosításáról	1061
127/2006. (V. 30.) Korm. r. A Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a környezetvédelem és természetvédelem terén való együttműködésről szóló Egyezmény kihirdetéséről	1063

Miniszteri rendeletek

22/2006. (V. 17.) EüM–FVM–KvVM e. r. A biocid termékek előállításának és forgalomba hozatalának feltételeiről szóló 38/2003. (VII. 7.) ESZCSM–FVM– KvVM együttes rendelet módosításáról.....	1066
28/2006. (V. 22.) KvVM r. A Kapszeg-tó Természetvédelmi Terület létesítéséről	1070
29/2006. (V. 22.) KvVM r. A Kőszegi-tözegeomhás láp Természetvédelmi Terület védetté nyilváníításáról szóló 4/1993. (II. 17.) KTM rendelet módosításáról.....	1071
41/2006. (V. 26.) FVM r. Az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 29/1997. (IV. 30.) FM rendelet módosításáról.....	1073
6/2006. (V. 24.) TNM r. Zánka vízpart-rehabilitációs szabályozási követelményekkel érintett területének lehatárolásáról és vízpart-rehabilitációs tanulmánytervének elfogadásáról	1073

Az Alkotmánybíróság határozatai

13/2006. (V. 5.) AB h. Az Alkotmánybíróság határozata	1073
436/B/2003. AB h. Tiszanána Község Önkormányzatának a települési szilárd és folyékony hulladékkal összefüggő feladatok végrehajtásáról szóló 15/2004. (IV. 28.) számú rendelete 3. számú melléklete alkotmányellenességének vizsgálatáról.....	1073
675/B/2005. AB h. A köztisztasággal és a települési szilárd hulladékkal összefüggő tevékenységekről szóló 1/1986. (II. 21.) ÉVM–EüM együttes rendelet 6. § (1) bekezdése, a főváros köztisztaságáról szóló 48/1994. (VIII. 1.) Föv. Kgy. rendelet 3. § (1) bekezdés a)–c) pontjai, valamint Budapest Főváros XV. kerület Rákospalota, Pestújhely, Újpalota Önkormányzatának a parlagfű elterjedésének visszaszorításáról szóló 6/1996. (IV. 2.) ök. rendelete 3. §-a alkotmányellenességének vizsgálatáról.....	1073

Kormányhatározatok

1054/2006. (V. 26.) Korm. h. A közigazgatás átalakításának előkészítésével kapcsolatos egyes feladatokról	1073
2089/2006. (V. 5.) Korm. h. A Budapesti Vegyiművek Rt. I. rendű és a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium II. rendű alperesek elleni kártérítési perben a peren kívüli megállapodás fedezetének biztosításáról	1074
2097/2006. (V. 9.) Korm. h. A Duna szennyezettségének csökkentését célzó projekthez a Magyar Köztársaságnak a Globális Környezetvédelmi Alap által a Világbank közvetítésével nyújtandó támogatásról szóló támogatási megállapodás megkötéséről	1074

A tartalomjegyzék az 1058. oldalon folytatódik.

2098/2006. (V. 9.) Korm. h. A 2006. évi ár- és belvízi károk következményeinek felszámolását célzó intézkedésekről, valamint a támogatási rendszer lehetséges átalakításáról	1075
2101/2006. (V. 26.) Korm. h. A Duna és a Tisza vízrendszerében 2006. április–május hónapokban levonult rendkívüli árhullámok következtében tönkrement árvízvédelmi művek védelmi képességének újbóli megteremtéséről	1075

Egyezmény

A veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló, Bázelen, 1989. március 22. napján aláírt Egyezmény 101/1996. (VII. 12.) Korm. rendelettel kihirdetett, valamint a 240/2005. (X. 27.) Korm. rendelettel módosított, egységes szerkezetbe foglalt szövege	1076
--	------

Közlmények

A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium közleménye a vízügyi építményfajtáknál használt építési termékek megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezet kijelöléséről	1112
Az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség közleménye az általa 2006. január 1. és 2006. május 31. között kibocsátott építőipari műszaki engedélyekről	1115
Az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség közleménye az általa 2006. január 1. és 2006. május 31. között visszavont építőipari műszaki engedélyekről	1118
Hirdetmény	1119

Cikkek, tanulmányok

Szittner Károly: Az elektronikus közigazgatás kezdetei Magyarországon	1119
Dr. Lőrincz Lajos: A magyar közigazgatási jog változásai 1990-től	1134

Helyesbítés

1138

KÖZLÖNY

§

Kormányrendeletek

**A Kormány
109/2006. (V. 5.) Korm.
rendelete
az üvegházhatású gázoknak
a Magyar Állam kincstári vagyonába tartozó
kibocsátási egységeivel való rendelkezés
részletes szabályairól**

Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény (a továbbiakban: Üht.) 20. §-a (5) bekezdésének a) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

(1) A rendelet hatálya az Üht. alapján létrehozott, kincstári vagyonkörbe tartozó kibocsátási egységekkel való gazdálkodásra, a kibocsátási egységek vagyonkezelésére, valamint átruházására terjed ki.

(2) Az Üht.-ban és e rendeletben nem szabályozott kérdésekben a kincstári vagyonnal való gazdálkodásról szóló 58/2005. (IV. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kvr.) szabályait kell alkalmazni.

2. §

(1) Az adott kereskedési időszak alatt létrehozott kibocsátási egységek kincstári vagyonkörbe való kerülésének tényéről, illetve azok teljes mennyiségéről a forgalmi jegyzékbe történő bejegyzést követő 15 napon belül a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium tájékoztatja a Kincstári Vagyoni Igazgatóságot (a továbbiakban: KVI), és egyidejűleg kezdeményezi a vagyonkezelési szerződés megkötését.

(2) A KVI a bejelentéstől számított 15 napon belül kijelöli a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumot (a továbbiakban: vagyonkezelő) vagyonkezelőnek és vele a kibocsátási egységekre vonatkozó vagyonkezelési szerződést köt.

3. §

A Kvr. 10. §-ában foglaltakon túl a vagyonkezelési szerződés – a kibocsátási egység sajátos jellegére tekintettel – tartalmazza különösen:

- a) az adott kereskedési időszak meghatározását;
- b) a kereskedési időszak alatt létrehozott kibocsátási egységek teljes mennyiségét;
- c) a kibocsátási egységekhez kapcsolódó azonosító kódokat;

d) a kibocsátási egységek mint kincstári vagyonelemek keletkezésének időpontját;

e) az Üht. 11. §-ban meghatározott kötelezettség teljesítése során visszaadott kibocsátási egységeknek a vonatkozó jogszabályok szerinti törléséig történő kezelését.

4. §

A Kvr. 19. §-ának (1) bekezdése szerinti adatszolgáltatási kötelezettség tartalmát a felek a vagyonkezelési szerződésben oly módon határozzák meg, hogy

a) a szerződésből a kincstári vagyonkörbe tartozó kibocsátási egységek mennyisége, illetve ennek változása megállapítható legyen, és

b) a felek az értékben történő nyilvántartás kötelezettségétől eltekintenek, továbbá

c) a vagyonkezelő az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: jegyzékkezelő) útján köteles biztosítani a KVI számára a kincstári vagyonba tartozó kibocsátási egységeket tartalmazó forgalmi számla tartalmának megismerhetőségét.

5. §

(1) A vagyonkezelő saját hatáskörben, a jegyzékkezelő útján – az Üht. 8. § (1) bekezdésének megfelelően – ingyenesen kiosztja a Kormány által rendeletben kihirdetett Nemzeti Kiosztási Lista alapján az ott meghatározott mennyiségű kibocsátási egységeket, az ott meghatározott személyeknek.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottak végrehajtása során a kincstári vagyonkörből történő kikerülés előkészítésére és a kincstári vagyonért felelős miniszter jóváhagyására vonatkozó előírásokat nem kell alkalmazni.

(3) A kibocsátási egység kincstári vagyonkörből való kikerülésének és az új jogosult kibocsátási egység feletti rendelkezési joga megszerzésének időpontja a forgalmi jegyzékbe történő bejegyzés napja.

(4) A kibocsátási egységek kincstári vagyonkörből történő kikerüléséről a vagyonkezelő a vagyonkezelési szerződésben meghatározottak szerint tájékoztatja a KVI-t.

6. §

(1) A vagyonkezelő saját hatáskörben ingyenesen kiosztja a környezetvédelmi hatóság határozatában foglalt személyeknek, az abban meghatározott kibocsátási egységeket az Üht.-ban meghatározott vis maior kiosztás, illetve az új belépők számára történő kiosztás esetében.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben is alkalmazni kell az 5. § (2)–(4) bekezdését.

7. §

(1) Az ingyenesen ki nem osztott kibocsátási egységeket – a vagyonkezelőnek az értékesítés rendszerességére, időpontjára, valamint az értékesítendő mennyiségre vonatkozó javaslata alapján, annak a pénzügyminiszter által történő jóváhagyását követően – a pénzügyminiszter értékeseíti. A javaslatát a vagyonkezelőnél a pénzügyminiszter is kezdeményezheti.

(2) Amennyiben a pénzügyminiszter a vagyonkezelő javaslatával nem ért egyet, az elutasítás indokainak figyelembevételével a vagyonkezelő új javaslatot dolgoz ki és terjeszt elő.

(3) A vagyonkezelő az (1)–(2) bekezdés szerinti javaslatát a gazdasági és közlekedési miniszter egyetértésével alakítja ki.

8. §

(1) A 7. § (1) bekezdésében meghatározott kibocsátási egységek értékesítése az Áht. 109/D. §-a (3) bekezdésének c) pontja szerinti árverésnek minősülő elektronikus aukciós eljárással történik.

(2) Az elektronikus aukción minden, az Európai Gazdasági Térség tagállamának kibocsátási egységkereskedelmi jegyzékében számlával rendelkező jogalany részt vehet.

(3) Az elektronikus aukció során az aukcióra bocsátott kibocsátási egységek a – minimál ár feletti – legjobb ajánlatot tevő részére kerül értékesítésre, vagy több, azonos legjobb áron ajánlatot tevő esetén az ajánlattevők között arányosan kerül felosztásra.

(4) A kiíró az elektronikus aukcióra vonatkozó hirdetményt – az aukció kitűzött napja előtt 15 nappal – oly módon teszi közzé, hogy az bármely érdeklődő számára elérhető legyen (pl. hazai és nemzetközi sajtótermékekben, internetes oldalakon).

(5) A hirdetmény tartalmazza:

- a) a kiíró nevét;
- b) az aukció időtartamát;
- c) az értékesíteni kívánt kibocsátási egységek mennyiségét;
- d) a legkisebb értékesíthető mennyiséget;
- e) egy kibocsátási egység minimálárát;
- f) az ellenérték megfizetésének módját;
- g) az ellenérték megfizetésének biztosítékát;
- h) a pénzügyi teljesítés és a kibocsátási egységek jóváírásának idejét;
- i) az eredménytelenné nyilvánítás feltételeit.

(6) Az aukciós ajánlat nem vonható vissza.

(7) Az első kereskedési időszakra [Üht. 6. § (4) bekezdés] vonatkozó Nemzeti Kiosztási Tervben elkülönített aukciós tartalékba tartozó kibocsátási egységek értékesíté-

sének bevétele az Áht. 109/A. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a központi költségvetés központosított bevételeit képezi úgy, hogy a befolyó bevétel összege, legfeljebb azonban 2 milliárd forint – a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium, illetve a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium között fele-fele arányban megosztva – az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésével, kibocsátásának szabályozásával kapcsolatos feladatok, valamint a megújuló energiaforrások használatára és az energiafelhasználási hatékonyság javítására irányuló intézkedések finanszírozására használható fel.

9. §

A pénzügyminiszter a kibocsátási egységek értékesítésének pénzügyi teljesítését követő 30 napon belül tájékoztatja a vagyonkezelőt és a gazdasági és közlekedési minisztert:

- a) az értékesítés tényéről;
- b) az értékesített kibocsátási egységek mennyiségéről;
- c) a kibocsátási egység vételáráról;
- d) az értékesítésre bocsátott kibocsátási egységekhez kapcsolódó azonosító kódokról.

10. §

(1) A kibocsátási egységnek az Üht. 11. §-ában megfogalmazott kötelezettség teljesítése során történő visszadása esetén a jegyzékkezelő külön jogszabály szerint törli az adott kibocsátási egységet a forgalmi jegyzékből.

(2) A kibocsátási egység mint forgalomképes vagyoni értékű jog a kincstári vagyonszármazékból történő kikerülést követően – a vis maior kiosztás során átruházott egységek kivételével – a továbbiakban is átruházható.

11. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésének napjától kezdődően a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium köteles gondoskodni a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti kibocsátásforgalmi-jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről szóló, 2004. december 21-i 2216/2004/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: 2216/2004/EK rendelet) 11.1 pontja szerinti „Részes Fél Számla” létrehozására és működtetésére vonatkozó szabályok végrehajtásáról.

(3) E rendeletet a 2216/2004/EK rendelettel összhangban kell alkalmazni.

(4) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Kvr. 1. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A rendeletben foglalt szabályokat a honvédelmi miniszter által honvédelmi célra feleslegesnek nyilvánított haditechnikai eszközök és készletek vagyonkezelésére és értékesítésére, a nemzetbiztonsági szolgálatokra mint vagyonkezelőkre, valamint az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény alapján létrehozott, kincstári vagyonskörbe tartozó kibocsátási egységekkel való gazdálkodásra, a kibocsátási egységek vagyonkezelésére és értékesítésére a külön jogszabályban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.”

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
125/2006. (V. 19.) Korm.
rendelete**

**az egyes kültéri berendezések zajkibocsátási
követelményeiről
és megfelelőségük tanúsításáról szóló
140/2001. (VIII. 8.) Korm. rendelet módosításáról**

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. §-a (7) bekezdésének g) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

(1) Az egyes kültéri berendezések zajkibocsátási követelményeiről és megfelelőségük tanúsításáról szóló 140/2001. (VIII. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-ának c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E rendelet alkalmazásában]

„c) *megfelelőségi jelölés*: a berendezésen elhelyezett, külön jogszabály szerinti, CE megfelelőségi jelölés;”

(2) Az R. 2. §-ának i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E rendelet alkalmazásában]

„i) *EK megfelelőségi nyilatkozat*: a gyártó vagy az Európai Gazdasági Térségben letelepedett meghatalmazott képviselője írásbeli nyilatkozata arról, hogy a gép vagy berendezés megfelel az e rendelet szerinti követelménynek;”

2. §

Az R. 3. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Minden más jelölést csak úgy lehet elhelyezni, hogy az a CE megfelelőségi jelölés és a zajcímke láthatóságát és olvashatóságát ne befolyásolja.”

3. §

(1) Az R. 3. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és ezzel egyidejűleg a § eredeti (3) bekezdésének számítása (4) bekezdésre változik:

„(3) A zajcímket a berendezésen jól láthatóan, olvashatóan és maradandóan kell elhelyezni.”

(2) Az R. 3. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E rendeletben foglalt követelmények ellenőrzését a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség és a megyei (fővárosi) fogyasztóvédelmi felügyelőségek, valamint a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal és területi felügyelőségei (a továbbiakban együtt: felügyelőség) ellenőrzik, és a rendelkezések megsértése esetén – e rendeletben foglalt eltérésekkel – a külön jogszabályokban meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazzák.”

4. §

Az R. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A berendezés gyártója vagy annak az Európai Gazdasági Térségben letelepedett meghatalmazott képviselője minden berendezéstípushoz EK megfelelőségi nyilatkozatot állít ki. A nyilatkozat legalább a 3. számú melléklet szerinti adatokat tartalmazza.”

5. §

(1) Az R. 6. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Ha a felügyelőség megállapítja, hogy valamely forgalomba hozott vagy üzembe helyezett berendezés nem felel meg a 3. § (1) bekezdésének b), c) pontjában foglalt előírásoknak, akkor megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a berendezés gyártója vagy annak az Európai Gazdasági Térségben letelepedett meghatalmazott képviselője a berendezést olyan állapotba hozza, hogy az megfeleljen az előírásoknak.

(2) A felügyelőség korlátozza vagy megtiltja a berendezés forgalomba hozatalát, illetve üzembe helyezését, ha

a) a berendezés zajkibocsátása a 3. § (1) bekezdés a) pontjában hivatkozott határértéket meghaladja, vagy

b) a berendezés az (1) bekezdésben megített intézkedések ellenére sem felel meg a 3. § (1) bekezdés b), c) pontjában foglalt előírásoknak.”

(2) Az R. 6. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tilalom, illetve a korlátozás elrendeléséről a felügyelőség haladéktalanul tájékoztatja az Európai Bizottságot és a többi tagállam illetékes hatóságát.”

6. §

Az R. 10. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A felügyelőség – az Európai Bizottság vagy a tagállamok illetékes hatóságának megkeresésére – a gyártótól bekér és az Európai Bizottság vagy a tagállamok illetékes hatósága rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amelyet egy berendezéstípus megfelelési értékelése során felhasználtak, beleértve a 4. számú melléklet 3. pontja, az 5. számú melléklet 3. pontja, a 6. számú melléklet 2. pontja, valamint a 7. számú melléklet 3.1. és 3.3. pontja szerinti műszaki dokumentációt.”

7. §

(1) Az R. 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gyártó vagy az Európai Gazdasági Térségben letelepedett meghatalmazott képviselője köteles a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalnak megküldeni minden egyes – e rendelet hatálya alá tartozó – berendezéstípus EK megfelelési nyilatkozatának másolatát.”

(2) Az R. 11. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal a berendezéstípusok EK megfelelési nyilatkozatát továbbítja az Európai Bizottságnak, valamint hozzáférhetővé teszi a felügyelőség számára.”

8. §

Az R. 12. §-a (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ez a rendelet – az egyes kültéri berendezések zajkibocsátásának korlátozásáról és a zajkibocsátás mérési módszeréről szóló 29/2001. (XII. 23.) KöM–GM együttes rendelettel együtt – a kültéri használatra tervezett berendezések zajkibocsátására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. május 8-i, 2000/14/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

9. §

Az R. 2. számú mellékletének 13. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. Járműre szerelt hűtőgépek

Raktéri hűtő berendezés, a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet szerinti N2, N3, O3 és O4 kategóriájú járműveken.

A hűtő egység hajtása lehet a hűtőberendezés szerves része, lehet a járműre szerelt külön egység. Az erőforrás lehet a jármű hajtómotorja, lehet független vagy készenléti erőforrás.”

10. §

Az R. 3. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

11. §

(1) Az R.

a) 3. § (1) bekezdés c) pontjában a „megfelelési nyilatkozattal” szövegrész helyére az „EK megfelelési nyilatkozattal”,

b) 5. §-a (2) bekezdésében, a 4. számú melléklet 1. pontjában, az 5. számú melléklet 1., 5. c) pontjában, a 6. számú melléklet 1. pontjában és a 7. számú melléklet 1. pontjában a „megfelelési nyilatkozatot” szövegrész helyére az „EK megfelelési nyilatkozatot”,

c) 5. §-a (3) bekezdésében, az 5. számú melléklet 6. a) és 6. d) pontjában, a 7. számú melléklet 3.1. pontjában a „megfelelési nyilatkozat” szövegrész helyére az „EK megfelelési nyilatkozat”,

d) 5. számú melléklet 2. pontjában a „megfelelési nyilatkozatban” szövegrész helyére az „EK megfelelési nyilatkozatban” szövegrész lép.

(2) Az R. 3. § (3) bekezdés b) pontjában, az 5. § (3) bekezdésében, a 9. § (1) és (2) bekezdésében a „Magyar Köztársaságban” szövegrész helyére az „Európai Gazdasági Térségben” szövegrész lép.

(3) Az R. 3. § (1) bekezdésének felvezető mondatában a „meghatalmazott képviselője” szövegrész helyére „az Európai Gazdasági Térségben letelepedett meghatalmazott képviselője” szövegrész lép.

12. §

(1) Ez a rendelet 2007. január 1-jén lép hatályba, ezzel egyidejűleg hatályát veszti az R. 3. § (3) bekezdésének c) pontja és 4. §-a.

(2) Ez a rendelet a kültéri használatra tervezett berendezések zajkibocsátására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. május 8-i, 2000/14/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv 3. cikke c) pontjának, 5. cikke (1) bekezdésének, 8. cikke (1) bekezdésének, 9. cikke (2) bekezdésének, 11. cikke (3) és (4) bekezdésének, 14. cikke (3) bekezdésének és 16. cikke (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

Budapest, 2006. május 16.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 125/2006. (V. 19.) Korm. rendelethez

[3. számú melléklet
a 140/2001. (VIII. 8.) Korm. rendelethez]

Az EK megfeleléségi nyilatkozat

Az EK megfeleléségi nyilatkozat a következő adatokat tartalmazza:

- a gyártó vagy annak az Európai Gazdasági Térségben letelepedett meghatalmazott képviselője nevét és címét,
- a műszaki dokumentációt őrző személy nevét és címét,
- a berendezés leírását,
- a lefolytatott megfeleléség-értékelési eljárás megnevezését,
- az 1. számú mellékletben felsorolt berendezések esetén, a megfeleléség értékelési eljárásban közreműködő tanúsító szervezet nevét és címét,
- a típust reprezentáló berendezés mért hangteljesítményszintjét,
- a berendezés garantált zajszintjét,
- nyilatkozatot arról, hogy a berendezés megfelel e rendelet követelményeinek, valamint a kültéri használatra tervezett berendezések zajkibocsátására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. május 8-i 2000/14/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvnek,
- ha szükséges, akkor hivatkozást más vonatkozó rendeletekre, illetve a megfeleléségi nyilatkozato(ka)t azon rendeleteknek megfelelően,
- a nyilatkozat kiállításának helyét és idejét,
- azon személyek nevét és aláírását, akiket ezen jogi kötelezettségvállalással járó nyilatkozat aláírására felhatalmazott a gyártó vagy annak az Európai Gazdasági Térségben letelepedett, meghatalmazott képviselője.

**A Kormány
127/2006. (V. 30.) Korm.
rendelete**

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a környezetvédelem és természetvédelem terén való együttműködésről szóló Egyezmény kihirdetéséről

1. §

A Kormány e rendelettel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a környezetvédelem és természetvédelem terén való együttműködésről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

A Kormány az Egyezményt e rendelettel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles szövege a következő:

„Egyezmény a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a környezetvédelem és természetvédelem terén való együttműködésről

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Szerződő Felek),

– felismerve a környezet és a természet védelmének jelentőségét és javításának szükségességét,

– összhangban az 1992-ben, Rio de Janeiro-ban megtartott Környezet és Fejlődés Világ Konferencián elfogadott Deklarációval,

– szem előtt tartva az európai uniós normák és szakpolitikák prioritását mindkét fél számára,

– megerősítve szándékukat, hogy a Környezetet Európának Folyamat stratégiai célkitűzései és az ENSZ EGB keretében létrejött regionális egyezmények szellemében, az azokban vállalt kötelezettségeiket teljesítve cselekednek,

– meggyőződve arról, hogy szoros, a kölcsönös bizalom alapuló együttműködés a környezetvédelem és természetvédelem területén jelentősen hozzájárul a Szerződő Felek közötti kapcsolatok fejlesztéséhez, és jó eredményekre vezet a határ menti területeken, valamint szubregionális és európai szinten is,

– attól a szándéktól vezérelve, hogy ezt az együttműködést a nemzetközi környezetvédelmi jog normái szerint fejlesszék,

az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk

Az Egyezmény célja

1. A Szerződő Felek együttműködnek a környezetvédelem és a természetvédelem területén a környezetet érő káros hatások megelőzése és vizsgálata, a természeti erőforrások fenntartható használata, valamint a környezet és természet állapotának tartós javulásához vezető megoldások kidolgozása érdekében.

2. A Szerződő Felek együttműködnek a közösen elhatározott, a környezet és természet megóvását és fejlesztését szolgáló feladatok végrehajtásához felhasználható nemzetközi és EU támogatások megszerzésében.

2. Cikk

Az együttműködés területei

A Szerződő Felek együttműködnek a következő területeken:

1. Környezeti és természeti politika általános kérdései
2. Horvátország EU csatlakozási folyamata, tagországgént való regionális együttműködés
3. A környezeti és természeti állapot monitoringja, értékelése és átfogó elemzése, a környezeti információkhoz való hozzáférés
4. Környezeti elemek védelme, természeti erőforrások fenntartható használata, különösen a határ menti területeken
5. Környezetbiztonság, kölcsönös segítségnyújtás határon áttérjedő hatásokkal járó rendkívüli események alkalmával
6. Hulladékgazdálkodás
7. A természet és táj védelme, fejlesztése és fenntartása
8. Klímavédelem
9. Környezeti és természeti oktatás, társadalmi részvétellel
10. Környezetvédelemért és természetvédelemért felelős helyi hatóságok, intézetek és szervezetek közötti közvetlen kapcsolatok fejlesztése
11. Kutatás és fejlesztés

3. Cikk

Magyar–Horvát Környezet- és Természetvédelmi Vegyes Bizottság

1. A jelen Egyezményben foglalt feladatok végrehajtására a Szerződő Felek létrehozzák a Magyar–Horvát Környezet- és Természetvédelmi Vegyes Bizottságot (a továbbiakban: Bizottság). A Bizottság készíti el az együttműködés munkatervét és koordinálja a programokat. A Bizottság albizottságokat hoz létre. Az albizottságok terveket és javaslatokat dolgoznak ki a jelen Egyezmény végrehajtására és ezeket jóváhagyásra a Bizottság elé terjesztik. A Bizottság tevékenységét saját működési szabályzata alapján fejti ki, amely a Bizottság első ülésén kerül jóváhagyásra.

2. A Bizottság tagjai mindkét Szerződő Fél részéről az illetékes minisztériumok és intézmények legfeljebb hét képviselője és az albizottságok vezetői.

3. Mindkét Szerződő Fél jelen Egyezmény hatálybalépését követő egy hónapon belül kinevezi saját társelnökét a Bizottságba. A Bizottság első ülése a jelen Egyezmény hatálybalépését követő hat hónapon belül megrendezésre kerül.

4. A Bizottság évente legalább egyszer ülésezik, felváltva a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság területén. A Bizottság rendkívüli üléseket tarthat, bármelyik Szerződő Fél kérésére, a kezdeményező Fél országának területén, hacsak erről másként nem állapodnak meg.

5. A Bizottság üléseire a Felek tanácsadóként szakértőket hívhatnak meg.

6. A Szerződő Felek megegyeznek, hogy

a) a Bizottság részletesen kidolgozza a jelen Egyezmény 2. Cikkében meghatározott együttműködési területekre vonatkozó feladatokat, figyelembe véve a Magyar–Horvát Kormányközi Együttműködési Vegyes Bizottság Környezetvédelmi Albizottsága által előkészített javaslatot;

b) a Bizottság speciális kérdések kezelésére ad hoc szakértői csoportokat hozhat létre;

c) a Bizottság elősegíti a környezetvédelmi információcserét célzó látogatásokat és a szakértők közötti kapcsolatok kiépítését;

d) a Bizottság egyeztet a határ menti területek környezeti és természeti állapotának megfigyelésére, az információcserére és a jelen Egyezmény célkitűzéseinek megvalósításához szükséges egyéb tevékenységekre vonatkozó módszertanokat.

7. A Bizottság és az általa létrehozott munkaszervek üléseiről jegyzőkönyv készül. Az ülések és a jegyzőkönyvek hivatalos nyelve a magyar és a horvát, amennyiben a

Felek másképp nem állapodnak meg. A Bizottság és munkaszervei ülései közötti levelezés és kapcsolattartás munkanyelve az angol.

4. Cikk

Koordináció

Jelen Egyezmény keretében folyó együttműködés koordinálásáért és szervezéséért a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság környezetvédelemért felelős minisztériumai a felelősek.

5. Cikk

Információk cseréje

A jelen Egyezmény keretében folytatott együttműködésből származó eredmények és információk a Szerződő Felek közötti megegyezés alapján, és a Szerződő Felek saját jogi előírásaival és nemzetközi kötelezettségeivel összhangban, hozzáférhetővé válhatnak harmadik fél számára.

6. Cikk

Rendkívüli helyzetek

1. A határon áttérjedő hatásokkal járó rendkívüli események bekövetkezése vagy közvetlen veszélye esetén a Felek értesítik egymást, és a lehető legrövidebb időn belül megadják a megfelelő információkat.

2. Az egyik Szerződő Fél kérésére a másik Szerződő Fél segítséget nyújt, összhangban az erre vonatkozóan a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között érvényben lévő egyezményekkel, más nemzetközi megállapodásokkal és a Bizottság által kidolgozandó eljárási renddel.

7. Cikk

Költségviselés

Jelen Egyezmény végrehajtásának költségeit mindkét Szerződő Fél saját maga viseli.

A Bizottság, illetve az általa létrehozott munkaszervek ülésein való részvétel finanszírozása az alábbi módon történik:

– a nemzetközi utazási és a szállásköltségeket a küldő Szerződő Fél viseli,

– az ülések szervezésének költségeit a fogadó Szerződő Fél viseli.

Kivételesen a Szerződő Felek a költségviselés más módzataiban is megállapodhatnak.

8. Cikk

A közvélemény tájékoztatása

A Szerződő Felek biztosítják a közvélemény tájékoztatását a környezet állapotáról és azokról az intézkedésekről, amelyeket káros környezeti hatások megelőzésére, ellenőrzésére és csökkentésére, valamint a határ menti területeken bekövetkező és lehetséges határon áttérjedő hatásokkal járó balesetek megelőzésére hoznak.

9. Cikk

Vita rendezése

Jelen Egyezmény rendelkezéseinek értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó minden vita a Szerződő Felek közötti kölcsönös tárgyalások útján kerül rendezésre.

10. Cikk

Az Egyezmény hatálya

1. A Szerződő Felek jelen Egyezményt határozatlan időre kötik. A jelen Egyezményt a két Szerződő Fél saját jogi előírásainak megfelelően jóvá kell hagyni. Az Egyezmény a jóváhagyásról szóló későbbi diplomáciai jegyzék kézbesítésének napján lép hatályba.

2. Jelen Egyezmény nem érinti a Szerződő Felek által kötött egyéb kétoldalú vagy többoldalú szerződésekből származó kötelezettségeket.

3. A jelen Egyezmény nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek Magyarország európai uniós tagságából fakadnak. Következésképpen jelen Egyezmény rendelkezései sem együttesen, sem önmagukban nem idézhetők vagy értelmezhetők úgy, mint amelyek érvénytelenítik, módosítják vagy bármilyen más módon befolyásolják Magyarországnak különösen a Csatlakozási Szerződéssel vállalt, az Európai Közösséget létrehozó Szerződésből, az Európai Unióról szóló Szerződésből, valamint általában véve az Európai Unió elsődleges és másodlagos jogából származó kötelezettségeit.

11. Cikk

Az Egyezmény módosítása, kiegészítése

A jelen Egyezmény a Szerződő Felek kölcsönös meg-
egyezése alapján módosítható és kiegészíthető. A módosi-
tások és kiegészítések írásos formában történnek, és a je-
len Egyezmény 10. Cikkében foglalt eljárás szerint lépnek
hatályba.

12. Cikk

Az Egyezmény felmondása

1. Az Egyezményt a Szerződő Felek bármelyike diplo-
máciai úton, írásban felmondhatja. Az Egyezmény az írá-
sos értesítés másik Szerződő Félnak történő kézbesítése
napjától számított hat hónap múlva hatályát veszti.

2. Az Egyezmény megszüntetése nem befolyásolja a
jelen Egyezményből származó azon kötelezettségeket,
amelyek teljesítése a megszűnés napján még nem fejező-
dött be.

Készült Budapesten, 2006. január hó 26-án, két eredeti
példányban, magyar és horvát és angol nyelven. Mindhá-
rom szöveg egyaránt hiteles. Eltérő szövegértelmezés ese-
tén az angol változat irányadó.

A Magyar Köztársaság
Kormánya részéről

A Horvát Köztársaság
Kormánya részéről”

4. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésében foglalt kivétel-
vel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A rendelet 2–3. §-a az Egyezmény 10. Cikkében
meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve e rendelet 2–3. §-a hatályba-
lépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertté
válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul
közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedések-
ről a környezetvédelmi és vízügyi miniszter gondoskodik.

Budapest, 2006. január 18.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Miniszteri rendeletek

**Az egészségügyi miniszter,
a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter,
valamint a környezetvédelmi és vízügyi miniszter
22/2006. (V. 17.) EüM–FVM–KvVM
együttes rendelete
a biocid termékek előállításának és forgalomba
hozatalának feltételeiről szóló
38/2003. (VII. 7.) ESZCSM–FVM–KvVM együttes
rendelet módosításáról**

A kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény
34. §-a (4) bekezdésének *h)* pontjában kapott felhatalma-
zás alapján a következőket rendeljük el:

1. §

A biocid termékek előállításának és forgalomba hozata-
lának feltételeiről szóló 38/2003. (VII. 7.) ESZCSM–
FVM–KvVM együttes rendelet (a továbbiakban: R.)
2. §-ának *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[2. § E rendelet alkalmazásában]

„*h)* *forgalomba hozatal*: biocid termék térítés ellené-
ben vagy ingyenesen történő rendelkezésre bocsátása, ille-
tőleg ezt követő raktározása, kivéve, ha a raktározást az
Európai Gazdasági Térség vámterületéről való kiszállítás
vagy ártalmatlanítás követi. Biocid terméknek az Európai
Gazdasági Térség vámterületére történő behozatala e ren-
delet alkalmazásában forgalomba hozatalnak tekintendő;”

2. §

Az R. 9. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő ren-
delkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérően

a) az 1048/2005/EK bizottsági rendelettel módosított,
a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK
európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (2) be-
kezdésében említett tízéves munkaprogram második sza-
kaszáról szóló, 2003. november 4-i 2032/2003/EK bizott-
sági rendelet (a továbbiakban: közösségi rendelet) 4. cik-
kének (3) bekezdése szerint az Európai Unióban 2000. má-
jus 14-én forgalomban levőnek minősülő, illetve

b) a forgalmazni kívánt biocid termék hatóanyagaként
2004. május 1. előtt bejelentett,
a közösségi jegyzékben nem szereplő hatóanyag is forga-
lomba hozható a közösségi jegyzékbe történő felvételéig,
illetve annak elutasításáig, legkésőbb a 30. § (8)–(10) be-
kezdése szerinti időpontig. E rendelkezés alkalmazásában
a közösségi jegyzékbe történő felvétel elutasításának mi-
nősül az is, ha a hatóanyag a 98/8/EK irányelv 16. cikké-
nek 2. bekezdése szerinti munkaprogram (a továbbiak-

ban: felülvizsgálati program) keretében nem kerül értékelésre.”

3. §

(1) Az R. 30. §-ának (2)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A gyártó vagy importáló – a 11. számú melléklet szerint – bejelenti az OKK-OKBI-nek a biocid termékben felhasznált, korábban a Magyar Köztársaságban be nem jelentett, de a közösségi rendelet szerint az adott terméktípusban forgalomba hozható hatóanyagot. A bejelentést legalább 15 nappal a forgalomba hozatal megelőzően kell megtenni.

(3) A (2) bekezdés szerint bejelentett, önállóan vagy biocid termékben forgalomban lévő hatóanyagokat tartalmazó jegyzéket az országos tisztifőorvos a gyártók, illetve importálók új bejelentései alapján rendszeresen módosítja, és a jegyzéket internetes honlapján közzéteszi.”

(2) Az R. 30. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az a bejelentett biocid termék, amelynek hatóanyaga(i) nem kerül(nek) fel az 1. vagy 1/a) számú melléklet szerinti közösségi jegyzékre – a (9) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel –, 2010. május 14-ig forgalmazható. Ettől eltérően egyes hatóanyagokat – ideértve a felülvizsgálati program keretében értékelésre nem kerülő hatóanyagokat is – tartalmazó biocid termék a közösségi rendelet szerinti, illetve az annak alapján megállapított határidők figyelembevételével forgalmazható.”

(3) Az R. 30. §-a a következő (9)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A 2004. május 1. előtt bejelentett, de a közösségi rendelet szerint 2000. május 14-én forgalomban lévőnek nem minősülő hatóanyagot tartalmazó biocid termék – a hatóanyag közösségi jegyzékbe történő felvétele nélkül is – 2010. május 14-ig a Magyar Köztársaság területén forgalomba hozható. Az ilyen hatóanyagot tartalmazó biocid termék forgalmazására az OTH 2010. május 14-nél rövidebb határidőt is megállapíthat.

(10) A nem helyettesíthető hatóanyagok forgalmazásának a közösségi rendelet 4a. cikke szerinti meghosszabbítása kezdeményezésére a gyártó, az importáló, a forgalmazó, a felhasználó vagy más hatóság javaslatot tehet az OTH-nak. A javaslatot különösen a következőkre kiterjedő részletes indokolással kell ellátni:

a) az adott hatóanyag forgalmazásának meghosszabbítása a közösségi rendelet 4a. cikkének (1) bekezdésében említett mely okból szükséges,

b) annak bemutatása, hogy nem állnak rendelkezésre technológiailag és gazdaságilag megvalósítható más lehetőségek vagy környezetvédelmi és egészségügyi szempontból elfogadható helyettesítő hatóanyagok,

c) a tervezett felhasználás emberi egészségre, állatokra és környezetre gyakorolt hatása,

d) a lehetséges kockázatsökkentő intézkedések.

Az OTH a javaslat alapján vagy saját hatáskörben kezdeményezheti a felhasználás meghosszabbítását az Európai Bizottságnál. A forgalomba hozatal részletes feltételrendszerét – az Európai Bizottság határozatában foglaltakra is tekintettel – az OTH állapítja meg.”

4. §

Az R. 31. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az állategészségügyről szóló 2005. évi CLXXVI. törvény szerinti állat-egészségügyi biocid termék forgalomba hozatalára – annak valamennyi hatóanyaga közösségi jegyzékbe történő felvételéig – a külön jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni.”

5. §

Az R. 32. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ez a rendelet – a kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvénnyel együtt – a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(4) Ez a rendelet az 1048/2005/EK bizottsági rendelettel módosított, a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (2) bekezdésében említett tízéves munkaprogram második szakaszáról, valamint az 1896/2000/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. november 4-i 2032/2003/EK bizottsági rendelet 4. cikke (1)–(3) bekezdése, 4a. cikke végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.”

6. §

(1) Az R. 7. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

(2) Az R. 8. számú melléklete 6. pontjának 22. d) alpontja a következő mondattal egészül ki:

[22. Egyes irtószer-kijuttatási eljárásokra vonatkozó különleges előírások:

...

d) szabadban melegködképzéssel/hidegködképzéssel/ULV-eljárással/permetezéssel történő rovarirtás esetén, a méhek védelme érdekében 400 m² feletti terület kezelésekor, legkésőbb a kezelés megkezdését megelőző munkanapon 9 óráig bejelentést kell tenni. Ebben közölni kell a kezelendő terület helyét és nagyságát, a rovarirtás kezdetének és

befejezésének időpontját, az alkalmazásra kerülő irtószert, továbbá a kijuttatás módját.

A bejelentést a növényvédelemről szóló 2000. évi XXXV. törvény 45. § (3) bekezdésében foglaltakkal megegyezően a kezelendő terület helye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzőjének kell írásban megtenni.]

„A méhesek tulajdonosait (kezelőit) a bejelentésköteles rovarirtási tevékenységről a jegyző az Nvt. 57. §-ának d) pontjában foglaltakkal megegyezően értesíti.”

7. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg hatályát veszti

- a) az R. 30. §-ának (1) bekezdése;
- b) az R. 12. számú melléklete.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) az R. 3. §-ának (1) bekezdésében az „a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter által kijelölt szerv” szövegrész helyébe „az Állatgyógyászati Oltóanyag-, Gyógyszer- és Takarmány-ellenőrző Intézet” szövegrész,

b) az R. 3. §-ának (2) bekezdésében az „Európai Unió” szövegrész helyébe az „Európai Gazdasági Térség” szövegrész,

c) az R. 8. §-ának (9) bekezdésében az „a 8004/2000. (EüK. 22.) EüM tájékoztató” szövegrész helyébe „az Európai Unióban osztályozott veszélyes anyagok jegyzékéről szóló külön jogszabály,” szövegrész,

d) az R. 8. számú melléklete 6. pontjának 22. d) alpontjában a „2000. évi XXXV. törvény” szövegrész helyébe

a „2000. évi XXXV. törvény (a továbbiakban: Nvt.)” szövegrész lép.

(3) E rendelet 1–2. §-a és 3. §-ának (2)–(3) bekezdése a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikk (1) bekezdése h) pontjának és 16. cikke (1) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

(4) Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg:

a) a Bizottság 2032/2003/EK rendelete (2003. november 4.) a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (2) bekezdésében említett tízéves munkaprogram második szakaszáról, valamint az 1896/2000/EK rendelet módosításáról, 4. és 4a. cikk;

b) a Bizottság 1048/2005/EK rendelete (2005. június 13.) a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (2) bekezdésében említett tízéves munkaprogram második szakaszáról szóló 2032/2003/EK rendelet módosításáról, 1. cikk 3–4. pont.

Budapest, 2006. május 15.

Dr. Rácz Jenő s. k.,
egészségügyi miniszter

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter

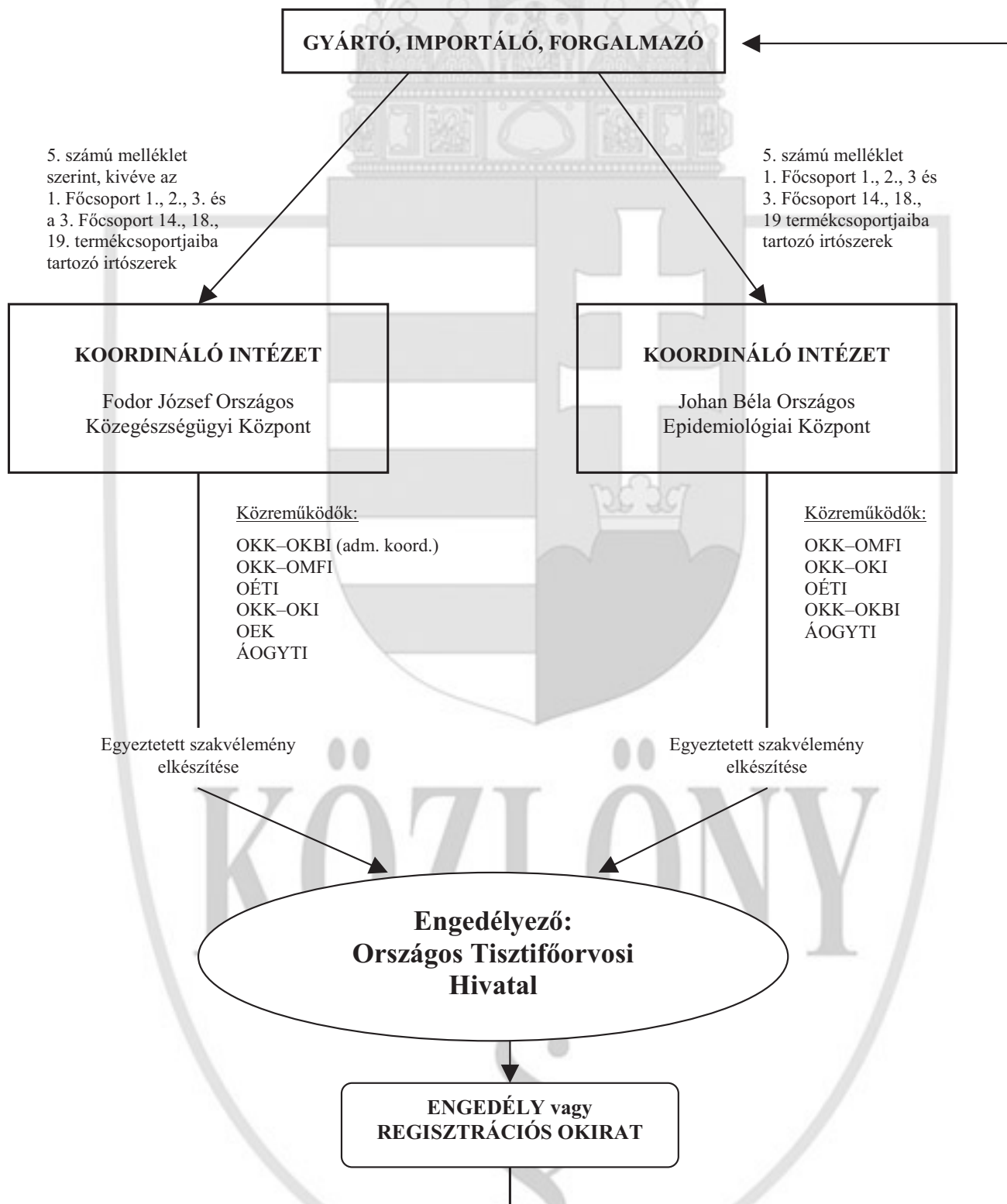
Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

KÖZLÖNY
§

Melléklet a 22/2006. (V. 17.) EüM–FVM–KvVM együttes rendelethez

„7. számú melléklet a 38/2003. (VII. 7.) ESZCSM–FVM–KvVM együttes rendelethez

Biocid termék engedélyeztetési eljárása

”

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter
28/2006. (V. 22.) KvVM
rendelete
a Kapszeg-tó Természetvédelmi Terület
létesítéséről**

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 24. § (1) bekezdés *a*) pontjában, valamint 85. § *b*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Védetté nyilvánítom Kapszeg-tó Természetvédelmi Terület elnevezéssel az *1. számú mellékletben* felsorolt ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számú, összesen 156,2 hektár kiterjedésű területet.

2. §

A védetté nyilvánítás célja a területen található morotva tónak, a terület ökológiai rendszerben betöltött szerepének, valamint tájképi értékének megóvása, illetve fenntartása, a védett növény- és állatfajok, valamint élőhelyük megőrzése, különös tekintettel a területen költő madárfajokra és a kiemelkedő fajgazdagságú gémtelepre.

3. §

(1) A Kapszeg-tó Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelését – a természetvédelmi kezelési tervben foglaltaknak megfelelően – a Duna–Dráva Nemzeti Park Igazgatóság látja el.

(2) A Kapszeg-tó Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelési tervét e rendelet *2. számú melléklete* tartalmazza.

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

*1. számú melléklet
a 28/2006. (V. 22.) KvVM rendelethez*

**A Kapszeg-tó Természetvédelmi Terület
ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számai**

Mözs

0124/a–c, 0163/6 b–d, 0163/6 f–h, 0163/6 j–n, 0184/1, 0186/3 a–c, 0186/6, 0188

Szekszárd

01617/a–d, 01617/f–h

*2. számú melléklet
a 28/2006. (V. 22.) KvVM rendelethez*

**A Kapszeg-tó Természetvédelmi Terület
természetvédelmi kezelési terve**

1. Természetvédelmi gyakorlati célkitűzések

- A terület természetközeli vizes élőhelyeinek, illetve növény- és állattani értékeinek megőrzése és fejlesztése;
- az élőhelyek mozaikosságának fenntartása, a nyílt vízfelületek megőrzése;
- a területen található, országos viszonylatban is jelentős gémtelep hosszú távú védelme és gyarapodásának elősegítése;
- a terület fontos madárvonulási és táplálkozó helyként való fenntartása;
- az agresszívan terjeszkedő nem őshonos növényfajok visszaszorítása;
- az egykori jellegzetes, vizes élőhelyre jellemző tájkép visszaállítása, illetve fenntartása;
- természetvédelmi szemléletformálást segítő bemutató, oktató tevékenység és a szelíd turizmus feltételeinek biztosítása, a helyi lakosság értékvédő szemléletének erősítése;
- a terület eddig még fel nem tárt adottságainak, értékeinek tudományos kutatása.

2. Természetvédelmi stratégiák

- Az elgyomosodott, nádasodó területek legelőként való rehabilitálása és hasznosítása;
- a füves területek legelőként való fenntartása;
- a nádasok fenntartandó területek gyomosodó szegélyének kaszálása, a nádasok szükség szerinti téli aratása;
- a terület északi részén a nádas és fűzliget-fűzláp érintettségének fenntartása, a benne lévő gémtelep zavartalanlansága érdekében;
- a nem őshonos fajokból álló és telepített erdők kíméletes fajok-cseréje;
- az extenzív gazdálkodás elterjesztése, a szántók legelővé alakítása;
- a vadgazdálkodási tevékenység ellenőrzése a védett fajok és élőhelyeik megőrzése érdekében;
- a terület jobb megismertetése érdekében bemutató-tájékoztató táblák, megfigyelő torony, szóróanyagok készítése és terjesztése, szemléletformáló előadások szervezése;
- a terület zoológiai, botanikai értékeinek kutatása.

3. Természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1. Művelési ághoz köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1.1. Erdők kezelése

– A rossz állapotú, nem őshonos fajokból álló erdőket fokozatosan őshonos, vegyes faj- és korösszetételű állományokra kell cserélni, a már lecserélt állományokat rendszeresen kezelni kell.

– A területen előforduló nem őshonos fasorokat le kell cserélni, helyükre őshonos fa- és cserjeféléket kell ültetni.

3.1.2. Gyepek kezelése

– A benádasodó, gyomosodó nedves gyepterületeken legeltetni kell, amennyiben a legeltetés feltételeit nem lehet biztosítani, kaszálással kell kezelni e területeket. A legeltetésnél előnyben kell részesíteni az ősi magyar háziállatfajtákat.

– A legeltetett gyepeket tilos tartósan bekeríteni, a legeltetett terület átmeneti elkerítésére villanypásztort kell alkalmazni.

– Ameddig a legeltetés nem megoldott, a területet évente legalább kétszer kaszáltni kell.

– A gyepeket tilos feltörni, felülvetni, műtrágyázni.

– A gyepeken tilos a vegyszerhasználat.

3.1.3. Nádasok kezelése

– A gémtelepától számított 50 m szélességű sávban nád-gazdálkodási tevékenység csak a költési időszakon kívül (február 15.–július 31.), a madárvilág lehető legkisebb zavarásával és a Duna–Dráva Nemzeti Park Igazgatósággal előzetesen egyeztetett módon végezhető.

– A terület többi részén nádaratást csak az ott fészkelő védett madárfajok költési idején (február 15.–július 31.) kívüli időszakban szabad végezni, az érintett terület legalább 1/3-án nádállományt „avas nádként” meg kell hagyni.

– A nádas gyomosodó 1–5 méteres szegélyét rendszeresen kaszálni kell.

3.2. Művelési ághoz nem köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.2.1. Terület- és földhasználat

– Tűzgyújtás csak az illetékes természetvédelmi hatóság engedélyével lehetséges.

– A területen hulladék elhelyezése tilos.

– Földmunkával járó tevékenység a gyepeken csak a földgázszállító vezeték biztonsági övezetében szükséges javítások esetén megengedett.

3.2.2. Vadgazdálkodás

– A dúvadgyérítést a területen fészkelő védett madárfajok költési időszakán (február 15.–július 31.) kívül kell végezni.

– A terület határától legfeljebb 100 m-es távolságon belül, nem nádas művelési ághoz levő területeken található magaslesek, szórók és más vadászati létesítmények fenntarthatók. Új vadászati létesítmények nem létesíthetők a területen.

– Vízivad vadászata csak a terület határától legfeljebb 100 m-es távolságon belül megengedett.

3.2.3. Látogatás

– A gémtelepét és a nádas területeken fészkelő védett madarak fészkeit költési, fiókanevelési időszakban (február 15.–július 31.) tilos megközelíteni vagy zavarni, a terület többi része gyalogosan vagy kerékpárral egész évben szabadon látogatható.

– Gépkocsival történő behajtás csak természetvédelmi kezelési, valamint egyéb karbantartási munkák, illetve havária esetén lehetséges.

3.2.4. Kutatás, vizsgálatok

– A mozaikos vizes élőhelyegyüttes hosszútávú fenntartása érdekében törekedni kell a terület vízrajzának pontosabb megismerésére, monitorozására és stratégiát kell kidolgozni a Kapszeg-tó esetleges mesterséges vízpótlására.

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter 29/2006. (V. 22.) KvVM rendelete

a Kőszegi-tőzegmohás láp Természetvédelmi Terület védetté nyilvánításáról szóló 4/1993. (II. 17.) KTM rendelet módosításáról

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 24. § (1) bekezdésének a) pontjában, valamint 85. §-ának b) pontjában kapott felhatalmazás alapján – 36. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a következőket rendelem el:

1. §

A Kőszegi-tőzegmohás láp Természetvédelmi Terület létesítéséről és fokozottan védetté nyilvánításáról szóló 4/1993. (II. 17.) KTM rendelet (a továbbiakban: R.) 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) A Kőszegi-tőzegmohás láp Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelését – a természetvédelmi kezelési tervben foglaltaknak megfelelően – az Őrségi Nemzeti Park Igazgatóság látja el.

(2) A védett természeti terület természetvédelmi kezelési tervét a melléklet tartalmazza.”

2. §

Az R. e rendelet *mellékletével* egészül ki.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

Melléklet
a 29/2006. (V. 22.) KvM rendelethez

[Melléklet
a 4/1993. (II. 17.) KTM rendelethez]

A Kőszegi-tőzegmohás láp Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelési terve

1. Természetvédelmi gyakorlati célkitűzések

- Őrizze meg a kőszegi Alsó-erdő tőzegmohás lapjának a tájban unikális, a régióban nagyon ritka, országosan sem gyakori tőzegmohás zsombéksásos (*Sphagno fallaci-Caricetum elatae*), tőzegmohás keskenylevelű gyapjúsásos (*Sphagno flexuosi-Eriophoretum angustifolii*), tőzegmohás fűzláp (*Salici cinereae-Sphagnetum recurvi*) és mésztelen láprét (*Junco-Molinietum*) növénytársulásait.
- Óvja meg a tőzegmohás láp biológiai sokszínűségét és őrizze meg a láp körül elhelyezkedő erdőállomány növény- és állatvilágát.
- Biztosítsa a területen található védett természeti értékek hosszú távú fennmaradását.
- Biztosítson lehetőséget a terület további faunisztikai és florisztikai értékeinek feltárására, valamint az ismert természeti értékek részletes vizsgálatát célzó kutatásokra.
- Segítse elő a természeti értékek folyamatos figyelemmel kísérését, a változások rögzítését.

2. Természetvédelmi stratégiák

- A területen kialakult tőzegmohaláp élőhely-típus állandóan vízzel borított részei nem igényelnek aktív kezelést.
- A terület nedves, de nyárra kiszáradó részén a spon-tán erdősödés és cserjésedés visszaszorítása a felferődött fenyőcsemetek teljes, a kutyabenge cserjék részleges eltávolításával.
- A lápterület megközelítésének, valamint a területen való közlekedésnek az ellenőrzése.
- A lápterület vízháztartásának fenntartása, a lápterületen az ökológiai vízmennyiség biztosítása.
- A gazdálkodás és a természetvédelmi kezelésen kívüli egyéb tevékenységek felügyelete, ellenőrzése.

3. Természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1. Művelési ághoz nem köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.1.1. Fajok védelme

- A tőzegmoha fajok (*Sphagnum ssp.*) élőhelyének állandó vízborítású részét minden külső beavatkozástól meg kell kímélni.

3.1.2. Élőhelyek védelme

- A láp teljes vízborítású területeit érintetlenül kell hagyni.

- A láp vízzel csak időszakosan vagy alig borított, nyárra teljesen kiszáradó részeiről a fás növényzet egy részét, főleg a cserjéket [kutyabenge (*Frangula alnus*)], valamint az erdeifenyő (*Pinus sylvestris*) magoncokat el kell távolítani. A cserjeirtás, illetve a fás növényzet eltávolítása során meg kell óvni a bokorfüzeket (*Salix cinerea*, *Salix aurita*), a nyíreket (*Betula pubescens*, *Betula pendula*), a rezgőnyárt (*Populus tremula*), valamint kímélni kell a keskenylevelű gyapjúsást (*Eriophorum angustifolium*).

- A láp vízháztartását már nem befolyásoló, eltömődött vízelvezető árokrendszer maradványait a talajvédelmi előírások figyelembevételével fel kell tölteni.

3.1.3. Vadgazdálkodás

- A területen etetők, szórók, sózók elhelyezése, vadtenyésztés, vadkibocsátás, vadföld létesítése és művelése tilos.

- Vadvédelmi kerítés csak a terület határán létesíthető.

3.1.4. Vízgazdálkodás

- A terület vízháztartási egyensúlyának megőrzése érdekében a terület szárazodásával járó mindennemű felszíni és felszín alatti vizet érintő vízügyi beavatkozás tilos.

3.1.5. Közlekedés

- A lápterületre gépjárművel behajtani tilos.
- A természetvédelmi kezeléssel, erdő- és vadgazdálkodással összefüggő gépjármű és erőgép használat csak a lápterületen kívül, a munkavégzéssel összefüggésben, fokozott körültekintéssel, előre tervezett és az Őrségi Nemzeti Park Igazgatósággal (a továbbiakban: igazgatóság) előzetesen egyeztetett útvonalon történhet.

3.1.6. Természetvédelmi infrastruktúra

- A területet el kell látni hatósági tájékoztató táblákkal.
- Ki kell jelölni a lápterület megközelítésére szolgáló állandó gyalogösvényt.

3.1.7. Terület- és földhasználat

- A területen kutatás, idegenforgalom, üdülés, oktatás, rekreáció a jogszabályokban előírt engedélyek birtokában, az igazgatósággal előzetesen egyeztetett módon történhet.
- A területen mindennemű épület és építmény létesítése, magas- és mélyépítési tevékenység tilos.

3.2. Művelési ághoz köthető természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

3.2.1. Erdők kezelése

- Erdőgazdálkodás csak a fokozott természetvédelmi oltalomnak megfelelően, az elsődleges rendeltetés figyelembevételével, természetkímélő módon folytatható a területen.

- A lápterület körül elhelyezkedő erdőállományban (fokozottan védett Kőszeg 70 B erdőrészlet) csak a vegetációs időn kívül, fagyott vagy kellően szikkadt talaj esetén szabad fahasználati munkákat végezni.

- A lápterületet övező, fokozott természetvédelmi oltalom alatt álló erdőben a láp szélétől számított 50 m széles övezetben a törzskiválasztó gyérítések erélyét úgy kell megválasztani, hogy a termelési célú erdőkben szokásos mértéknél kisebb záródás alakuljon ki.

- A nevelővágásokat irányított döntéssel úgy kell végrehajtani, hogy kidöntött fa a láp területére nem kerülhet.
- Vonszolós technológia alkalmazása tilos.
- Kiközelítés csak kijelölt nyomvonalakon folyhat a 3.1.5. alpont rendelkezéseinek megfelelően.
- Faanyagtárolás csak kijelölt rakodóhelyen vagy tő mellett történhet.
- Szállítási útvonal nem érintheti a védett természeti terület szélétől számított 100 méter szélességű övezetet.

**A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
41/2006. (V. 26.) FVM
rendelete**

**az erdőről és az erdő védelméről szóló
1996. évi LIV. törvény végrehajtásának szabályairól
szóló 29/1997. (IV. 30.) FM rendelet módosításáról***

**A tárca nélküli miniszter
6/2006. (V. 24.) TNM
rendelete**

**Zánka vízpart-rehabilitációs szabályozási
követelményekkel érintett területének
lehatárolásáról és vízpart-rehabilitációs
tanulmánytervének elfogadásáról****

Az Alkotmánybíróság határozatai

**Az Alkotmánybíróság
13/2006. (V. 5.) AB
határozata*****

* A rendelet teljes szövege a Magyar Közlöny 2006. május 26-i 63. számában jelent meg.

** A rendelet teljes szövege a Magyar Közlöny 2006. május 24-i 62. számában jelent meg.

*** Az alkotmánybírósági határozat teljes szövege a Magyar Közlöny 2006. május 5-i 53. számában jelent meg.

**Az Alkotmánybíróság
436/B/2003. AB
határozata**

**Tiszanána Község Önkormányzatának
a települési szilárd és folyékony hulladékkal
összefüggő feladatok végrehajtásáról szóló
15/2004. (IV. 28.) számú rendelet 3. számú melléklete
alkotmányellenességének vizsgálatáról***

**Az Alkotmánybíróság
675/B/2005. AB
határozata**

**a köztisztasággal és a települési szilárd hulladékkal
összefüggő tevékenységekről szóló
1/1986. (II. 21.) ÉVM–EüM együttes rendelet
6. § (1) bekezdése,
a főváros köztisztaságáról szóló
48/1994. (VIII. 1.) Főv. Kgy. rendelet
3. § (1) bekezdés a)–c) pontjai, valamint
Budapest Főváros XV. kerület
Rákospalota, Pestújhely, Újpalota Önkormányzatának
a parlagfű elterjedésének visszaszorításáról szóló
6/1996. (IV. 2.) ök. rendelete 3. §-a
alkotmányellenességének vizsgálatáról***

Kormányhatározatok

**A Kormány
1054/2006. (V. 26.) Korm.
határozata**

**a közigazgatás átalakításának előkészítésével
kapcsolatos egyes feladatokról**

A közigazgatás hatékonyabb rendszerének kialakítását szolgáló intézkedések további megalapozása érdekében – szervezetfejlesztési szakértők bevonásával – javaslatot kell tenni a Kormány részére:

a) a legnagyobb kiadási előirányzattal rendelkező központi költségvetési szervek (intézmények, intézményhálózatok) körében indokolt konkrét szervezeti intézkedésekre és a működés átalakítására;

* Az alkotmánybírósági határozatok teljes szövege az Alkotmánybíróság határozatai 2006. április 4. számában jelent meg.

b) a kisebb, hatékonyabban működő kormányzati apparátus költséghatékony új elhelyezésére, a jelenleg használt épületállomány hasznosítására, továbbá az egységes kormányzati létesítménygazdálkodás és -fenntartás kialakítására;

c) a Központi Szolgáltatási Főigazgatóság feladat- és hatáskörének bővítésére, az Elektronikus Közszolgáltatások Központja, valamint a Kormányzati Személyügyi Központ kialakítására.

Felelős: Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
pénzügyminiszter
érintett miniszterek

Határidő: 2006. augusztus 31.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
2089/2006. (V. 5.) Korm.
határozata**

**a Budapesti Vegyiművek Rt. I. rendű
és a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium
II. rendű alperesek elleni kártérítési perben
a peren kívüli megállapodás fedezetének
biztosításáról**

A Kormány

1. elrendeli a XXII. Pénzügyminisztérium fejezet, 17. Egyéb költségvetési kiadások cím, 1. Vegyes kiadások alcím, 6. Magán- és egyéb jogi személyek kártérítése jogcímcsoport terhére 7.697,0 millió Ft átutalását a XVI. Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium fejezet 10. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 2. Ágazati célelőirányzatok alcím, 39. Országos Környezeti Kármentesítési Program végrehajtása jogcímcsoport javára, a Budapesti Vegyiművek Rt. I. rendű és a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium II. rendű alperesek ellen folyó kártérítési perben az AGM Vagyonkezelő Rt. I. rendű, valamint Andrassy János Mihály II. rendű felperesekkel a peren kívüli megállapodásának fedezetére.

Felelős: pénzügyminiszter
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

Határidő: azonnal

2. felkéri az érintett minisztert, gondoskodjon a peren kívüli megállapodásban szereplő összegnek a felperesek részére történő átutalásáról.

Felelős: környezetvédelmi és vízügyi miniszter
Határidő: azonnal

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
2097/2006. (V. 9.) Korm.
határozata**

**a Duna szennyezettségének csökkentését célzó
projekthez a Magyar Köztársaságnak a Globális
Környezetvédelmi Alap által a Világbank
közvetítésével nyújtandó támogatásról szóló
támogatási megállapodás megkötéséről**

A Kormány

1. elfogadja a Magyar Köztársaság nevében a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bankban a tagság elfogadásáról és az ezzel kapcsolatos más kérdésekről szóló 9/1982. (V. 4.) NET határozat 6. pontjában kapott felhatalmazás alapján a Globális Környezetvédelmi Alap végrehajtó szervezeteként eljáró Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bank (a továbbiakban: Világbank) és a Magyar Köztársaság között a Duna szennyezettségének csökkentését célzó projekthez (a továbbiakban: Projekt) a Magyar Köztársaságnak nyújtandó támogatás (a továbbiakban: Támogatás) felhasználásáról kötendő TF 055978. számú megállapodásban (a továbbiakban: Támogatási Megállapodás) foglaltakat;

2. felhatalmazza a pénzügyminisztert vagy az általa meghatalmazott személyt, hogy a Támogatási Megállapodást a Magyar Köztársaság nevében eljáró Kormány nevében aláírja és azt a Világbank részére átadja;

Felelős: pénzügyminiszter
Határidő: azonnal

3. felhívja a külügyminisztert, hogy a Támogatási Megállapodás aláírásához a felhatalmazást tanúsító okiratot adja ki;

Felelős: külügyminiszter
Határidő: azonnal

4. tudomásul veszi, hogy a Támogatás lebonyolítása, annak igénybevétele és felhasználása az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 70. § (1) bekezdés e) pontja alapján a feladatfinanszírozás rendjében történjen;

5. megbízza a környezetvédelmi és vízügyi minisztert a Támogatás felhasználásának koordinációs, illetve megvalósítási ügynöki feladatainak ellátásával;

Felelős: környezetvédelmi és vízügyi miniszter
Határidő: folyamatos

6. felhívja a környezetvédelmi és vízügyi minisztert, hogy a Projekt megvalósításában részt vevő Fővárossal, a Dél-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgató-

sággal és a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatósággal kösse meg a lebonyolításról szóló négyoldalú együttműködési megállapodást;

Felelős: környezetvédelmi és vízügyi miniszter

Határidő: azonnal

7. felhívja a környezetvédelmi és vízügyi minisztert, hogy a Támogatásnak a Világbank eljárási és beszerzési rendjének megfelelő felhasználása során a Támogatás és a hazai társfinanszírozás központi költségvetésre jutó összegét, valamint a kapcsolódó általános forgalmi adót fejezeti költségvetésében a Projekt megvalósításának teljes időtartamára biztosítsa, valamint a Támogatással összefüggő bevételekkel és kiadásokkal fejezeti költségvetése keretében számoljon el;

Felelős: környezetvédelmi és vízügyi miniszter

Határidő: folyamatos

8. hozzájárul a Világbank és a Főváros között 1999. szeptember 22-én megkötött, az 1094/1999. (VIII. 26.) Korm. határozatban foglaltak szerint állami garanciával támogatott hitelszerződés (4512-HU sz. Önkormányzati Szennyvíz Projekt) alapján fel nem használt hitelkeretnek a Projekt megvalósításához történő átcsoportosításához.

Felelős: pénzügyminiszter

Határidő: azonnal

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
2098/2006. (V. 9.) Korm.
határozata**

**a 2006. évi ár- és belvízi károk következményeinek
felszámolását célzó intézkedésekről, valamint
a támogatási rendszer lehetséges átalakításáról**

A Kormány

1. felhívja a belügyminisztert, hogy a 2006. évi ár- és belvív miatt keletkezett károk enyhítéséről szóló kormányrendeletet készítse elő;

Felelős: belügyminiszter

Határidő: 2006. június 8.

2. felhívja a belügyminisztert, hogy az érintett tárcák javaslatai alapján készítse elő az állami tulajdonban keletkezett károk, valamint az agrárkárok felméréséről, a helyreállítás költségeiről és ütemezéséről szóló előterjesztést.

Felelős: belügyminiszter
újjaépítési kormány megbízott
érintett miniszterek

Határidő: azonnal

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
2101/2006. (V. 26.) Korm.
határozata**

**a Duna és a Tisza vízrendszerében
2006. április–május hónapokban levonult rendkívüli
árhullámok következtében tönkrement árvízvédelmi
művek védelmi képességének újbóli megteremtéséről**

A kormány az ország biztonságpolitikájának részét képező árvízvédelmi rendszernek a 2006. évi tavaszi árvíz alatt megrongálódott szakaszain a védképesség újbóli megteremtése érdekében

1. elrendeli a tönkrement árvízvédelmi töltések és műtárgyak árvízi biztonságának visszaállítása érdekében szükséges feladatok azonnali megkezdését a Tisza-völgyben, ideértve közbeszerzési eljárás megindítását is,

Felelős: környezetvédelmi és vízügyi miniszter

Határidő: azonnal

2. felhívja az érintett minisztereket, hogy dolgozzanak ki javaslatot a további forrásbevonásra.

Felelős: környezetvédelmi és vízügyi miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: 2006. július 15.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Egyezmény

A veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló, Bázelen, 1989. március 22. napján aláírt Egyezmény 101/1996. (VII. 12.) Korm. rendelettel kihirdetett, valamint a 240/2005. (X. 27.) Korm. rendelettel módosított, egységes szerkezetbe foglalt szövege

„A VESZÉLYES HULLADÉKOK ORSZÁGHATÁROKAT ÁTLÉPŐ SZÁLLÍTÁSÁNAK ELLENŐRZÉSÉRŐL ÉS ÁRTALMATLANÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ BÁZELI EGYEZMÉNY

BEVEZETÉS

Az Egyezmény Részesei:

Tudatában vannak az emberi egészség és a környezet károsodása kockázatának, amit a veszélyes és az egyéb hulladékok önmagukban, valamint az országhatárokat átlépő szállításuk során okoznak.

Figyelembe veszik azt a fenyegető veszélyt, amelyet a veszélyes és az egyéb hulladékok növekvő mennyisége és összetett volta, valamint az országhatárokat átlépő szállításuk okoz.

Figyelembe veszik továbbá, hogy az ember egészségének és a környezet állapotának az ilyen hulladékok káros hatása elleni leghatásosabb védelme az, hogy e hulladékok képződő mennyiségét és/vagy veszélyességét a lehető legkisebbre csökkentsék.

Meggyőződésük, hogy az egyes Államoknak megfelelő intézkedéseket kell tenniük azért, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékok kezelését, beleértve azoknak az országhatárokat átlépő szállítását és ártalmatlanítását az emberi egészség és a környezet védelmével összhangban biztosítsák, bárhol is ártalmatlanítják ezeket a hulladékokat.

Tudomásul veszik, hogy az Államoknak biztosítaniuk kell, hogy a termelő kötelezettséget vállaljon a veszélyes és az egyéb hulladékoknak a környezet védelmével összhangban történő szállítására és ártalmatlanítására, bárhol is történjék az.

Teljes mértékben elismerik, hogy bármely Állam kizárólagos joga megtiltani azt, hogy a külföldről származó veszélyes vagy egyéb hulladékokat a területére hozzák, azt ott ártalmatlanítsák.

Ugyancsak elismerik a veszélyes hulladékoknak az országhatárokat átlépő szállítását és más Államokban – különösen a fejlődő országokban – való ártalmatlanítása tilalmának növekvő óhaját.

Meggyőződésük, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékokat abban az Államban kell ártalmatlanítani, ahol azok keletkeztek, ha a környezetet nem veszélyeztető, hatékony hulladékgazdálkodás azt lehetővé teszi.

Tudatában vannak annak, hogy az ilyen hulladékoknak az országhatárokat átlépő szállítását abból az Államból, ahol keletkeztek, bármely más Államba, csak olyan feltételek mellett engedélyezhető, ha azok az emberi egészséget és a környezetet nem veszélyeztetik és összhangban vannak az Egyezmény előírásaival.

Figyelembe veszik, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékok országhatárokat átlépő szállításának fokozott ellenőrzése ösztönzően fog hatni azok környezetkímélő kezelésére és e szállítások csökkenésére.

Meggyőződésük, hogy az Államoknak a területükről, illetve a területükre történő veszélyes és egyéb hulladékok szállításáról és annak ellenőrzéséről egymást megfelelően tájékoztatniuk kell.

Megjegyezni kívánják, hogy több nemzetközi és regionális megállapodás foglalkozik a környezetnek a veszélyes áruk szállításával kapcsolatos védelmével és megőrzésével.

Figyelembe vették az Egyesült Nemzetek 1972. évi stockholmi, az emberi környezetről rendezett konferenciájának nyilatkozatát és a UNEP Kormányzó Tanácsa 1987. június 17-én kelt 14/30 sz. határozatával elfogadott „Veszélyes hulladékok környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelésének Kairói Irányelvei és Alapelvei” c. dokumentumát, az Egyesült Nemzetek Veszélyes Áruk Szállítási Szakértőbizottságának Ajánlásait (amelyeket 1957-ben fogalmaztak meg és két évenként korszerűsítettek), továbbá az olyan, a tárgyhoz kapcsolódó ajánlásokat, nyilatkozatokat, okiratokat és

szabályozásokat, amelyeket az ENSZ-rendszer keretében fogadtak el, valamint más nemzetközi és regionális szervezetek munkájának tanulmányait.

Figyelemmel voltak az Egyesült Nemzetek Közgyűlése harminchetedik ülészakán 1982-ben elfogadott Természetvédelmi Világ-Charta szellemére, alapelveire, céljaira és feladataira mint az emberi környezet védelmével és a természeti erőforrások megőrzésével kapcsolatos erkölcs szabályaira.

Megegyeztetik, hogy az Államok nemzetközi megegyezések alapján kötelezettséget vállalnak az emberi egészség és a környezet védelmével, megőrzésével kapcsolatos teendők teljesítéséért és azokért a nemzetközi jog alapján felelősek.

Elismerik, hogy az Egyezményben vagy annak bármely jegyzőkönyvében foglalt szabályok lényeges megsértése esetén a szerződésekre vonatkozó nemzetközi jog alkalmazandó.

Tudatában vannak, hogy a környezetet kímélő hulladékszegény technológiák, az anyagvisszaforгатás lehetőségei, a megfelelő üzemvezetési és kezelési rendszerek kifejlesztését és alkalmazását a veszélyes és az egyéb hulladékok képződésének minimumra való csökkentése céljából folytatni szükséges.

Elismerik azt a növekvő nemzetközi érdeket, amely a veszélyes és az egyéb hulladékok országhatárokat átlépő szállításának szigorú ellenőrzését és e szállítások lehetőség szerinti legkisebb csökkentését követeli meg.

Aggódva figyelik a veszélyes és az egyéb hulladékok országhatárokon át folytatott illegális kereskedelmét.

Tekintetbe veszik továbbá azt, hogy a fejlődő országokban a veszélyes és az egyéb hulladékok megfelelő kezelésének adottságai korlátozottak.

Elismerik, hogy a Kairói Irányelvek szellemének és az UNEP Kormányzó Tanácsának 14/16 sz., a környezetvédelmi technológiák átadásának előmozdításáról hozott határozatának megfelelően, különösen a fejlődő országok részére, szükséges a helyben képződött veszélyes és egyéb hulladékok megalapozott kezelését szolgáló technológiák átadásának elősegítése.

Ugyancsak elismerik, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékok a rájuk vonatkozó nemzetközi egyezményekkel és ajánlásokkal összhangban szállítandók.

Meggyőződésük, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékok az országhatárokat átlépő szállítása csak akkor engedélyezhető, ha e hulladékok szállítása és végleges ártalmatlanítása a környezet károsodása nélkül megoldható, valamint

Eltökélt szándékuk, hogy az emberi egészséget és a környezetet szigorú ellenőrzés útján megvédik a veszélyes és az egyéb hulladékok képződéséből és kezeléséből származó káros hatásoktól.

Elismerve, hogy a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállítása, különösen a fejlődő országokba, igen nagy veszélyt jelent abból a szempontból, hogy nem a veszélyes hulladékoknak a jelen Egyezmény által megkövetelt, a környezet szempontjából biztonságos kezelése szerint történik.

Mindezek tudatában a következőkben egyeznek meg:

1. Cikk

Az Egyezmény tárgyköre

1. Az Egyezmény a következő, az országhatárokat átlépő szállítás tárgyát képező hulladékokat tekinti „veszélyes hulladékok”-nak:

a) Az I. Mellékletben felsorolt csoportok bármelyikéhez tartozó hulladékokat, kivéve, ha azok nem rendelkeznek a III. Mellékletben felsorolt egyik jellemző tulajdonsággal sem; és

b) Azokat az a) pontban nem szereplő hulladékokat, amelyeket a Részös exportáló, importáló vagy tranzit Állam jogszabályai veszélyes hulladékoknak tekintenek vagy annak nyilvánítottak.

2. A II. Mellékletben felsorolt, az országhatárokat átlépő szállítás tárgyát képező hulladékok az Egyezmény szempontjából „egyéb hulladékok”-nak tekintendők.

3. A radioaktív hulladékok más nemzetközi ellenőrzési rendszer tárgyát képezik, beleértve a kifejezetten a radioaktív anyagokra vonatkozó nemzetközi jogi okmányokat is. Ezek a hulladékok nem tartoznak ennek az Egyezménynek a tárgyi hatálya alá.

4. A hajók szokásos működtetéséből származó hulladékok, amelyek más nemzetközi jogi megállapodás hatálya alá esnek, nem tartoznak ennek az Egyezménynek a tárgyi hatálya alá.

2. Cikk

Meghatározások

Az Egyezmény alkalmazása szempontjából:

1. „*Hulladékok*”-nak tekintendők azok az anyagok vagy tárgyak, amelyeket ártalmatlanítanak vagy ártalmatlanítani szándékoznak vagy a nemzeti jog előírása szerint ártalmatlanítani kell.

2. „*Kezelés*”-en értendő a veszélyes és az egyéb hulladékok gyűjtése, szállítása és ártalmatlanítása, beleértve az ártalmatlanítási telephelyek utólagos felügyeletét is.

3. Az „*Országhatárokon túlra történő szállítás*” a veszélyes vagy az egyéb hulladékok bármely olyan szállítását jelenti, amely – feltéve, hogy legalább két Államot érint – valamelyik Állam nemzeti joghatósága alá tartozó területről egy másik Állam nemzeti joghatósága alá tartozó területre vagy területen át, vagy olyan területre vagy területen át történik, amely egyetlen Állam nemzeti joghatósága alá sem tartozik.

4. „*Ártalmatlanítás*”-on értendő bármely, az Egyezmény IV. Mellékletében felsorolt művelet.

5. „*Jóváhagyott telephely vagy létesítmény*” a veszélyes vagy az egyéb hulladékok ártalmatlanítására szolgáló telephely vagy létesítmény, amely a működtetéséhez az adott Állam illetékes hatósága által kiadott felhatalmazással vagy engedéllyel rendelkezik.

6. „*Illetékes hatóság*”-on értendő az a Részes által kijelölt kormányzati hatóság, amely a Részes által meghatározott földrajzi területen felelős a veszélyes és az egyéb hulladékok országhatárokat átlépő szállításáról szóló értesítés és az azzal összefüggő bármely tájékoztatás vételéért, valamint az értesítésre való válaszadásért, a 6. Cikk előírásainak megfelelően.

7. A „*Tájékoztatási Központ*” a Részes Államnak az 5. Cikkben megjelölt azon jogi személye, aki a 13. és 16. Cikkben előírt tájékoztatás vételéért és nyújtásáért felelős.

8. A „*Veszélyes és az egyéb hulladékoknak a környezetet nem veszélyeztető kezelése*”-n értendő minden a gyakorlatban megtehető olyan kezelés, amely mind a környezetet, mind az emberi egészséget megvédi e hulladékok káros hatásaitól.

9. „*Valamely állam nemzeti joghatósága alá tartozó terület*”-en értendő bármely szárazföldi, tengeri terület vagy légtér, amelyen belül az Állam a nemzetközi joggal összhangban, az emberi egészség és a környezet védelme tekintetében az igazgatást és a szabályozást gyakorolja.

10. „*Exportáló Állam*”-on az a Részes értendő, amelynek a területéről veszélyes vagy egyéb hulladékoknak az országhatárokat átlépő szállítását tervezik vagy kezdeményezték.

11. „*Importáló Állam*”-on az a Részes értendő, amelynek területére veszélyes vagy egyéb hulladékok szállítását tervezik vagy valósítják meg azzal a céllal, hogy azokat ott ártalmatlanítsák vagy az ártalmatlanításuk előtt ott tárolják mindaddig, amíg nem ártalmatlanítják egy olyan területen, amely egyetlen Állam nemzeti joghatósága alá sem tartozik.

12. „*Tranzit Állam*”-on bármely nem exportáló vagy nem importáló Állam értendő, amelynek területén át a veszélyes vagy az egyéb hulladékok szállítását tervezik vagy valósítják meg.

13. Az „*Érintett Államok*”-on olyan Részesek értendők, amelyek exportálnak, importálnak vagy Részes voltuktól függetlenül tranzit Államok.

14. A „*Személy*” kifejezésen bármely természetes vagy jogi személy értendő.

15. Az „*Exportáló*” az olyan, az Exportáló Állam joghatósága alá tartozó személy, aki az adott veszélyes vagy egyéb hulladékok exportját intézi.

16. Az „*Importáló*” bármely, az Importáló Állam joghatósága alá tartozó személy, aki az adott veszélyes vagy az egyéb hulladékok importálását intézi.

17. A „*Szállító*” a veszélyes vagy az egyéb hulladékok szállítását végző személy.

18. A „Termelő” az a személy, aki a veszélyes vagy az egyéb hulladékokat létrehozza, vagy ha ez a személy nem ismert, akkor az, aki a kérdéses hulladékokat birtokolja és/vagy felügyeli.

19. Az „Ártalmatlanító” az olyan személy, akihez a veszélyes vagy az egyéb hulladékot szállítják és aki e hulladékok ártalmatlanítását végzi.

20. „Politikai és/vagy gazdasági integrációs szervezet” az a szuverén Államok által létrehozott szervezet, amelyet az Egyezmény által szabályozott ügyekben a tagállamok illetékességgel ruháztak fel és belső eljárási szabályaival összhangban teljes felhatalmazással bír aláírásra, megerősítésre, elfogadásra, jóváhagyásra, hivatalos nyilatkozattal való elismerésre.

21. „Jogellenes szállítás” a veszélyes vagy az egyéb hulladékok bármely, a 9. Cikkben meghatározott, az országhatárokat átlépő szállítása.

3. Cikk

A veszélyes hulladékok nemzeti meghatározása

1. Minden Részes tájékoztatja az Egyezmény Titkárságát hat hónapon belül azt követően, hogy az Egyezmény Részesévé vált azokról a hulladékokról, amelyek nem szerepelnek az I. és II. Mellékletben, de amelyeket a nemzeti jogalkotás keretében veszélyesnek tekintenek vagy annak nyilvánítottak, ugyancsak tájékoztatást adnak e hulladékoknak az országhatárokon túlra szállításakor alkalmazandó követelményekről.

2. Ezt követően valamennyi Részes haladéktalanul tájékoztatja a Titkárságot az 1. bekezdés alapján küldött tájékoztatással kapcsolatos bármely lényeges változásról.

3. A Titkárság valamennyi Részest haladéktalanul tájékoztatja az 1. és 2. bekezdés alapján kapott információkról.

4. A Részesek felelősek azért, hogy a 3. bekezdésben leírtak alapján a Titkárságtól kapott tájékoztatást az exportálókkal közöljék.

4. Cikk

Általános kötelezettségek

1. a) Ha a Részesek saját jogalkotásuknak megfelelően az ártalmatlanítandó veszélyes, illetve az egyéb hulladékok importját megtiltják, a döntésükről a többi Részest, a 13. Cikk szerint tájékoztatni kötelesek.

b) A Részeseknek meg kell tiltaniuk vagy nem szabad engedélyezniük a veszélyes és az egyéb hulladékok exportját olyan Részes Államokba, amelyek e hulladékok importját tiltják, amennyiben az a) pontnak megfelelően értesítést kaptak.

c) A Részeseknek meg kell tiltaniuk vagy nem szabad engedélyezniük a veszélyes, illetve az egyéb hulladékok exportálását, ha az Importáló Állam ugyan nem tiltja az adott hulladék importálását, de a szóban forgó hulladék importálásához nem járult hozzá.

2. Minden Részes megfelelő intézkedéseket tesz, hogy

a) biztosítsa a megfelelő társadalmi, technológiai és gazdasági szempontok figyelembevételével azt, hogy az illetékességi területén keletkező veszélyes és egyéb hulladékok mennyisége a lehető legkisebbre csökkenjék;

b) biztosítsa, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékoknak a környezetet nem veszélyeztető kezelésére, bárhol is kerüljön arra sor, olyan megfelelő ártalmatlanító létesítmények álljanak rendelkezésre, amelyek lehetőleg az illető Részes Állam területén vannak telepítve;

c) biztosítsa, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékok kezelését végző személyek olyan intézkedéseket tegyenek, amelyekkel ezen tevékenységből származó szennyezés megelőzhető, és ha

szennyezés mégis bekövetkezik, akkor annak az emberi egészségre és a környezetre ható következményeit a lehető legkisebb mértékűre csökkentsék;

d) biztosítsa, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékok országhatárokon túlra szállított mennyisége a lehető legkisebb legyen, összhangban e hulladékoknak a környezetvédelmi szempontból megfelelő hatékony kezelésével, amelyet oly módon kell megoldani, hogy a hulladékszállításból esetleg származó káros hatások az emberi egészséget és a környezetet ne veszélyeztessék;

e) ne tegye lehetővé a veszélyes, illetve az egyéb hulladékok exportálását olyan Részes Államba, illetve valamely gazdasági és/vagy politikai integrációs szervezethez tartozó Részes Államok csoportjába, különösképpen nem a fejlődő országokba, amelyek a jogalkotásuk útján bármely hulladék importálását tiltják. Ugyancsak ne járuljon hozzá az exportáláshoz, ha oka van azt feltételezni, hogy az exportálandó hulladékot nem fogják környezetvédelmi szempontból biztonságos módon, a Részesek első tanácskozásán meghatározandó követelményeknek eleget téve, kezelni;

f) az országhatárokon át történő veszélyes és egyéb hulladékok szállításáról az V. „A” Mellékletben leírtaknak megfelelő információkat bocsássanak az érdekelt Államok rendelkezésére, hogy egyértelműen megállapíthatók legyenek a tervezett szállításnak az emberi egészséget és a környezetet érintő hatásai;

g) megakadályozza a veszélyes és az egyéb hulladékok importját, ha oka van feltételezni, hogy azokat környezetvédelmi szempontból nem megfelelő módon fogják kezelni;

h) más Részesekkel és az érdekelt szervezetekkel közvetlenül, illetve a Titkárságon keresztül együttműködjön olyan információk terjesztésében, amelyek a veszélyes és az egyéb hulladékok biztonságos szállítását ismertetik, és amelyek célja e hulladékok környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelési módjának fejlesztése, valamint a jogellenes szállítás megelőzése.

3. A Részesek a veszélyes és az egyéb hulladékok jogellenes szállítását büntettnek tekintik.

4. Valamennyi Részes megfelelő jogi, igazgatási és egyéb intézkedéseket tesz az Egyezmény előírásainak végrehajtása és érvényesítése érdekében, beleértve az Egyezmény megsértését jelentő tettek megakadályozását és büntetését előíró intézkedéseket is.

5. Az Egyezmény Részesei ne engedélyezzék a veszélyes és az egyéb hulladékok exportját a nem Részes Államokba, illetve tiltsák meg azoknak a nem Részes Államokból való importját.

6. A Részesek megállapodnak abban, hogy nem járulnak hozzá a veszélyes és az egyéb hulladékok exportjának engedélyezéséhez abban az esetben, ha azokat a 60. déli szélességi foktól délre eső területeken kívánják ártalmatlanítani, akár országhatárokon túlra történő szállítás tárgyát képezik az ilyen hulladékok, akár nem.

7. Továbbá minden Részes

a) megtiltja minden, a nemzeti joghatósága alá tartozó személynek, hogy az országhatárokon át veszélyes vagy egyéb hulladékot szállítson vagy ártalmatlanítson, kivéve, ha az illető személy ilyen műveletek végzésére felhatalmazással vagy engedéllyel rendelkezik;

b) megköveteli, hogy az országhatárokon túlra szállítandó veszélyes, illetve egyéb hulladékokat az általánosan elfogadott és elismert nemzetközi szabályoknak és szabványoknak eleget téve csomagolják, címkézzék és szállítsák, és a nemzetközileg általánosan elismert gyakorlatot vegyék figyelembe;

c) megköveteli, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékoknak az országhatárokat átlépő szállítása a kiindulási és az ártalmatlanítási helyet feltüntető fuvarlevél kíséretében történjék.

8. Valamennyi Részes megköveteli, hogy az exportálandó veszélyes és egyéb hulladékokat az importáló Államban vagy más helyen, a környezetet nem veszélyeztető módon kezeljék. Az Egyezmény tárgyát képező hulladékok környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelésének műszaki irányelveiről a Részes Államok első ülésén döntenek.

9. A Részesek megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékoknak az országhatárokat átlépő szállítását csak akkor lehessen engedélyezni, ha

a) az exportáló Állam nem rendelkezik olyan műszaki felkészültséggel és szükséges létesítményekkel, kapacitással, illetve az ártalmatlanításhoz szükséges hellyel, hogy az adott hulladékok ártalmatlanítását a környezet védelme szempontjából megfelelően lehessen elvégezni, vagy

b) az importáló Államban a kérdéses hulladékok mint nyersanyagra vagy másodnyersanyagra van szükség, vagy

c) a hulladék országhatárokat átlépő szállítása összhangban van a Részesek által meghatározott egyéb követelményekkel, feltéve, hogy e követelmények nem különböznek az Egyezmény céljaitól.

10. Azok a Részes Államok, amelyekben veszélyes vagy egyéb hulladékok keletkeznek, az Egyezményből adódó azon kötelezettségüket, hogy megköveteljék e hulladékok környezetvédelmi szempontból biztonságos kezelését, semmilyen körülmények között nem háríthatják át importáló vagy tranzit Államokba.

11. Az Egyezményben foglaltak közül semmi sem akadályozhat meg bármely Részest abban, hogy további követelményeket szabjon meg az Egyezmény előírásaival összhangban és a nemzetközi jog szabályainak megfelelően az emberi egészség és a környezet fokozottabb védelme érdekében.

12. Az Egyezményben foglaltak nem érintik az Államoknak területi vizeik feletti, a nemzetközi jog alapján megállapított szuverenitását és azokat a jogokat, amelyekkel az Államok kizárólagos gazdasági övezeteikben és kontinentális parti sávjaikon a nemzetközi joggal összhangban rendelkeznek, valamint a navigációs jogokat és szabadságot valamennyi Állam hajói és repülőgépei által a nemzetközi jog előírásai és vonatkozó nemzetközi okmányokban foglaltak szerinti gyakorlását.

13. A Részesek vállalják azt, hogy a más Államokba, különösen a fejlődő országokba exportált veszélyes és egyéb hulladékok mennyiségének és/vagy veszélyességének csökkentési lehetőségeit időszakonként felülvizsgálják.

4/A. Cikk

1. A VII. számú Mellékletben felsorolt egyes államok megtiltják a IV. A. számú Mellékletben felsorolt műveletekre szánt veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő, olyan Államokba irányuló valamennyi szállítását, amelyek nincsenek felsorolva a VII. számú Mellékletben.

2. A VII. számú Mellékletben felsorolt minden Részes Állam 1997. december 31-ig fokozatosan megszünteti, és ettől az időponttól megtiltja az Egyezmény 1. Cikke 1. a) pontja szerinti veszélyes hulladékok határokon átlépő minden szállítását, amelyeket a IV. B. számú Melléklet szerinti műveletekre szántak olyan Államokban, amelyek nem szerepelnek a VII. számú Mellékletben. Az ilyen határokon átlépő szállításokat nem tiltják be, ha az adott hulladék az Egyezmény szerint nem minősül veszélyesnek.

5. Cikk

Az illetékes hatóságok és a Tájékoztatási Központ kijelölése

Az Egyezményben foglaltak végrehajtásának elősegítése érdekében a Részes Államok:

1. Egy vagy több illetékes hatóságot és egy Tájékoztatási Központot jelölnek ki vagy hoznak létre. Olyan esetben, amikor valamely állam tranzitszerepet lát el, csak egy illetékes hatóságot jelölnek ki, amely az előzetes értesítéseket átveszi.

2. A Részesek, az Egyezmény számukra történő hatályba lépésétől számított három hónapon belül tájékoztatják az Egyezmény Titkárságát arról, hogy mely intézményeket jelöltek ki illetékes hatóságaikként, illetve Tájékoztatási Központjukként.

3. A fenti 2. bekezdés szerinti kijelöléssel összefüggő bármely változásról a döntés dátumától számított egy hónapon belül tájékoztatják az Egyezmény titkárságát.

6. Cikk

Országhatárokat átlépő szállítás a Részesek között

1. Az exportáló Állam írásban értesíti vagy megköveteli, hogy a termelő vagy az exportáló az exportáló Állam illetékes hatósága közvetítésével írásban értesítse az érintett Államok illetékes hatóságát a veszélyes és az egyéb hulladékok tervezett, az országhatárokat átlépő szállításáról. Az importáló Állam által elfogadható nyelven írt ilyen értesítésnek tartalmaznia kell az V. „A” Mellékletben részletezett nyilatkozatot és tájékoztatást. Minden érdekelt Állam részére csak egy értesítést szükséges küldeni.

2. Az importáló Állam írásban válaszol az értesítést küldőnek, hogy a szállításához feltételekkel vagy azok nélkül járul-e hozzá, a szállítás engedélyezését megtagadja vagy kiegészítő tájékoztatást kér. Az importáló Állam válaszában másolatát meg kell küldeni az érdekelt Részes Államok illetékes hatóságainak.

3. Az exportáló Állam nem engedélyezi, hogy a hulladék termelője vagy exportálója megkezdje a hulladéknak az országhatárokat átlépő szállítását mindaddig, amíg írásos igazolást nem kap arról, hogy

a) az értesítést küldő írásban foglalt, elfogadó nyilatkozatot kapott az importáló Államtól, és

b) az értesítést küldő az importáló Államtól igazolást kapott az exportáló és a hulladékot ártalmatlanító által kötött, a kérdéses hulladékok környezetet nem veszélyeztető kezelését részletező szerződésről.

4. Valamennyi Részes tranzit Állam késedelem nélkül visszaigazolja az értesítést küldőnek az értesítés vételét. Ezt követően 60 napon belül írásban válaszol az értesítést küldőnek, hogy a szállításához feltételekkel vagy azok nélkül járul-e hozzá vagy a szállítás engedélyezését megtagadja, illetve további kiegészítő információkat kér. Az exportáló Állam nem engedélyezi az országhatárokat átlépő szállítás megkezdését mindaddig, amíg a tranzit Államtól írásos hozzájárulást nem kap. Ha azonban valamely Részes úgy határoz, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékok tranzit-szállításához akár általában, akár meghatározott feltételek mellett nem követeli meg az előzetes írásbeli hozzájárulást vagy a követelményeit ilyen értelemben módosítja, akkor döntéséről haladéktalanul tájékoztatni köteles a többi Részeset, amint ezt a 13. Cikk előírja. Ha ebben az utóbbi esetben, az exportáló Állam a küldött értesítésre a tranzit Államtól a vételétől számított 60 napon belül nem kap választ, engedélyezheti, hogy az export a tranzit Állam területén át megtörténjen.

5. A hulladékok országhatárokat átlépő szállításának olyan eseteiben, amikor a hulladékokat jogilag veszélyesnek nyilvánítják vagy annak tekintik, de csak

a) az exportáló Államban, akkor a jelen Cikk 9. bekezdésében foglalt, az importálóra vagy az ártalmatlanítást végzőre és az importáló Államra vonatkozó követelmények az exportálót illetőleg az exportáló Államot terhelik;

b) az importáló Államban vagy az importáló és a Részes tranzit Államokban, akkor a jelen Cikk 1., 3., 4. és 6. bekezdésében foglalt, az exportálóra és az exportáló Államra vonatkozó követelmények az importálót vagy az ártalmatlanítást végzőt, illetőleg az importáló Államot terhelik; vagy

c) bármely Részes tranzit Államban, akkor a 4. bekezdés előírásai alkalmazandók.

6. Az exportáló Állam, az érdekelt Államok írásbeli hozzájárulásától függően engedélyezheti, hogy a termelő vagy az exportáló általános értesítést alkalmazzon, ha ugyanazon fizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkező veszélyes vagy egyéb hulladékot rendszeresen szállítanak ugyanannak az ártalmatlanítóknak és az exportáló Állam, az importáló Állam, tranzit esetén pedig a tranzit Állam(ok) ugyanazon be- és kiléptető vámhivatalai foglalkoznak a hulladékszállítással.

7. Az érdekelt Államok a 6. bekezdésben ismertetett általános értesítéshez írásos hozzájárulásukat olyan információk szolgáltatásához kötve is megadhatják, mint például a szállítandó veszélyes és egyéb hulladékok pontos mennyisége vagy azok időszakos listái.

8. A 6. és 7. bekezdésben ismertetett általános értesítés és írásos hozzájárulás a veszélyes és az egyéb hulladékok többszöri, de legfeljebb 12 hónapon át történő szállítására vonatkozhat.

9. A Részesek megkövetelik, hogy valamennyi, az országhatárokon túlra irányuló veszélyes és egyéb hulladékok szállítását végző személy aláírja a szállítási bizonylatot mind a kérdéses hulladék átvételekor, mind pedig annak átadásakor. Ugyancsak megkövetelik, hogy az ártalmatlanító tájékoztassa mind az exportálót, mind pedig az exportáló Állam illetékes hatóságát az adott hulladék átvételéről, idejéről és az értesítésben meghatározott ártalmatlanítás teljesítéséről. Ha az exportáló Államba az értesítés nem érkezik meg, akkor az exportáló Állam illetékes hatóságának vagy az exportálónak erről az importáló Államot értesítenie kell.

10. Az ezen Cikk által előírt értesítést és választ az érdekelt Részesek illetékes hatóságainak kell megküldeni, nem-Részes Államok esetén pedig azoknak a kormányzati hatóságoknak kell eljuttatni, amelyek feltehetően az ilyen ügyben illetékesek.

11. Valamennyi, az országhatárokat átlépő hulladék szállítását biztosítással, kötelezvénnyel vagy olyan egyéb garanciával kell fedezni, amit az importáló Állam vagy bármely Részes tranzit Állam megkövetel.

7. Cikk

Az országhatárokat átlépő szállítás Részes Államból nem-Részes Államok területén át

A veszélyes és az egyéb hulladékok országhatárokon túlra történő szállítására, amely valamelyik Részes Államból nem-Részes Állam vagy Államok területén át történik, az Egyezmény 6. Cikkének 2. bekezdése alkalmazandó.

8. Cikk

A visszaszállítás kötelezettsége

Az Egyezmény előírásai szerint, ha az országhatárokat átlépő veszélyes és egyéb hulladékok szállítására, amelyhez az érintett Államok korábban hozzájárultak, nem teljesíthető a szerződésben foglaltaknak megfelelően, akkor az exportáló Állam biztosítja, hogy amennyiben a környezeti károsodását elkerülő ártalmatlanításukra intézkedések nem tehetők, a kérdéses hulladékot az exportáló 90 napon belül vagy más időtartamon belül, amiben az érintett Államok megállapodtak, visszaszállítja az exportáló Államba azt követően, hogy az importáló Állam tájékoztatta az exportáló Államot és a Titkárságot. Ennek érdekében sem az exportáló Állam, sem bármely Részes tranzit Állam ne ellenezze, ne hátráltassa, illetve ne akadályozza meg a hulladékoknak az exportáló Államba való visszajuttatását.

9. Cikk

Jogellenes szállítás

1. Jogellenes szállításnak tekintendő az Egyezmény szempontjából bármely, az országhatárokat átlépő veszélyes és egyéb hulladék szállítás, amely

a) bármelyik érdekelt államnak küldendő, az Egyezmény előírásainak eleget tevő bejelentés nélkül történik, vagy

b) bármelyik érdekelt Államnak az Egyezmény előírásai szerinti hozzájárulása nélkül történik, vagy

c) az érdekelt Államoktól kapott olyan hozzájárulással történik, amely hamisításon, megtévesztő értelmezésen vagy csaláson alapul, vagy

d) ha a hulladék lényeges tulajdonságai nem felelnek meg a bizonylatokban foglaltaknak, vagy

e) a veszélyes és az egyéb hulladékok szándékos, ennek az Egyezménynek és a nemzetközi jog általános alapelveinek megsértésével járó ártalmatlanítását (pl. rendezetlen lerakását) eredményezi.

2. A veszélyes és az egyéb hulladékok országhatárokat átlépő szállításának olyan eseteiben, amelyek az exportáló vagy a termelő magatartásából következően feltehetően jogellenesek, az exportáló Állam gondoskodik arról, hogy a kérdéses hulladékot

a) az exportáló vagy a termelő vagy ha szükséges, maga az exportáló Állam szállítsa vissza az exportáló Államba vagy, ha a visszaszállítás gyakorlatilag nem célszerű, akkor

b) az Egyezmény előírásaival összhangban másképpen ártalmatlanítsák, 30 napon belül attól számítva, hogy az exportáló Államot az illegális szállításról tájékoztatták vagy ettől eltérő időtartamon belül, amiben az érdekelt Államok megegyeztek. Ennek érdekében az érdekelt Államok ne hátráltassák, ne ellenezzék, illetve ne akadályozzák a kérdéses hulladékok visszaszállítását az exportáló Államba.

3. A veszélyes és az egyéb hulladékoknak az országhatárokat átlépő szállítását olyan esetben, amikor az importáló vagy az ártalmatlanítást végző tevékenységének eredményeként ítélik jogellenesnek, az importáló Állam gondoskodik arról, hogy a szóban forgó hulladékot az importáló vagy az ártalmatlanítást végző vagy ha szükséges, maga az Állam, a környezetet nem veszélyeztető módon ártalmatlanítsa 30 napon belül attól számítva, hogy a jogellenes szállítás az importáló Állam tudomására jutott vagy más időtartamon belül, amelyben az érdekelt Államok megegyeztek. Ennek érdekében az érdekelt Részes Államok, amennyiben szükséges, együttműködnek a hulladékoknak a környezetet nem veszélyeztető módon való ártalmatlanításában.

4. Azokban az esetekben, amikor a hulladékok jogellenes szállításának felelőssége nem róható sem az exportálóra, sem a termelőre, sem az importálóra, illetve az ártalmatlanítást végzőre, akkor az érdekelt Részes vagy más Részesek célszerűen együttműködve biztosítják, hogy a szóban forgó hulladékot olyan rövid időtartamon belül, ahogy az csak lehetséges, a környezetet nem veszélyeztető módon ártalmatlanítsák az exportáló vagy az importáló Államban vagy más helyen, ahol arra lehetőség nyílik.

5. Minden Részesnek megfelelően kialakított nemzeti jogalkotása útján kell gondoskodnia a hulladékok illegális szállításának megelőzéséről és megbüntetéséről. A Részesek e Cikk céljainak megvalósítása érdekében működjenek együtt.

10. Cikk

Nemzetközi együttműködés

1. A Részeseknek együtt kell működniük a veszélyes és az egyéb hulladékok környezetvédelmi szempontból biztonságos kezelési módszereinek fejlesztése és bevezetése érdekében.

2. Ennek érdekében a Részesek:

a) két- vagy többoldalú megállapodások alapján, kérés esetén tájékoztatják egymást, hogy elősegítsék a veszélyes és az egyéb hulladékoknak a környezetet nem veszélyeztető kezelését, beleértve a veszélyes és az egyéb hulladékok biztonságos kezelésére vonatkozó műszaki szabványok és a gyakorlat összehangolását;

b) együttműködnek annak a megfigyelésében, hogyan befolyásolja a veszélyes hulladékok kezelése az emberi egészséget és a környezetet;

c) nemzeti törvényeik, szabályozásuk és politikájuk figyelembevételével együttműködnek az új, a környezetet nem veszélyeztető hulladékszegény technológiák kifejlesztésében és megvalósításában, valamint a már létező technológiák további javításában azért, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékok képződése, amennyiben az gyakorlatilag lehetséges, megszűnjék, továbbá azért, hogy hatékonyabb és eredményesebb módszereket alkalmazzanak a hulladékoknak a környezetet nem veszélyeztető módon történő kezelésére, beleértve az új vagy korszerűsített technológiák bevezetésével kapcsolatos közgazdasági, társadalmi és környezeti hatások tanulmányozását is;

d) aktívan együttműködnek nemzeti törvényeik, szabályozásuk és politikájuk figyelembevétele mellett abban, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékok környezetvédelmi szempontból biztonságos

kezelési technológiáit és módszereit egymással megismertessék. A Részesek ugyancsak együttműködnek műszaki kapacitásaik fejlesztésében, különösképpen akkor, ha egyes Részeseknek műszaki segítségre van szükségük és ilyen segítséget kérnek;

e) együttműködnek megfelelő műszaki irányelvek és/vagy gyakorlati előírások kidolgozásában.

3. A Részesek megfelelő eszközök alkalmazásával együttműködnek annak elősegítésére, hogy a fejlődő országok a 4. Cikk 2. bekezdése a), b), c) és d) pontjában leírtakat megvalósíthassák.

4. Figyelembe véve a fejlődő országok szükségleteit, fontos a Részesek és az illetékes nemzetközi szervezetek közötti együttműködés ösztönzése, egyebek mellett azért, hogy elősegítsék a lakosság környezeti tudatának, valamint a veszélyes és az egyéb hulladékok környezetet nem veszélyeztető kezelésének fejlesztését és az új, hulladékszegény technológiák elfogadását.

11. Cikk

Két- és többoldalú, valamint regionális megállapodások

1. A 4. Cikk 5. bekezdésének előírásai mellett a Részesek két- és többoldalú, illetve regionális megállapodásokat köthetnek a veszélyes és az egyéb hulladékok országhatárokat átlépő szállítására vagy megegyezhetnek a Részes és nem-Részes Államokkal egyaránt, feltéve, hogy az ilyen megállapodások vagy megegyezések nem csorbitják a veszélyes és az egyéb hulladékoknak az Egyezményben előírt, a környezetet nem veszélyeztető kezelésének hatékonyságát. Ezeknek a megállapodásoknak vagy megegyezéseknek olyan előírásokat kell tartalmazniuk, amelyek a környezet védelmét ugyanúgy biztosítják, mint az Egyezmény által előírtak és különös hangsúlyt helyeznek a fejlődő országok érdekeinek figyelembevételére.

2. A Részeseknek tájékoztatniuk kell a Titkárságot bármely, az 1. bekezdésben leírt két- és többoldalú, illetve regionális megállapodásról vagy megegyezésről, valamint azokról, amelyeket már az Egyezmény számukra történő hatálybalépése előtt kötöttek meg azért, hogy a Részesek között az ilyen megállapodások alapján az országhatárokon túlra történő veszélyes és egyéb hulladékok szállítása ellenőrizhető legyen. Az Egyezmény előírásai nem befolyásolják az ilyen megállapodások alapján megvalósuló, az országhatárokat átlépő szállításokat, feltéve, hogy ezek a megállapodások összhangban vannak a veszélyes és az egyéb hulladékoknak az Egyezményben előírt, környezetvédelmi szempontból biztonságos kezelésével.

12. Cikk

A kötelezettségek vállalása

A Részesek együttműködnek abban, amint az lehetővé válik, hogy olyan jegyzőkönyvet fogadjanak el, amely megfelelő szabályokat és eljárásokat tartalmaz a veszélyes és az egyéb hulladékoknak az országhatárokat átlépő szállításából és ártalmatlanításából származó károkért való kötelezettség vállalása, valamint a károk megtérítése érdekében.

13. Cikk

Tájékoztatás

1. A Részesek vállalják, hogy a veszélyes és az egyéb hulladékoknak az országhatárokat átlépő szállítása, illetve ártalmatlanítása során bekövetkező olyan balesetekről, amelyek más Államokban is veszélyeztethetik az emberi egészséget és a környezetet, amint az tudomásukra jut, késedelem nélkül tájékoztatják az érintett Államokat.

2. A Részesek a Titkárságon keresztül tájékoztatják egymást:

- a) az 5. Cikk értelmében, az illetékes hatóságokat és/vagy a Tájékoztatási Központot érintő változásokról;
- b) a 3. Cikk értelmében, a veszélyes hulladékok nemzeti meghatározására vonatkozó változásokról; és amint az lehetséges
- c) azon döntéseikről, hogy egyáltalán nem vagy csak részlegesen járulnak hozzá a veszélyes hulladékok, illetve az egyéb hulladékok importjához, továbbá ezen hulladékoknak a nemzeti joghatóságuk alatt álló területeken történő ártalmatlanításához;
- d) a veszélyes és az egyéb hulladékok exportjának korlátozását vagy tiltását előíró jogszabályaikról;
- e) bármely egyéb, ezen Cikk 4. bekezdésében előírt információkról.

3. A Részesek, nemzeti törvényeikkel és szabályozásaikkal összhangban, a Titkárságon át minden naptári év vége előtt az előző naptári évről jelentést juttatnak el a 15. Cikkben írtak alapján összehívott Részesek Konferenciájának, amely a következő információkat tartalmazza:

- a) Az 5. Cikk szerint, tájékoztatást adnak az általuk kijelölt illetékes hatóságokról és a Tájékoztatási Központról.
- b) Tájékoztatást adnak az országhatárokon túlra történt veszélyes, illetve egyéb hulladékok szállításáról, amelyekben szerepük volt, beleértve
 - (i) az exportált veszélyes és egyéb hulladékok mennyiségét, csoportját, tulajdonságait, úti célját, valamennyi tranzit országot, az ártalmatlanítás módszerét;
 - (ii) az importált veszélyes és egyéb hulladékok mennyiségét, csoportját, tulajdonságait, eredetét és az ártalmatlanítási módszereket;
 - (iii) azon hulladékártalmatlanítási eseteket, amelyekben az ártalmatlanítást nem a tervezettnél megfelelően valósították meg;
 - (iv) azokat az erőfeszítéseket, amelyek célja az országhatárokon túlra szállított veszélyes és egyéb hulladékok mennyiségének csökkentése volt.
- c) Tájékoztatást adnak az Egyezmény végrehajtásának érdekében fogantatott intézkedéseikről.
- d) Tájékoztatást adnak a veszélyes és az egyéb hulladékok keletkezésekor, szállításakor és ártalmatlanításakor bekövetkezett az emberi egészséget és a környezetet érintő hatásokra vonatkozó, rendelkezésükre álló hiteles adatokról.
- e) Tájékoztatást adnak az Egyezmény 11. Cikke értelmében kötött két- és többoldalú, valamint regionális megállapodásokról és megegyezésekről.
- f) Tájékoztatást adnak a veszélyes és az egyéb hulladékok országhatárokat átlépő szállítására és ártalmatlanítására közben bekövetkezett balesetekről, valamint az azokkal kapcsolatban tett intézkedéseikről.
- g) Tájékoztatást adnak a nemzeti joghatóságuk alatt álló területeken létező hulladékártalmatlanítási lehetőségekről.
- h) Tájékoztatást adnak a veszélyes és az egyéb hulladékok mennyiségének csökkentését, illetve keletkezésük megakadályozását szolgáló technológiák kifejlesztésére tett intézkedéseikről.
- i) Tájékoztatást adnak azokról az ügyekről, amelyeket a Részesek Konferenciája szükségesnek tart.

4. A Részesek nemzeti törvényeikkel és szabályozásukkal összhangban a veszélyes és az egyéb hulladékok bármely adott, az országhatárokat átlépő szállításával kapcsolatos bejelentést és az arra adott válasz másolatait megküldik a Titkárságnak, ha valamely Részes úgy véli, hogy a kérdéses országhatárokon túlra történő szállítás a környezetre kedvezőtlen hatást fejthet ki.

14. Cikk

Pénzügyi vonatkozások

1. A Részesek egyetértenek abban, hogy a különböző körzetek és alkörzetek sajátos szükségleteinek megfelelően körzeti vagy alkörzeti központokat létesítenek, amelyek elősegítik a veszélyes és az egyéb hulladékok megfelelő kezelését és a keletkezésük mértékének a lehető legkisebbre való

csökkentését célul tűző szakemberképzést, valamint a megfelelő technológiák elterjesztését. A Részeseknek önkéntesség alapján dönteniük kell a megfelelő pénzforrásokat biztosító mechanizmusok létrehozásáról.

2. A Részesek tegyék megfontolás tárgyává egy forgóalap létesítését, hogy szükséghelyzetek esetén, átmeneti jelleggel segítséget nyújthassanak annak érdekében, hogy ezáltal a veszélyes és az egyéb hulladékok országhatárokat átlépő szállításából, valamint az ártalmatlanításuk során bekövetkezett balesetektől származó károk csökkenthetők legyenek.

15. Cikk

A Részesek Konferenciája

1. A Részesek Konferenciája ezennel megalakult. A Részesek Konferenciája első ülését a UNEP főigazgatója, legkésőbb az Egyezmény hatályba lépése után egy évvel hívja össze. Ezt követően a Részesek Konferenciájának rendes üléseit a Konferencia első ülésén meghatározott rendszeres időközönként kell megtartani.

2. A Részesek Konferenciájának rendkívüli üléseit a Konferencia által szükségesnek tartott időpontokban kell megtartani vagy ha megtartásukra bármely Részes írásban kérelmet nyújt be, amely kérelmet a Titkárság a benyújtást követő hat hónapon belül a Részesekkel közöl. Az utóbbi esetben a rendkívüli ülést meg kell tartani, ha azt a Részesek legalább egyharmada támogatja.

3. A Részesek Konferenciája konszenzussal állapítja meg a maga és az általa létrehozott kisegítő testület eljárási rendjét, valamint a pénzügyi szabályokat, különösen a Részesek Egyezménnyel kapcsolatos pénzügyi részvételének meghatározását.

4. A Részesek első ülésükön megtárgyalnak minden olyan intézkedést, amely a tengeri környezet védelmét és megőrzését célozza és az Egyezménnyel összefüggő kötelezettségek teljesítéséhez szükséges.

5. A Részesek Konferenciája folyamatosan áttekinti és értékeli az Egyezmény tényleges végrehajtását, továbbá

a) támogatja a veszélyes és az egyéb hulladékok által okozott, az emberi egészséget és a környezetet veszélyeztető ártalmaknak a lehető legkisebbre való csökkentését célul kitűző politikai stratégiai és egyéb intézkedések összehangolását;

b) figyelembe véve többek között a rendelkezésre álló tudományos, műszaki, gazdasági és a környezetre vonatkozó információkat, az igényeknek megfelelően megfontolja és elfogadja az Egyezmény és mellékleteinek módosításait;

c) megfontolja az Egyezmény céljainak elérését szolgáló minden olyan esetleges további tevékenységet és vállalja azoknak a megállapodásoknak és megegyezéseknek a működése során nyert tapasztalatait, amelyeket az Egyezmény a 11. Cikkben megjelöl;

d) az igényeknek megfelelően jegyzőkönyveket vesz fel és fogad el; továbbá

e) olyan kisegítő testületeket hoz létre amelyeket az Egyezmény végrehajtása érdekében szükségesnek tart.

6. A Részesek Konferenciája ülésein az Egyesült Nemzetek és annak szakosított szervezetei, továbbá az Egyezményben nem Részes bármely Állam megfigyelőként képviseltetheti magát. Bármely más nemzeti vagy nemzetközi, kormányzati vagy nem kormányzati testület vagy szervezet, amely a veszélyes és az egyéb hulladékokhoz kapcsolódó területre szakosodott és amely tájékoztatta a Titkárságot azon szándékáról, hogy megfigyelőként képviseltethesse magát a Részesek Konferenciájának valamelyik ülésén, részt vehet azon, hacsak azt a jelenlevő Részesek legalább egyharmada nem ellenzi. A megfigyelők kérelmének elfogadását és részvételét a Részesek Konferenciája által elfogadott eljárási rend határozza meg.

7. A Részesek Konferenciája vállalja, hogy az Egyezmény hatályba lépése után három évvel, és azt követően legalább hat évenként értékeli az Egyezmény hatékonyságát és ha szükségesnek tartja, a legfrissebb tudományos, környezetvédelmi, műszaki és gazdasági információk alapján megfontolja, hogy teljesen vagy részben megtiltsa-e a veszélyes és az egyéb hulladékoknak az országhatárokat átlépő szállítását.

16. Cikk

A Titkárság

1. A Titkárság feladatai a következők:

- a) a 15. és 17. Cikkben előírt tanácskozások összehívása és lebonyolítása;
 - b) a 3., 4., 6., 11. és 13. Cikkben leírtakkal összhangban jelentések készítése és a felekhez való továbbítása. Ezeken túlmenően a 15. Cikk alapján létesített kisegítő testületek tanácskozásainak eredményeként nyert információkat felhasználva, valamint, ha az helyénvaló, a megfelelő kormányzati és nem-kormányzati szervek által nyújtott információk alapján jelentések készítése és továbbítása;
 - c) a jelen Egyezménnyel kapcsolatos feladatai végrehajtásában végzett tevékenységéről jelentések készítése és azok a Részesek Konferenciája elé terjesztése;
 - d) gondoskodás a megfelelő nemzetközi testületekkel való szükséges koordináció biztosításáról, adott esetekben olyan igazgatási és szerződéses megállapodások kötése, amelyek feladatainak ellátásához szükségesek lehetnek;
 - e) kapcsolat fenntartása a Részes Államok által az Egyezmény 5. Cikkével összhangban létesített Tájékoztatási Központokkal és illetékes hatóságokkal;
 - f) információk gyűjtése a Részes Államok olyan engedélyezett nemzeti telephelyeiről és létesítményeiről, amelyeket a veszélyes és az egyéb hulladékok ártalmatlanítására használnak és ezeknek a Részesekhez történő eljuttatása;
 - g) a Részesek tájékoztatása
 - a műszaki segítségnyújtás és a szakemberképzés lehetőségeiről,
 - a rendelkezésre álló műszaki és tudományos know-how-ról,
 - a tanácsadási és szakértői lehetőségekről,
 - az elérhető erőforrásokról
- azon cél érdekében, hogy igény esetén segítséget nyújthasson a Részeseknek olyan területeken, mint
- az Egyezmény bejelentési rendszerének kezelése,
 - a veszélyes és az egyéb hulladékok kezelése,
 - a veszélyes és az egyéb hulladékokkal kapcsolatos, környezetvédelmi szempontból biztonságos technológiák, mint például a hulladékszegény technológiák, az ártalmatlanítási kapacitások és telephelyek értékelése,
 - a veszélyes és az egyéb hulladékok ellenőrzése, és
 - a szükséghelyzetekben teendő intézkedések;
- h) a Részes Államok kérése esetén tájékoztatás adása azokról a szaktanácsadókról vagy szaktanácsadó cégekről, akik vagy amelyek olyan műszaki felkészültséggel rendelkeznek, hogy segíthetik a Részes Államokat valamilyen, országhatárokat átlépő szállítással kapcsolatos bejelentés vizsgálatában és az arra vonatkozó bejelentés helytálló mivoltának megállapításában és/vagy abban, hogy a hulladék ártalmatlanítására javasolt létesítmények a környezet megfelelő védelme szempontjából alkalmasak-e, ha okkal feltételezhető, hogy a szóban forgó hulladék kezelése a környezet károsodásával járhat. Ilyen vizsgálat nem történhet a Titkárság költségére;
 - i) kérés esetén segít a Részeseknek abban, hogy a jogellenes hulladékszállítás eseteit azonosítsák, valamint abban, hogy az illegális szállítással összefüggő bármely kézhezvett információt a Részeseknek eljuttassa;

j) együttműködik a Részesekkel, valamint az illetékes nemzetközi szervezetekkel és ügynökségekkel a szakértők és a szükséges eszközök rendelkezésre bocsátásában, hogy a szükség-helyzetekben az Államoknak gyors segítség legyen nyújtható; és

k) olyan egyéb feladatokat lát el, amelyeket a Részesek Konferenciája határozott meg és amelyek megfelelnek az Egyezmény céljainak.

2. A titkársági feladatokat a Részesek Konferenciájának a 15. Cikkben leírtak értelmében megtartott első rendes ülése befejezéséig, átmeneti jelleggel, az UNEP látja el.

3. A Részesek Konferenciája, első ülésén kijelöli a Titkárságot azon kormányközi szervezetek közül, amely szervek korábban jelezték azt, hogy az Egyezmény titkársági feladatait hajlandók ellátni. A Részesek Konferenciája értékeli az Ideiglenes Titkárság munkáját, hogy miként látta el a fenti 1. bekezdésben leírt feladatokat, továbbá határoz e feladatok ellátásához szükséges szervezeti kérdésekről is.

17. Cikk

Az Egyezmény módosítása

1. Bármely Részes javaslatokat tehet az Egyezmény módosítására, továbbá bármelyik Részes javasolhatja akármelyik jegyzőkönyv módosítását. A módosításokat, egyebek között, a megfelelő tudományos és műszaki szempontokat figyelembe véve kellően mérlegelni kell.

2. Az Egyezmény módosításait a Részesek Konferenciájának ülése fogadja el. Az Egyezmény vagy valamelyik jegyzőkönyv bármely javasolt módosításának szövegét, kivéve, ha a kérdéses jegyzőkönyv másként rendelkezik, a Titkárság közli a Részesekkel, legalább hat hónappal annak az ülésnek a megkezdése előtt, amelyben a módosítás elfogadását tervezik. A Titkárság a javasolt módosításokat tájékoztatás céljából közli az Egyezmény aláíróival is.

3. A Részesek mindent megtesznek azért, hogy az Egyezmény bármely javasolt módosításában egyezséget érjenek el. Amennyiben az egyezség érdekében minden erőfeszítést megtettek és mégsem sikerült megállapodásra jutni, akkor a módosítást, végső esetben, az ülésen jelenlevő és szavazati joggal rendelkező Részesek háromnegyed részének szavazattöbbségével fogadják el, és ezt a Letéteményes valamennyi Részesnek eljuttatja megerősítés, jóváhagyás, hivatalos nyilatkozattal való elismerés vagy elfogadás céljából.

4. Bármely jegyzőkönyv módosítására a 3. bekezdésben említett eljárást kell alkalmazni, kivéve azt az esetet, amikor a módosítások elfogadásához elegendő az adott jegyzőkönyvben érdekelt Részeseknek az ülésen jelenlevő és szavazati joggal rendelkező kétharmados többsége.

5. A módosításokat megerősítő, jóváhagyó, hivatalos nyilatkozattal elismerő, illetve elfogadó okiratot a Letéteményesnél helyezik el. A fenti 3. és 4. bekezdésben leírtakkal összhangban elfogadott módosítások az azt követő 90. napon lépnek hatályba az azokat elfogadó Részesek számára, amikor a Letéteményes megkapta a módosításokat elfogadó Részesek legalább háromnegyedétől származó megerősítő, jóváhagyó, hivatalos nyilatkozat útján elismerő vagy elfogadó okiratokat, kivéve, ha olyan jegyzőkönyv módosítandó, amely erről másképpen rendelkezik. Ezt követően bármely más Részes számára a módosítások az attól az időponttól számított 90. napon lépnek hatályba, amikor a Részes letétbe helyezte e módosításokra vonatkozó megerősítő, jóváhagyó, hivatalos nyilatkozattal elismerő vagy elfogadó okiratát.

6. A jelen Cikk alkalmazása szempontjából a „jelenlevő és szavazati joggal rendelkező Részesek” kifejezés a jelenlevő és igenlő, illetve nemleges szavazatot adó Részeseket jelenti.

*18. Cikk**A Mellékletek elfogadása és módosítása*

1. Az Egyezmény, illetve bármely jegyzőkönyv Mellékletei az Egyezmény vagy az adott jegyzőkönyv szerves részét képezik és hacsak kifejezetten másként nem rendelkeznek, akkor az Egyezményre vagy jegyzőkönyveire való hivatkozás egyben azok bármelyik Mellékletére való hivatkozást is jelent. Ezek a Mellékletek tudományos, műszaki és adminisztratív kérdésekre korlátozódnak.

2. Hacsak valamelyik jegyzőkönyv a Mellékleteire vonatkozóan másként nem rendelkezik, akkor az Egyezmény további Mellékleteinek vagy valamely jegyzőkönyv Mellékleteinek javaslatára, elfogadására és hatálybalépésére vonatkozóan az alábbi eljárás alkalmazandó:

a) Az Egyezmény és jegyzőkönyvei Mellékleteire vonatkozó javaslattétel és annak elfogadása a 17. Cikk 2., 3. és 4. bekezdésben leírt eljárás szerint történik.

b) Bármely Részes, aki az Egyezményhez kapcsolódó további Mellékletet vagy bármely olyan jegyzőkönyv Mellékletét, amely annak része, nem tudja elfogadni, arról írásban értesíti a Letéteményest a közlés átvételétől számított hat hónapon belül. A Letéteményes valamennyi Részest késlekedés nélkül értesíti bármilyen ilyen bejelentés kézhezvételéről. A Részes bármikor elfogadással helyettesítheti a korábbi kifogásoló nyilatkozatát és azzal a Mellékletek számára hatályba lépnek.

c) A Melléklet hat hónappal azt követően, hogy a Letéteményes az arról szóló bejelentést közreadta, az Egyezmény, illetve bármely jegyzőkönyv valamennyi olyan Részese számára hatályba lép, amely nem nyújtott be a fenti b) pontban foglalt rendelkezés szerint ellenvéleményt.

3. Az Egyezmény vagy bármely jegyzőkönyv Mellékletei módosításainak javaslatára és hatálybalépésére ugyanaz az eljárás vonatkozik, mint ami az Egyezmény vagy valamely jegyzőkönyv Mellékleteinek javaslatára, elfogadására és hatályba lépésére érvényes.

A Mellékletek és azok módosításai kapcsán, egyebek között, kellően mérlegelni kell a tudományos és műszaki szempontokat.

4. Amennyiben valamelyik pótlólagos Melléklet vagy Melléklet-módosítás a jelen Egyezmény vagy bármelyik jegyzőkönyv módosításával jár együtt, akkor a pótlólagos vagy a módosított Melléklet mindaddig nem lép hatályba, amíg az Egyezmény vagy a jegyzőkönyv módosítása hatályba nem lép.

*19. Cikk**Bizonyítás*

Bármely Részes, akinek oka van feltételezni, hogy valamelyik Részes az Egyezménnyel kapcsolatos kötelezettségeit megszegi vagy megszegte, erről tájékoztathatja a Titkárságot és egyidejűleg késedelem nélkül közvetlenül vagy a Titkárságon keresztül értesíti azt a Részest, aki ellen állításai szólnak. A tárgyra tartozó valamennyi információt a Titkárság révén kell a Részeseknek eljuttatni.

*20. Cikk**A viták rendezése*

1. A Részesek közötti, az Egyezmény vagy annak bármely jegyzőkönyve értelmezésével, alkalmazásával vagy teljesítésével kapcsolatos vita esetén a felek tárgyalások vagy bármely más, maguk választotta békés út alkalmazásával kísérelik meg a vita rendezését.

2. Ha az érintett Részesek az 1. bekezdésben említett módon nem tudják vitájukat rendezni, akkor azt, ha abban megegyeznek, a Nemzetközi Bíróság elé terjesztik vagy a VI. Mellékletben megjelölt feltételek mellett döntőbíráskodásra bocsátják. Ha a vitának a Nemzetközi Bíróság elé való terjesztése

vagy a döntőbíráskodásra való bocsátása tekintetében nem jutottak közös megegyezésre, akkor a Részesek nem mentesülnek annak felelőssége alól, hogy az 1. bekezdésben megjelölt módon keressék a vita megoldását.

3. Az Egyezmény megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor, hivatalos nyilatkozattal való elismerésekor vagy ahhoz való csatlakozáskor, illetve azt követően bármikor valamely Állam vagy politikai és/vagy gazdasági integrációs szervezet nyilatkozhat, hogy bármely olyan Részes tekintetében, amely azonos kötelezettséget vállal, önmagában külön megállapodás nélkül kötelezőnek ismeri el

a) a vitának Nemzetközi Bíróság elé történő terjesztését; és/vagy

b) a VI. Mellékletben megállapított eljárás szerint döntőbíráskodásra történő bocsátását.

Az ilyen nyilatkozatról a Titkárságot írásban értesítik. A Titkárság ezt a körülményt a Részesekkel közölni tartozik.

21. Cikk

Aláírás

Az Egyezmény aláírásra rendelkezésre áll valamennyi Állam számára, az Egyesült Nemzetek Namíbiai képviseletére létrehozott Tanácsa által képviselt Namíbia számára, valamint politikai és/vagy gazdasági integrációs szervezetek számára Bazelben 1989. március 22-én, Svájc Szövetségi Külügyminisztériumában, Bernben 1989. március 23-ától 1989. június 30-áig, továbbá az Egyesült Nemzetek székhelyén New Yorkban, 1989. július 1-jétől 1990. március 22-éig.

22. Cikk

Megerősítés, elfogadás, hivatalos nyilatkozattal való elismerés

1. Az Egyezményt az egyes Államok, valamint az Egyesült Nemzetek Namíbiai képviseletére létrehozott Tanácsa által képviselt Namíbia megerősítik, elfogadják vagy jóváhagyják, illetőleg politikai és/vagy gazdasági integrációs szervezetek hivatalos nyilatkozattal elismerik vagy jóváhagyják. A törvénybe való iktatásról, az elfogadásról, a hivatalos nyilatkozattal történő elismerésről vagy a jóváhagyásról szóló okiratot a Letéteményesnél kell letétbe helyezni.

2. Bármely, az 1. bekezdésben említett szervezetre, amely az Egyezmény Részesévé válik anélkül, hogy tagállamai Részesek lennének, az Egyezmény kötelezettségei érvényesek. Abban az esetben, ha ezen szervezeteknek egy vagy több tagállama az Egyezmény Részese, a szervezet és annak tagállamai döntenek az Egyezményben foglalt kötelezettségeik teljesítéséért való felelősségükről. Ilyen esetekben a szervezet és a tagállamok nem jogosultak arra, hogy az Egyezménnyel összefüggő jogokat egyidejűleg gyakorolják.

3. Az 1. bekezdésben említett szervezetek hivatalos nyilatkozattal történő elismerő vagy jóváhagyó okiratban nyilatkoznak az Egyezményben szabályozott ügyek tekintetében illetőségük mértékéről. A szervezetek tájékoztatják a Letéteményest is az illetékességük mértékében bekövetkezett bármely lényeges módosításról, amiről a Letéteményes a Részeseket tájékoztatni tartozik.

23. Cikk

Csatlakozás

1. Az Egyezmény az aláírását lehetővé tevő határidőt követő naptól kezdve csatlakozásra nyitva áll az egyes Államok, az Egyesült Nemzetek Namíbia részére létrehozott Tanácsa által képviselt Namíbia,

valamint a politikai és/vagy gazdasági integrációs szervezetek számára. A csatlakozási okiratokat a Letéteményesnél helyezik letétbe.

2. Az 1. bekezdésben említett szervezetek csatlakozási okirataikban nyilatkoznak az Egyezményben szabályozott ügyek tekintetében illetékességük mértékéről. E szervezetek tájékoztatják a Letéteményest az illetékességük mértékében bekövetkezett bármely lényeges módosításról.

3. Az Egyezményhez csatlakozó politikai és/vagy gazdasági integrációs szervezetekre a 22. Cikk 2. bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

24. Cikk

Szavazati jog

1. A 2. bekezdésben előírtakat kivéve, az Egyezmény valamennyi Részes Állama csak egy szavazattal rendelkezik.

2. A politikai és/vagy gazdasági integrációs szervezetek az illetékességükbe tartozó ügyekben, szavazati jogukat, az Egyezményhez vagy a megfelelő jegyzőkönyvhöz csatlakozott tagállamaik számával megegyező számú szavazattal gyakorolják. Ezek a szervezetek nem gyakorolhatják szavazati jogukat, ha a tagállamaik gyakorolják a sajátjukat és viszont.

25. Cikk

Hatálybalépés

1. Az Egyezmény a huszadik megerősítő, elfogadó, hivatalos nyilatkozattal elismerő, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat letétbe helyezését követő 90. napon lép hatályba.

2. Minden olyan Állam, illetve politikai és/vagy gazdasági szervezet tekintetében, amely az Egyezményt a huszadik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó, hivatalos nyilatkozattal elismerő vagy a csatlakozásra vonatkozó okirat letétbe helyezésének dátumát követően megerősíti, elfogadja, jóváhagyja, hivatalos nyilatkozattal elismeri vagy csatlakozik ahhoz, az Egyezmény e Részes megerősítő, elfogadó, jóváhagyó, hivatalos nyilatkozattal elismerő vagy csatlakozási okirata letétbe helyezésének dátumát követő 90. napon lép hatályba.

3. Az 1. és 2. bekezdés alkalmazása szempontjából a bármely politikai és/vagy gazdasági integrációs szervezet által letétbe helyezett bármilyen okirat semmilyen esetben sem tekintendő járulékosnak az ilyen szervezet tagállamai által letétbe helyezett okiratok mellett.

26. Cikk

Fenntartások és nyilatkozatok

1. Az Egyezményhez fenntartások vagy kivételek nem tehetők.

2. A jelen Cikk 1. bekezdése nem zárja ki eleve, hogy egy Állam vagy valamelyik politikai és/vagy gazdasági integrációs szervezet, amikor aláírja, megerősíti, elfogadja, jóváhagyja, hivatalos nyilatkozat útján elismeri az Egyezményt vagy csatlakozik hozzá, bármilyen szövegű vagy elnevezésű olyan nyilatkozatot vagy bejelentést tegyen, amely egyebek közt arra vonatkozik, hogy törvényeit és szabályait az Egyezmény előírásaival még összhangba kell hoznia feltéve, hogy ezek a nyilatkozatok vagy kijelentések nem jelentik az Egyezmény előírásai jogi hatályainak kizárását vagy módosítását az adott Államban való alkalmazása tekintetében.

*27. Cikk**Felmondás*

1. Három évvel azt követően, hogy az Egyezmény valamely Részes számára hatályba lépett, e Részes a Letéteményesnek küldött írásbeli bejelentés útján bármikor felmondhatja az Egyezményt.

2. A felmondás egy évvel azután lép hatályba, hogy a Letéteményes a bejelentést kézhez vette vagy olyan későbbi időpontban, amelyet a felmondásról szóló bejelentésben határoznak meg.

*28. Cikk**A Letéteményes*

Az Egyezmény és bármely ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyv Letéteményese az Egyesült Nemzetek Főtitkára.

*29. Cikk**Hiteles szövegek*

Az Egyezmény eredeti arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelvű szövege egyaránt hiteles.

A fentiek hitelül az arra megfelelő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Kelt Bázelen, az 1989. év március hó 12. napján.

*I. Melléklet***ELLENŐRIZENDŐ HULLADÉK OSZTÁLYOK***Hulladékok*

- Y1 Egészségügyi intézményekből (kórházakból, klinikákból stb.) származó hulladékok
- Y2 Gyógyszeripari termékek gyártása és elkészítése során keletkező hulladékok
- Y3 Hulladék gyógyszerek és gyógyszerkészítmények
- Y4 Biocidok és fitofarmakonok termelése, formulázása és felhasználása során keletkező hulladékok
- Y5 Fakonzerváló vegyianyagok gyártása, formulázása és felhasználása során keletkező hulladékok
- Y6 Szerves oldószerek termelése, formulázása és felhasználása során keletkező hulladékok
- Y7 Fémek hőkezelési és edzési műveletei során keletkező cianid-tartalmú hulladékok
- Y8 Eredetileg tervezett felhasználásra alkalmatlan hulladék-ásványolajok
- Y9 Hulladékká vált olaj/víz, szénhidrogén/víz elegyek, emulziók
- Y10 Poliklórozott-bifenileket (PCB) és/vagy poliklórozott-terfenileket (PCT) és/vagy polibrómozott-bifenileket (PBB) tartalmazó vagy velük szennyezett hulladékok és termékek
- Y11 Finomításból, lepárlásból, illetve bármely pirolitikus kezelés során keletkező kátránymaradék-hulladékok
- Y12 Tinták, színezékek, pigmentek, festékek, lakkok, mázanyagok gyártása, formulázása és felhasználása során keletkező hulladékok

- Y13 Gyanták, latexek, lágyítószeres és ragasztók (adhezívek) gyártása, formulázása és felhasználása során keletkező hulladékok
- Y14 Kutatási és fejlesztési, illetve oktatási tevékenységek során keletkező hulladék vegyi anyagok, amelyek nincsenek azonosítva és/vagy újak, és az emberi szervezetre és/vagy a környezetre gyakorolt hatásai nem ismertek
- Y15 Robbanó tulajdonságokkal rendelkező, más jogi szabályozás alá nem tartozó, hulladékok
- Y16 Fényképezési vegyszerek és előhívó anyagok gyártása, formulázása és felhasználása során keletkező hulladékok
- Y17 Fémek és műanyagok felületi kezelése során keletkező hulladékok
- Y18 Ipari hulladékok ártalmatlanítási eljárásai során keletkező maradékanyagok.

Az alább felsorolt anyagok bármelyikét összetevőként tartalmazó hulladékok:

- Y19 Fémkarbonilok
- Y20 Berillium; berillium-vegyületek
- Y21 Hatvegyértékű króm-vegyületek
- Y22 Réz-vegyületek
- Y23 Cink-vegyületek
- Y24 Arzén; arzén-vegyületek
- Y25 Szelén; szelén-vegyületek
- Y26 Kadmium; kadmium-vegyületek
- Y27 Antimon; antimon-vegyületek
- Y28 Tellúr; tellúr-vegyületek
- Y29 Hígany; higany-vegyületek
- Y30 Tallium; tallium-vegyületek
- Y31 Ólom; ólom-vegyületek
- Y32 Szervetlen fluorid-vegyületek, kivéve a kalcium-fluoridot
- Y33 Szervetlen cianidok
- Y34 Savak oldatai, illetve savak szilárd formában
- Y35 Lúgok oldatai, illetve lúgok szilárd formában
- Y36 Azbeszt (por és szálak formájában)
- Y37 Szerves foszfor-vegyületek
- Y38 Szerves cianidok
- Y39 Fenolok; fenol-vegyületek, beleértve a klór-fenolokat is
- Y40 Éterek
- Y41 Halogénezett szerves oldószerek
- Y42 Szerves oldószerek, kivéve a halogénezett oldószereket
- Y43 Bármely, a poliklórozott-dibenzo-furánhoz hasonló felépítésű vegyület
- Y44 Bármely, a poliklórozott-dibenzo-p-dioxinhoz hasonló felépítésű vegyület
- Y45 Szerves halogén-vegyületek, kivéve a Melléklet más helyén felsorolt anyagokat (pl. Y39, Y41, Y43, Y44)

1. a) Az Egyezmény alkalmazásának segítése érdekében, a b), c) és d) bekezdéseknek megfelelően a VIII. Mellékletben foglalt hulladék az 1. Cikk 1. a) bekezdése szerint veszélyesnek minősül, a IX. Mellékletben foglalt hulladék pedig nem tartozik az 1. Cikk 1. a) bekezdése alá.

b) Ha a hulladék szerepel a VIII. Mellékletben, az nem zárja ki, hogy adott esetben a III. Mellékletet felhasználásával igazolják, hogy a hulladék nem-veszélyes hulladék az 1. Cikk 1. a) bekezdése szerint.

c) Ha a hulladék szerepel a IX. Mellékletben, az nem zárja ki, hogy adott esetben nem minősülhet az 1. Cikk 1. a) bekezdése szerint veszélyesnek, ha a hulladék az I. Melléklet szerinti anyagot olyan mértékben tartalmaz, hogy emiatt a hulladék valamelyik III. Melléklet szerinti jellemzőt mutatja.

d) A VIII. és a IX. Melléklet nem érinti az 1. Cikk 1. a) bekezdésének alkalmazását a hulladékok jellemzésére.

II. Melléklet**KÜLÖNLEGES FIGYELMET IGÉNYLŐ HULLADÉK OSZTÁLYOK**

- Y46 Háztartásokból gyűjtött hulladékok
 Y47 Háztartási hulladékok égetéséből származó maradékanyagok

III. Melléklet**A VESZÉLYESSÉGI JELLEMZŐK JEGYZÉKE**

UN osztály	Kód-szám	Jellemzők
1	H1	Robbanóanyagok Robbanóanyag, illetve hulladék az a szilárd, illetve folyékony anyag vagy hulladék (illetve ezen anyagok vagy hulladékok keverékei), amelyek önmagukban kémiai reakciók révén gázokat fejlesztenek olyan hőmérsékleten és nyomáson és olyan sebességgel, hogy kárt okoznak a környezetükben.
3	H3	Gyúlékony folyadékok Gyúlékony folyadékok azok a folyadékok vagy folyadékelegyek, továbbá azok a folyadékok, amelyek szilárd anyagokat tartalmaznak oldatban vagy szuszpenzió formájában (pl. festékek, mázanyagok, lakkok stb., de nem tartoznak ide azok az anyagok, illetve hulladékok, amelyeket veszélyes tulajdonságaik miatt más osztályba soroltak be), amelyek gyúlékony gőzt bocsátanak ki 60,5 °C-nál nem nagyobb hőmérsékleten (zárttéri lobbanáspont), illetve 65,6 °C-nál nem magasabb hőmérsékleten (nyílttéri lobbanáspont). (Mivel a nyílt- és a zárttéri lobbanáspont vizsgálat eredményei nem hasonlíthatók össze egyértelműen, és ugyanazon vizsgálatok egyedi eredményei gyakran egymástól is különböznek, a fenti számszerű adatoktól eltérő szabályozás, tekintettel e különbségekre, összeegyeztethető a jelen meghatározás szellemével.)
4.1	H4.1	Gyúlékony szilárd anyagok Szilárd anyagok, illetve hulladékok (kivéve azokat, amelyeket robbanóanyagként soroltak be), amelyek a szállítás során fellépő körülmények között könnyen meggyulladhatnak vagy sűrűlódás következtében tüzet okozhatnak vagy hozzájárulhatnak tűz keletkezéséhez.
4.2	H4.2	Öngyulladásra hajlamos anyagok, illetve hulladékok Anyagok vagy hulladékok, amelyek normál szállítási körülmények között önmelegedésre hajlamosak vagy levegővel érintkezve hajlamosak felmelegedni és meggyulladni.
4.3	H4.3	Anyagok vagy hulladékok, amelyek vízzel érintkezve gyúlékony gázokat fejlesztenek Anyagok vagy hulladékok, amelyek vízzel való kölcsönhatásuk következtében öngyulladásra hajlamossá válhatnak, illetve gyúlékony gázokat fejlesztenek veszélyes mennyiségben.
5.1	H5.1	Oxidáló anyagok Anyagok, illetve hulladékok, amelyek önmagukban nem szükségszerűen gyúlékonyak, de általában oxigént fejleszthetnek és ezáltal más anyagok égését előidézhetik, vagy azt elősegíthetik.
5.2	H5.2	Szerves peroxidok Szerves anyagok vagy hulladékok, amelyek a két vegyértékű -0-0- atomcsoport miatt termikusan instabil anyagok, ennél fogva exoterm, öngyorsuló bomlásra képesek.

UN osztály	Kód-szám	Jellemzők
6.1	H6.1	Mérgezőanyagok (akut) Anyagok vagy hulladékok, amelyek egyaránt képesek halált vagy súlyos sérülést okozni, illetve károsítani az emberek egészségét lenyelés, belélegezés, illetve a bőrrel való érintkezés révén.
6.2	H6.2	Fertőzőanyagok Életképes mikroorganizmusokat, illetve azok toxinjait tartalmazó anyagok vagy hulladékok, amelyekről köztudott vagy feltételezhető, hogy betegségeket okoznak állatokban, illetve emberekben.
8	H8	Maró (korrozív) anyagok Anyagok vagy hulladékok, amelyek kémiai reakciók révén súlyos károsodást okoznak, amikor érintkezésbe kerülnek élő szövetekkel, vagy kifolyás esetében árukat vagy szállítóeszközöket tesznek tönkre vagy más veszélyt is okozhatnak.
9	H10	Toxikus gázok felszabadulása levegővel vagy vízzel való érintkezés során Anyagok vagy hulladékok, amelyek levegővel vagy vízzel való kölcsönhatásuk során veszélyes mennyiségben toxikus gázokat fejleszthetnek.
9	H11	Toxikus anyagok (késleltetett vagy krónikus hatás) Anyagok, illetve hulladékok, amelyek belélegezve, lenyelve vagy a bőrön át behatolva késleltetett vagy krónikus behatásokat okoznak, beleértve a karcinogén hatásokat is.
9	H12	Ökotoxikus anyagok Anyagok, illetve hulladékok, amelyek a környezetbe jutva bioakkumuláció és/vagy toxikus hatás révén a biotikus rendszerekben azonnali vagy késleltetett káros hatásokat okozhatnak.
9	H13	Olyan anyagok, amelyekből ártalmatlanításuk után bármely módon olyan anyag képződik (pl. kioldásból származó oldat), amely e jegyzékben felsorolt veszélyességi jellemzők bármelyikével rendelkezik.

Vizsgálati módszerek (tesztek)

Egyes hulladékok potenciális környezeti veszélyessége lehetséges, de az még nem kielégítően bizonyított. Nincsenek olyan vizsgálati módszerek, amelyekkel e hulladékok veszélyességét mennyiségileg lehetne meghatározni. További vizsgálatok szükségesek ahhoz, hogy e hulladékoknak az emberi szervezetre és/vagy a környezetre kifejtett potenciális veszélyességét jellemezni lehessen. A tiszta vegyületekre szabványosított vizsgálati módszereket dolgoztak ki. Számos ország dolgozott ki olyan saját vizsgálati módszereket, amelyek az I. Mellékletben felsorolt anyagok minősítésére alkalmazhatók, annak eldöntésére, hogy ezek az anyagok rendelkeznek-e a jelen Mellékletben felsorolt jellemzők bármelyikével.

IV. Melléklet**ÁRTALMATLANÍTÁSI ELJÁRÁSOK****A) ELJÁRÁSOK, AMELYEKNEK NEM CÉLJA A HULLADÉK HASZNOS ÖSSZETEVŐINEK KINYERÉSE, VISSZAFORGATÁSA, REGENERÁLÁSA, KÖZVETLEN VAGY MÁS ALTERNATÍV HASZNOSÍTÁSA**

Az „A” fejezet valamennyi, a gyakorlatban ártalmatlanításra használt műveletet felsorolja.

- D1 lerakás (rendezetlen) a föld felszínén vagy a felszín alá (pl. rendezetlen lerakó)
- D2 talajban történő kezelés (pl. folyékony vagy iszap hulladékok talajban történő biológiai lebomlása)
- D3 ”mélyinjektálás” (pl. szivattyúzható hulladékoknak kutakba, sódómkba, illetve a természetben levő mélyedésekbe)
- D4 felszíni tározás (pl. folyékony, illetve iszaphulladékoknak gödrökben, mesterséges kistavakban, illetve lagúnákban való elhelyezése)
- D5 műszaki védelemmel kialakított lerakók (pl. műszaki védelemmel kialakított, fedett, egymástól és a környezettől elszigetelt cellákban történő elhelyezés)
- D6 a víztestbe való beengedés, kivéve tengereket/óceánokat
- D7 tengerekbe/óceánokba való beengedés, beleértve a tenger fenéken való lerakást is
- D8 e jegyzékben más helyen nem ismertetett biológiai kezelés, amely olyan végtermékeket, illetve vegyületeket eredményez, amelyek az „A” fejezetben felsorolt bármely művelet révén hulladékként kerülnek ki
- D9 e jegyzékben más helyen nem ismertetett fizikai-kémiai kezelés, amely olyan végtermékeket, illetve vegyületeket eredményez, amelyek az „A” fejezetben felsorolt bármely művelet (pl. bepárlás, szárítás, kalcinálás, semlegesítés, kicsapítás) révén hulladékként kerülnek ki
- D10 szárazföldön végzett égetés
- D11 tengeren végzett égetés
- D12 tartós (permanens) tárolás (pl. konténerek elhelyezése bányákban)
- D13 különböző hulladékok, illetve hulladékok és más anyagok összekeverése a jegyzékben felsorolt D1-D12 műveletekbe való bevitel előtt
- D14 átsomagolás az „A” fejezetben felsorolt műveletekbe való bevitel előtt
- D15 tárolás az „A” fejezetben felsorolt műveletek elvégzéséig

B) ELJÁRÁSOK, AMELYEK A HULLADÉK HASZNOS ÖSSZETEVŐINEK KINYERÉSÉT, VISSZAFORGATÁSÁT, REGENERÁLÁSÁT, KÖZVETLEN VAGY MÁS ALTERNATÍV HASZNOSÍTÁSÁT EREDMÉNYEZHETIK

A „B” fejezetben hasznosítási eljárásokat soroltunk fel olyan anyagokra vonatkoztatva, amelyek veszélyes hulladékok vagy a jog szerint veszélyes hulladéknak tekintendők és amelyeket egyébként az „A” fejezetben felsorolt eljárásokkal kellene ártalmatlanítani

- R1 fűtőanyagként (kivéve a közvetlen égetést) vagy más módon energia előállítására történő felhasználás
- R2 oldószer kinyerés/regenerálás
- R3 szerves anyagok (oldószerek kivételével) visszaforgatása/kinyerése
- R4 fémek és fémvegyületek visszaforgatása/kinyerése
- R5 egyéb szervesetlen anyagok visszaforgatása/kinyerése

- R6 savak, illetve lúgok regenerálása
R7 szennyeződések eltávolítására használt anyagok összetevőinek visszanyerése (recovery)
R8 komponensek visszanyerése katalizátorokról
R9 fáradt olaj újrafinomítása, régebbi fáradtolajok más hasznosítása
R10 mezőgazdasági hasznát, illetve ökológiai javulást eredményező talajkezelés
R11 az R1–R10 pontban felsorolt bármely műveletből származó maradékanyagok hasznosítása
R12 a hulladék tulajdonságainak megváltoztatása az R1–R11 pontokban felsorolt eljárások bármelyikébe való bevitel érdekében
R13 anyag felhalmozás (accumulation) a „B” fejezetben felsorolt műveletek elvégzése céljából

V. „A” Melléklet

AZ ÉRTESÍTÉSBEN NYÚJTANDÓ INFORMÁCIÓK

1. A hulladékexport oka
2. A hulladék exportálója⁽¹⁾
3. A hulladék termelője és a hulladék keletkezésének telephelye⁽¹⁾
4. A hulladék ártalmatlanítója és az ártalmatlanítás telephelye⁽¹⁾
5. A hulladék tervezett szállítója, illetve szállítójának megbízottai, ha ismertek⁽¹⁾
6. A hulladékot exportáló ország. Illetékes hatóságok⁽²⁾
7. A várható tranzit ország(ok), illetékes hatóság(ok)⁽²⁾
8. A hulladékot importáló ország. Illetékes hatóság⁽²⁾
9. Általános, vagy egy alkalomra szóló értesítés
10. A szállítás tervezett dátuma, az exportálás tervezett időtartama, a tervezett útvonal (beleértve a határbelépési és -kilépési helyeket)⁽³⁾
11. Az előírányzott szállítási mód(ok) (közúti, vasúti, tengeri, légi, belvízi utakon történő szállítás)
12. A biztosításra vonatkozó információk⁽⁴⁾
13. A hulladék megnevezése és fizikai tulajdonságainak leírása (az Y és az ENSZ azonosítási kódszámainak feltüntetésével)⁽⁵⁾, információ adása bármely különleges kezelési követelményről, beleértve a baleset esetén teendő óvintézkedéseket
14. Az előírt csomagolási mód (pl. ömlesztett állapotban, hordóban, tartálykocsiban stb.)
15. A becsült mennyiség tömegben, illetve térfogatban kifejezve⁽⁶⁾
16. A hulladék képződését előidéző folyamatok ismertetése⁽⁷⁾
17. Az I. Mellékletben felsorolt hulladékok III. Melléklet szerinti jellemzése; a veszélyes tulajdonságok, valamint a „H” és az „ENSZ” kódszámok megadása
18. A IV. Mellékletben felsorolt alkalmazandó ártalmatlanítási módszer
19. A termelő és az exportáló nyilatkozata arról, hogy az általuk adott információk a valóságnak megfelelnek
20. A hulladék ártalmatlanítója által az exportálónak vagy a hulladék termelőjének küldött tájékoztatás, amely tartalmazza az üzem leírását is, amelynek alapján az ártalmatlanítást végző úgy értékeli, hogy nincs ok kételkedni abban, hogy a hulladékot az importáló ország törvényeivel és szabályozásával összhangban, a környezetet nem veszélyeztető módon fogják ártalmatlanítani
21. Tájékoztatás az exportáló és az ártalmatlanító között kötött szerződésről

Megjegyzések

(1) A hulladék exportálójának neve, címe, telefon- és telex- vagy faxszáma, valamint a kapcsolattartásra kijelölt személy neve, címe, telefon-, telex- vagy faxszáma

(2) Az illetékes hatóság neve, címe, telefon-, telex- vagy faxszáma

(3) Több alkalommal történő szállításra vonatkozó általános értesítés esetén, az egyes szállítások tervezett dátumát vagy ha ezek dátuma nem ismert, akkor a szállítások gyakoriságát kell feltüntetni.

(4) Információt kell adni a biztosítási követelményekről, továbbá arról, hogy azokat az exportáló az ártalmatlanító és a szállító hogyan teljesíti.

(5) Ismertetni kell a hulladékok legveszélyesebb komponenseit, azok tulajdonságait, koncentrációját, a hulladék toxicitása és más veszélyességet jellemző paraméterben kifejezve, amelyeket figyelembe kell venni mind a hulladék kezelésénél, mind a javasolt ártalmatlanításnál.

(6) A több alkalommal történő szállításra vonatkozó általános értesítésben meg kell adni mind a hulladék becsült összmenyiségét, mind az egyes szállítmányok becsült mennyiségét.

(7) Amennyiben az szükséges, fel kell becsülni a veszély nagyságát, és meg kell nevezni a javasolt megfelelő ártalmatlanítási műveletet.

*V. „B” Melléklet***A SZÁLLÍTÁSI BIZONYLATON NYÚJTANDÓ INFORMÁCIÓK**

1. A hulladék exportálója⁽¹⁾
2. A hulladék termelője és a hulladék keletkezésének telephelye⁽¹⁾
3. A hulladék ártalmatlanítója és a hulladék tényleges ártalmatlanításának telephelye⁽¹⁾
4. A hulladék szállítója⁽¹⁾ vagy megbízottja(i)
5. Az általános, illetve az egyszeri értesítés tárgya
6. Az országhatárt átlépő szállítás megkezdésének dátuma és a hulladékról gondoskodó valamennyi személy dátummal ellátott aláírása a hulladék átvételéről
7. A szállítás módja(i) (közúti, vasúti, belvízi utakon történő, tengeri, légi stb.), beleértve az exportáló, a tranzit és az importáló országokat, valamint a kijelölt határbelépési és -kilépési helyeket.
8. A hulladék leírása (fizikai állapot, az ENSZ által alkalmazott, a szállítás mikéntjére vonatkozó megnevezés és osztály, az ENSZ, az Y-, a H- kódszámok feltüntetése, ha azok alkalmazhatók).
9. Információk átadása a különleges kezelési követelményekről, beleértve a baleset esetén alkalmazandó intézkedéseket.
10. A csomagok típusa és száma.
11. A mennyiség, tömegben vagy térfogatban kifejezve.
12. A termelő vagy az exportáló nyilatkozata arról, hogy az általuk adott információk a valóságnak megfelelnek.
13. A termelő vagy az exportáló nyilatkozata arról, hogy az érdekelt Részes Államok illetékes hatóságainak egyikétől sem érkezett visszautasítás.
14. Az ártalmatlanító nyilatkozata arról, hogy az ártalmatlanításra kijelölt létesítmény a hulladékot átvette, valamint az ártalmatlanítás módszerének, a hozzávetőleges dátumának ismertetése.

Megjegyzések

A szállítási bizonylaton előírt információkat, amennyiben az lehetséges, a szállítási szabályoknak teljességgel megfelelő valamennyi adatot tartalmazó szállítólevélen kell feltüntetni. Amennyiben ez nem lenne lehetséges, akkor az adott információkat inkább egészítsék ki, sem hogy megismételjék a szállítási szabályok által megkövetelt információkat. A szállítási bizonylaton fel kell tüntetni azt a személyt, aki tájékoztatást adni és űrlapokat kitölteni jogosult.

(1) Teljes név, cím, telefon-, telex- vagy telefaxszám, valamint szükséghelyzet esetén annak a személynek neve, címe, telefon-, telex- vagy telefaxszáma, akivel kapcsolatot kell létesíteni.

VI. Melléklet**DÖNTŐBÍRÁSKODÁS***1. Cikk*

Hacsak az Egyezmény 20. Cikkében szereplő megállapodás másként nem rendelkezik, a döntőbíráskodási eljárást az alábbi 2–10. Cikkben leírtakkal összhangban kell lefolytatni.

2. Cikk

A panaszos fél értesíti a Titkárságot arról, hogy a felek megállapodtak a vitának a 20. Cikk 2. vagy 3. bekezdése szerint döntőbíráskodásra bocsátásáról, valamint megjelöli az Egyezmény azon Cikkeit, amelyek értelmezése vagy alkalmazása a vita tárgyát képezi. A Titkárság az így kapott információkat továbbítja az Egyezmény valamennyi Részesének.

3. Cikk

A döntőbíráóság három tagból áll. A vitában a Részesek mindegyike kinevez egy döntőbírót, az így kinevezett két döntőbíró pedig közös megegyezéssel kijelöli a harmadikat, aki a bíróság elnöke lesz. Az utóbbi nem lehet a vitában résztvevő egyik féllel sem azonos nemzetiségű, és a szokásos tartózkodási helye sem lehet ezen felek egyikének a területén, valamint nem lehet alkalmazásban a felek egyike által sem, vagy nem lehet olyan személy, aki az ügyel bármilyen minőségben már foglalkozott.

4. Cikk

1. Ha a döntőbíráóság elnökét nem jelölik ki két hónapon belül, akkor a második döntőbíró kinevezését követően, a felek bármelyike kérésére, azt az Egyesült Nemzetek Főtitkára jelöli ki, további két hónapon belül.

2. Ha a vitában álló felek egyike a megkeresés vételét követő két hónapon belül nem nevezi ki döntőbíróját, a másik fél tájékoztathatja az Egyesült Nemzetek Főtitkárát, aki további két hónapon belül kijelöli a döntőbíráóság elnökét. A kijelölés alapján a döntőbíráóság elnöke felkéri azt a felet, amelyik nem nevezett ki döntőbírót, hogy azt két hónapon belül tegye meg. Ennek eltelte után tájékoztatja az Egyesült Nemzetek Főtitkárát, aki a kinevezésről további két hónapon belül gondoskodik.

5. Cikk

1. A döntőbíráóság a nemzetközi joggal és az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban hozza meg döntéseit.

2. Bármelyik e Melléklet szerint megalakított döntőbíráóság maga állapítja meg eljárási rendjét.

6. Cikk

1. A döntőbíróóság mind eljárási, mind érdemi kérdésekben többségi szavazatával hozza meg a döntéseit.
2. A tények megállapítása érdekében a bíróság megtehet minden helyénvaló intézkedést. A felek egyikének kérése alapján lényeges, átmeneti jellegű védekezési intézkedésre tehet ajánlást.
3. A vitában álló felek minden szükséges eszközt rendelkezésre bocsátanak az eljárás hatékony lefolytatásához.
4. A vitában álló egyik fél távolmaradása vagy mulasztása nem képezi az eljárás akadályát.

7. Cikk

A bíróság meghallgathat és megítélhet olyan viszontkereseteket, amelyek közvetlenül a vita tárgyával kapcsolatban keletkeznek.

8. Cikk

Hacsak a döntőbíróóság másképpen nem határoz az eset különleges körülményei miatt, a bíróság költségeit, beleértve tagjainak díjazását is, a vitában érintett felek egyenlő arányban fedezik. A bíróság valamennyi kiadásáról nyilvántartást vezet és arról végelszámolást terjeszt a felek elé.

9. Cikk

Bármely Részes Állam, amelynek olyan jogi érdekeltsége van a vita tárgyában, hogy arra az ügyben hozott döntés befolyással lehet, a bíróság hozzájárulásával bekapcsolódhat az eljárásba.

10. Cikk

1. A bíróság a megalakulása után öt hónapon belül meghozza ítéletét, kivéve, ha szükségesnek tartja a határidőnek további öt hónapot meg nem haladó időtartammal való meghosszabbítását.
2. A döntőbíróóság ítéletéhez indokolást csatolnak. Az ítélet a vitában álló felek számára végleges és kötelező.
3. Bármely olyan vita, amely a felek között az ítélet értelmezése vagy végrehajtása tekintetében keletkezik, bármely fél által az ítéletet hozó döntőbíróóság elé terjeszthető, vagy ha az utóbbi azt nem tudja vállalni, akkor egy másik döntőbíróóság elé, amelyet e célból ugyanazon módon hoznak létre, ahogyan az elsőt létrehozták.

VII. Melléklet

A Részes Államok és más olyan Államok, amelyek tagjai az OECD-nek, az EK-nek, Liechtenstein.

VIII. Melléklet**„A” LISTA**

Az Egyezmény 1. Cikk 1. a) pontja szerint veszélyesnek minősülő hulladékok. Az itteni felsorolás nem zárja ki a III. Melléklet alkalmazását annak igazolására, hogy egy hulladék nem veszélyes.

A1 Fémhulladékok és fémet tartalmazó hulladékok

A1010	Fémhulladékok és az alábbiak bármelyikének ötvözetét tartalmazó hulladék:
	– antimon
	– arzén
	– berillium
	– kadmium
	– ólom
	– higany
	– szelén
	– tellúr
	– tallium
	azonban a „B” listán egyedileg felsorolt hulladékok nem tartoznak ide.
A1020	Összetevőként vagy szennyezőként az alábbiak bármelyikét tartalmazó hulladékok, kivéve a tömör fémhulladékot:
	– antimon; antimonvegyületek
	– berillium; berilliumvegyületek
	– kadmium; kadmiumvegyületek
	– ólom; ólomvegyületek
	– szelén; szelénvegyületek
	– tellúr; tellúrvegyületek.
A1030	Összetevőként vagy szennyezőként az alábbiak bármelyikét tartalmazó hulladékok:
	– arzén; arzénvegyületek .
	– higany; higanyvegyületek
	– tallium; talliumvegyületek.
A1040	Összetevőként az alábbiak bármelyikét tartalmazó hulladékok:
	– fémkarbonilok
	– a hat vegyértékű króm vegyületei.
A1050	Galvániszapok:
A1060	Fémek maratásából származó folyékony hulladékok
A1070	Cinkfeldolgozás kilúgozási maradványai, porok és iszapok, mint jarozit, hematit
A1080	A „B” listán nem szereplő hulladék cink maradványok, amelyek elég magas koncentrációban tartalmazzák az ólmot és kadmiumot ahhoz, hogy a III. Mellékletnek megfelelő tulajdonságokat mutassák
A1090	Szigetelt rézhuzal égetésekor keletkező hamu
A1100	Rézkohók gáztisztító berendezéseiből származó por és maradványok
A1110	Réz elektrolízissel történő finomítása és kinyerése után visszamaradt kimerült elektrolit oldatok
A1120	Réz elektrolízissel történő finomításakor és kinyerésekor az elektrolit tisztító berendezésekből származó iszaphulladék, kivéve az anódiszapot
A1130	Oldott rezet tartalmazó kimerült marató oldatok
A1140	Hulladék réz(II)-klorid és rézcianid katalizátorok
A1150	Nyomatott áramkörök égetéséből származó, a „B” listán nem szereplő nemesfémtartalmú hamu

A1160	Savas ólomakkumulátor-hulladék, egész és tört formában
A1170	Kevert kémiai áramforrások hulladéka, kivéve a csak a „B” listán szereplő kémiai áramforrásokból álló hulladékot. A „B” listán nem szereplő hulladék elemek, ha azok olyan mennyiségben tartalmazzák az I. Mellékletben felsorolt alkotókat, hogy annak következtében veszélyessé válnak.
A1180	Hulladék elektromos vagy elektronikai berendezések és az azok bontásából származó hulladékok, amelyek közt fellelhetőek olyan alkatrészek, mint az „A” listán szereplő akkumulátorok és egyéb elemek, higanykapcsolók, katódsugárcsőből származó vagy más aktivált üveghulladékok, PCB tartalmú kondenzátorok, vagy szennyezésként olyan mennyiségben tartalmazzák az I. Mellékletben felsorolt anyagokat (pl. kadmiumot, higanyt, ólmot, poliklórozott bifenileket), hogy ennek következtében a III. Mellékletben felsorolt tulajdonságok valamelyikét mutatják (vö. a „B” lista megfelelő B1110 tételével).

A2 Főként szerves összetevőket tartalmazó hulladékok, amelyek tartalmazhatnak fémeket és szerves összetevőket

A2010	Katódsugárcsővekből és más aktivált üvegből származó üveghulladékok.
A2020	Folyadék vagy iszap formában lévő szervesetlen fluorvegyületekből álló hulladékok, kivéve a „B” listán szereplő ilyen hulladékokat.
A2030	Hulladék katalizátorok, kivéve a „B” listán szereplő ilyen hulladékokat.
A2040	Vegyipari eljárásból származó gipszhulladékok, ha olyan mennyiségben tartalmazzák I. Mellékletben felsorolt alkotókat, hogy ennek következtében a III. Mellékletben felsorolt tulajdonságok valamelyikét mutatják (vö. a „B” lista megfelelő B2080 tételével).
A2050	Azbeszhulladék (por és szálak).
A2060	Széntüzelésű erőművek pernyéje, amely elég magas koncentrációban tartalmaz I. Mellékletben felsorolt alkotókat ahhoz, hogy a III. Mellékletben felsorolt tulajdonságokat mutassa (vö. a „B” lista megfelelő B2050 tételével).

A3 Főként szerves összetevőket tartalmazó hulladékok, amelyek tartalmazhatnak fémeket és szervesetlen összetevőket

A3010	Petrolkoks és bitumen előállításából/feldolgozásából származó hulladékok.
A3020	Eredeti rendeltetésükre alkalmatlan, fáradt ásványi olajok.
A3030	Ólmozott kopogásgátló vegyületek iszapjait tartalmazó, azokból álló, vagy azokkal szennyezett hulladékok.
A3040	Hulladék hőközvetítő folyadékok.
A3050	Gyanták, latex, lágyítószer, enyvek, ragasztók gyártásából, formulázásából és használatából származó hulladékok, kivéve a „B” listán szereplő ilyen hulladékokat (vö. a „B” lista megfelelő B4020 tételével).
A3060	Hulladék nitrocellulóz.
A3070	Folyékony és iszap formában lévő hulladék fenolok és fenolvegyületek, beleértve a klórfenolt.
A3080	Hulladék éterek, kivéve a „B” listán szereplő étereket.
A3090	Hat vegyértékű krómvegyületeket vagy biocideket tartalmazó hulladék bórpor, hamu, iszap és örlemény (vö. a „B” lista megfelelő B3100 tételével).
A3100	Hat vegyértékű krómvegyületeket vagy biocideket tartalmazó, bőrből vagy bőrkompozícióból eredő hulladék nyesedék vagy egyéb bőrhulladék, amely bőrtermékek előállítására alkalmatlan (vö. a „B” lista megfelelő B3090 tételével).

A3110	Hat vegyértékű krómvegyületeket, biocideket vagy fertőző anyagokat tartalmazó, szőrmekikészítési hulladékok (vö. a „B” lista megfelelő B3110 tételével).
A3120	Shredelésből származó könnyű frakció.
A3130	Hulladék szerves foszforvegyületek.
A3140	Halogénmentes szerves oldószer hulladékok, a „B” listán szereplő ilyen hulladékok kivételével.
A3150	Halogéntartalmú szerves oldószer hulladékok.
A3160	Szerves oldószeres visszanyerési műveleteiből származó, halogénezett vagy nem halogénezett nem-vizes bepárlási maradék hulladékok.
A3170	Halogénezett alifás szénhidrogének (pl. metilkloridok, diklóretán, vinilklorid, vinilidénklorid, allilklorid és epiklórhidrin) előállításakor keletkező hulladékok.
A3180	Olyan hulladékok, anyagok és tárgyak, amelyek poliklórozott bifenilt (PCB) és/vagy poliklórozott terfenilt (PCT), poliklórozott naftalint (PCN) vagy polibrómozott bifenilt (PBB), vagy e vegyületek bármely más polibrómozott analógját tartalmazzák, abból állnak vagy azzal 50 mg/kg vagy annál nagyobb koncentrációban szennyezettek.
A3190	Szerves anyagok finomításából, lepárlásából és bármilyen pirolitikus kezeléséből eredő kátrányos maradvány hulladékok, kivéve az aszfalt cementeket.
A3200	Útépítésből és útjavításból származó bitumenes anyag (aszfalthulladék), amely kátrányt tartalmaz (vö. a „B” lista megfelelő, B2130 tételével).

A4 Olyan hulladékok, amelyek szervesetlen és szerves összetevőket egyaránt tartalmazhatnak

A4010	Gyógyszerek gyártásából, kisereléséből és használatából eredő hulladékok, kivéve a „B” listán szereplő ilyen hulladékokat.
A4020	Klinikai és azzal kapcsolatos hulladékok; azaz orvosi, ápolási, fogorvosi, állatorvosi vagy hasonló gyakorlat során keletkező hulladékok, továbbá kórházban vagy más létesítményekben a betegek vizsgálatakor vagy kezelésekor, illetve kutatómunka során keletkező hulladékok.
A4030	Biocidek és fitofarmakonok előállításából, formálásából és alkalmazásából eredő hulladékok, beleértve a termékleírástól eltérő, lejárt, vagy eredeti rendeltetésükre alkalmatlan hulladék növényvédő- és gyomirtószereket.
A4040	Vegyifanyag-konzerválószeres gyártásából, formulázásából és alkalmazásából eredő hulladékok.
A4050	Az alábbiak bármelyikéből álló, azt tartalmazó vagy azzal szennyezett hulladékok: – szervesetlen cianidok, kivéve a szervesetlen cianidokat nyomokban tartalmazó, szilárd halmazállapotú, nemesfém tartalmú maradványokat. – szerves cianidok.
A4060	Fáradt olaj/víz, szénhidrogén/víz elegyek, emulziók.
A4070	Tinták, színezékek, pigmentek, festékek, lakkok, kencék gyártásából, kisereléséből és használatából származó hulladékok, kivéve minden ilyen, a „B” listán szereplő hulladékot (vö. a „B” lista megfelelő B4010 tételével).
A4080	Robbanó tulajdonságú hulladékok (kivéve a „B” listán szereplő ilyen hulladékokat).
A4090	Hulladék savas vagy lúgos oldatok, kivéve a „B” lista megfelelő tételében szereplő hulladékokat (vö. a „B” lista megfelelő B2120 tételével).
A4100	Ipari véggázok tisztítására használt ipari környezetvédelmi berendezésekből származó hulladékok, kivéve a „B” listán szereplő ilyen hulladékokat.
A4110	Olyan hulladékok, amelyek az alábbiak bármelyikét tartalmazzák, abból állnak, vagy azzal szennyezettek: – poliklórozott dibenzo-furán bármely rokonvegyülete. – poliklórozott dibenzo-dioxin bármely rokon vegyülete.

A4120	Peroxidokból álló, azokat tartalmazó vagy azokkal szennyezett hulladékok.
A4130	Hulladék göngyölegek és tartályok, amelyek elég magas koncentrációban tartalmaznak az I. Mellékletben felsorolt anyagokat ahhoz, hogy a III. Mellékletnek megfelelő veszélyes tulajdonságokat mutassák.
A4140	Olyan, az I. Melléklet kategóriáinak megfelelő vegyszerekből álló, vagy vegyszereket tartalmazó hulladékok, amelyekben a vegyszerek termékleírásuktól eltérők vagy lejártak és a III. Melléklet szerinti veszélyes tulajdonságokat mutatják.
A4150	Kutatásból és fejlesztésből vagy oktatásból eredő olyan hulladék vegyi anyagok, amelyeket nem azonosítottak és/vagy újak, és amelyek emberre és/vagy környezetre gyakorolt hatása nem ismert.
A4160	A „B” listán nem szereplő hulladék aktív szén (vö. a „B” lista megfelelő B2060 tételével).

IX. Melléklet**„B” LISTA**

Az e Mellékletben szereplő hulladékok nem tartoznak az Egyezmény 1. Cikk 1. a) pontja alá, hacsak nem tartalmaznak olyan I. Melléklet szerinti anyagot, amelytől a III. Melléklet szerinti jellemzőket mutatják.

B1 Fémhulladékot és fémet tartalmazó hulladékok

B1010	Fém és fémötvözet-hulladékok fémes, nem diszpergált megjelenési formában:
	– Nemes fémek (arany, ezüst, a platina csoport, de a higany nem).
	– Vas- és acélhulladék.
	– Rézhulladék.
	– Nikkelhulladék.
	– Alumíniumhulladék.
	– Cinkhulladék.
	– Ónhulladék.
	– Volfrámhulladék.
	– Molibdénhulladék.
	– Tantálhulladék.
	– Magnéziumhulladék.
	– Kobalthulladék.
	– Bizmuthulladék.
	– Titánhulladék.
	– Cirkóniumhulladék.
	– Mangánhulladék.
	– Germániumhulladék.
	– Vanádiumhulladék.
	– Hafnium-, indium-, nióbiom-, rénium- és galliumhulladék.
	– Tóriumhulladék.
	– Ritka földfém hulladék.
	– Króm hulladék.
B1020	Tiszta, nem szennyezett fémhulladék, beleértve az ötvözeteket, ömlesztett feldolgozott formában (lemezek, lapok, gerendák, rudak stb.):
	– Antimonhulladék.
	– Berilliumhulladék.

	– Kadmiumhulladék.
	– Ólomhulladék (kivéve a savas ólomakkumulátort).
	– Szelénhulladék.
	– Tellurhulladék.
B1030	Magas olvadáspontú fémeket tartalmazó maradványok.
B1031	Molibdén, wolfram, titán, tantál, nióbbium és réz fémek és fémötvözet hulladékok fémes diszperz formában (fémpor), kivéve az „A” lista hasonló anyagait az A1050, galvániszapok tétel alatt.
B1040	Villamos energiát fejlesztő készülékek darabjai, melyek nincsenek kenőolajjal, PCB-vel vagy PCT-vel olyan mértékig szennyezve, hogy a III. Mellékletnek megfelelő tulajdonságokat mutassák.
B1050	Színesfém keverékek, fémhulladékok nehéz frakciói, amelyek nem tartalmaznak elegendő mennyiségű I. Mellékletbe tartozó anyagot ahhoz, hogy a III. Mellékletnek megfelelő tulajdonságokat mutassák.
B1060	Elemi fém formában lévő hulladék szelén és tellúr, beleértve a port.
B1070	Réz és rézötvözetek diszperz megjelenési formában, kivéve, ha elég magas koncentrációban tartalmaznak I. Mellékletben felsorolt anyagokat ahhoz, hogy a III. Mellékletnek megfelelő veszélyes tulajdonságokat mutassák.
B1080	Cink hamuja és maradványai diszperz megjelenési formában, beleértve a cink-ötvözet maradványokat, kivéve, ha elég magas koncentrációban tartalmaznak I. Mellékletben felsorolt anyagokat ahhoz, hogy a III. Mellékletnek megfelelő tulajdonságokat mutassák, vagy ha a H4.3 szerinti veszélyes tulajdonságokat mutatják.
B1090	Termékleírásnak megfelelő hulladék elemek, kivéve az ólom, kadmium vagy higany felhasználásával készületeket.
B1100	Fémek olvasztásából, kohósításából és finomításából származó fémtartalmú hulladékok:
	– Keménycink-tartalmú maradványok.
	– Cinktartalmú salakok, főlözékek:
	= Horganyzáskor képződő cinkfőlözék (> 90% Zn).
	= Horganyzáskor képződő cinksalak (> 92% Zn).
	= Kokillaöntéskor képződő cinksalak (> 85% Zn).
	= Tűzi horganyzáskor képződő cinksalak (sarzsonként)(> 92% Zn).
	= Cinkfőlözék.
	– Alumíniumfőlözék (vagy salakhártya), kivéve a sósalakot.
	Rézfeldolgozás vagy továbbfinomítás (raffinálás) salakjai, amelyek nem tartalmaznak olyan mennyiségű arzént, ólmot vagy kadmiumot, hogy a III. Mellékletnek megfelelő tulajdonságokat mutassanak.
	– Réz kohósításából származó tűzálló bélés hulladékok, beleértve a téglákat.
	– Nemesfémek továbbfinomítás (raffinálás) céljából végzett feldolgozásának salakjai.
	– Tantált tartalmazó ón salak, 0,5%-nál alacsonyabb óntartalommal.
B1110	Elektromos és elektronikus berendezések:
	– Csak fémekből és ötvözetekből álló elektronikus berendezések.
	– Hulladék elektromos vagy elektronikus berendezések és az azok bontásából származó hulladékok (beleértve a nyomtatott áramköröket), amelyek közt nem lehetnek fel olyan alkatrészek, mint az „A” listán szereplő akkumulátorok és más elemek, higanykapcsolók, katódsugárcsőből származó vagy más aktivált üveghulladékok, PCB tartalmú kondenzátorok, illetve szennyezésként olyan mennyiségben nem tartalmaznak I. Mellékletben felsorolt anyagokat (pl. kadmiumot, higanyt, ólmot, poliklórozott bifenileket), hogy ennek következtében a III. Mellékletben felsorolt tulajdonságok valamelyikét mutathatják (vö. az „A” lista megfelelő A1180 tételével).
	– Közvetlen újrahasználatra, és nem hasznosításra vagy végső ártalmatlanításra szánt elektromos és elektronikus berendezések (beleértve nyomtatott áramköröket, elektronikai alkatrészeket és huzalokat).

B1120 Az alábbi komponensek bármelyikét tartalmazó kimerült szilárd katalizátorok:

Átmeneti fémek, kivéve az „A” listán szereplő hulladék katalizátorokat (kimerült katalizátorokat, használt folyékony katalizátorokat vagy más katalizátorokat):	szkandium, vanádium, mangán, kobalt, réz, ittrium, nióbium, hafnium, volfrám,	títán, króm, vas, nikkel, cink, cirkónium, molibdén, tantál, rénium.
Lantanidák (ritka földfémek):	lantán, prazeodímium, szamárium, gadolínium, diszprózium, erbium, itterbium,	cérium, neodímium, európium, terbium, holmium, túlium, lutécium.

B1130 Tisztított, kimerült nemesfém tartalmú katalizátorok.

B1140 Szilárd, nemesfém tartalmú maradványok, amelyek szervesetlen cianidokat nyomokban tartalmaznak.

B1150 Nemesfémek (arany, ezüst, platina-csoport, de a higany nem) és ötvözeik diszpergált, nem folyékony formában, megfelelő csomagolásban és jelöléssel ellátva.

B1160 Nyomtatott áramkörök égetéséből származó nemesfém hamu (vö. az „A” lista megfelelő A1150 tételével).

B1170 Fényképezési film égetéséből származó nemesfém hamu.

B1180 Ezüst-halogenideket és fém ezüstöt tartalmazó hulladék fényképezési film.

B1190 Ezüst-halogenideket és fém ezüstöt tartalmazó hulladék fényképezési papír.

B1200 Vas- és acélgyártásból származó granulált salak.

B1210 Vas- és acélgyártásból származó granulált salak, beleértve a TiO_2 és vanádium forrásként hasznosított salakokat.

B1220 Cink előállításból származó salak, kémiaiilag stabilizált, magas (20% feletti) vastartalommal, ipari előírásoknak (pl. DIN 4301) megfelelően feldolgozva, főként építkezési alkalmazásra.

B1230 Vas- és acélgyártásból származó hengerlési hulladék.

B1240 Rézoxid hengerelve.

B1250 Hulladékká vált gépjárművek, amelyek nem tartalmaznak sem folyadékot sem veszélyes alkatrészt.

B2 Főként szervesetlen összetevőket tartalmazó hulladékok, amelyek tartalmazhatnak fémeket és szerves összetevőket

B2010 Bányászati műveletek hulladékai, nem diszpergált megjelenési formában:

- Természetes grafithulladék.
- Palahulladék, szélezett vagy nem szélezett, fűrészeléssel vagy egyéb módon vágott.
- Csillámhulladék.
- Leucit, nefelin és nefelin szienithulladékok.
- Földpáthulladékok.
- Folyópáthulladék.
- Szilárd halmazállapotú szilícium-dioxid hulladékok, kivéve az öntödei műveletekhez használtakat.

B2020 Üveghulladék, nem diszpergált megjelenési formában:

- Üvegtörmelék és egyéb üveghulladék, kivéve a katód-sugárcsővekből származó üveget és más aktivált üveget.

B2030 Kerámiahulladékok, nem diszpergált megjelenési formában:

- Cermethulladék és törmelék (fém-kerámia kompozitok).
- Máshol föl nem sorolt és meg nem határozott kerámiaalapú szálak.

B2040	Főként szervesetlen összetevőkből álló egyéb hulladékok:
	– Füstgáz kénmentesítéséből (FGD) származó, részben finomított kalcium-szulfát.
	– Épületek bontásából származó gipsz falkarton vagy vakolatkarton hulladék.
	– Réz előállításból származó salak, kémiaiilag stabilizált, magas (20% feletti) vastartalommal, ipari előírásoknak (pl. DIN 4301 és DIN 8201) megfelelően feldolgozva, főként építkezési és csiszolási alkalmazásra.
	– Szilárd halmazállapotú kén.
	– Cianamid gyártásából származó mészkő (pH < 9).
	– Nátrium-, kálium-, kalcium-klorid.
	– Korund (szilícium-karbid).
	– Tört beton.
	– Lítium-tantal és lítium-nióbium tartalmú üvegtörmelék.
B2050	Széntüzelésű erőművek „A” listán nem szereplő pernyéje (vö. az „A” lista megfelelő A2060 tételével).
B2060	Hulladék aktív szén, amelyek nem tartalmaznak olyan mennyiségű I. Mellékletben szereplő alkotót, hogy a III. Mellékletben felsorolt jellemzők valamelyikét mutathatják, pl. ivóvíz kezeléséből, élelmiszer-ipari és vitamin-előállítási folyamatokból származó hulladék aktív szén (vö. az „A” lista megfelelő A4160 tételével);
B2070	Kalcium-fluorid iszap.
B2080	Vegyipari eljárásokból származó, az „A” listán nem szereplő gipsz (vö. az „A” lista megfelelő A2040 tételével).
B2090	Acél- vagy alumíniumgyártásból származó, petrokocszból vagy bitumenből előállított, a szokásos ipari követelményeknek megfelelően tisztított anódtuskók (kivéve a klóralkáli-elektrolízisből és a kohászati iparból származó anódtuskókat).
B2100	Hulladék alumínium-hidrátok, hulladék timföld és timföldgyártási maradékok, kivéve a gáztisztítási, lecsapási és szűrési eljárásokban alkalmazott ilyen anyagokat.
B2110	Bauxit maradvány („vörös iszap”) (pH érték 11,5 alá beállítva).
B2120	2-nél magasabb és 11,5-nél alacsonyabb pH értékű hulladék savas vagy lúgos oldatok, amelyek nem maró hatásúak, és egyéb szempontból nem veszélyesek (vö. az „A” lista megfelelő A4090 tételével).
B2130	Útépítésből és útjavításból származó bitumenes anyag (aszfalthulladék), amely nem tartalmaz kátrányt (vö. az „A” lista megfelelő A3200 tételével).

B3 Főként szerves összetevőket tartalmazó hulladékok, amelyek tartalmazhatnak fémeket és szervesetlen összetevőket

B3010	Szilárd műanyag hulladékok:
	Az alábbi műanyagok és kevert műanyagok, feltéve, hogy azok más hulladékkal nem keveredtek és valamilyen termékleírásnak megfelelően készültek:
	– Műanyag hulladék nem halogénezett polimer és kopolimer anyagokból, beleértve az alábbiakat, de azokra nem korlátozva:
	= etilén
	= sztirol
	= polipropilén
	= polietilén-tereftalát
	= akrilnitril
	= butadiene
	= poliacetálok
	= poliamidok
	= polibutilén tereftalát

	= polikarbonátok
	= poliéterek
	= polifenilén szulfidok
	= akrilpolimerek
	= alkánok, C10-C13 (lágyítók)
	= poliuretán (CFC-t nem tartalmazó)
	= polisziloxánok
	= polimetilmetakrilát
	= polivinilalkohol
	= polivinilbutirál
	= polivinilacetát.
	– Térhálósított hulladék műgyanták vagy polikondenzációs termékek, beleértve az alábbiakat:
	= karbamid-formaldehid gyanták
	= fenol-formaldehid gyanták
	= melamin-formaldehid gyanták
	= epoxigyanták
	= alkidgyanták
	= poliamidok.
	– Az alábbi fluortartalmú polimerhulladékok*:
	* A fogyasztóktól származó hulladékok nem tartoznak eétel alá:
	– A hulladékot nem szabad összekeverni.
	– A nyílttéri égetés gyakorlatából adódó problémát figyelembe kell venni.
	= perfluor-etilén/propilén (FEP)
	= perfluoralkoxi-alkán
	= tetrafluor-etilén/perfluor-vinil-éter (PFA)
	= tetrafluor-etilén/perfluor-metilvinil-éter (MFA)
	= polivinilfluorid (PVF)
	= polivinilidénfluorid (PVDF).
B3020	Papír-, papírlemez- és papíráru-hulladékok
	Az alábbi anyagok, feltéve, hogy nem keveredtek veszélyes hulladékokkal:
	Papír- vagy papírlemez-hulladék vagy –törmelék:
	– fehérítetlen kartonpapír, illetve hullámpapír vagy hullámkartonpapír hulladék
	– más olyan papír vagy kartonpapír hulladék, amelyet főként fehérített, tömegében nem színezett papírpépből állítottak elő
	– olyan papír vagy kartonpapír hulladék, amelyet főként mechanikusan készített papírpépből (pl. újságokból, folyóiratokból és más nyomtatványokból) állítottak elő
	– egyéb papírhulladékok, a teljesség igénye nélkül 1. laminált (többrétegű) kartonpapír 2. osztályozatlan papírhulladék.
B3030	Textilhulladékok
	Az alábbi anyagok, feltéve, hogy más hulladékokkal nem keveredtek és valamilyen termék-leírás szerint készültek:
	– Selyemhulladék (beleértve a gombolyításra alkalmatlan selyemgubókat, a fonalhulladékokat és a farkasolási hulladékot):
	= kártolatlan, fésületlen selyemhulladék
	= egyéb selyemhulladék.
	– Gyapjú, finom vagy durva állati szőrhulladék, beleértve a fonalhulladékot, de kizárva a farkasolási hulladékot:
	= gyapjú vagy finom állati szőr fésűskóc
	= egyéb gyapjú vagy finom állati szőrhulladék
	= durva állati szőrhulladék.

	– Pamuthulladék (beleértve a fonalhulladékot és farkasolási hulladékot): = fonalhulladék (beleértve a cérnahulladékot) = farkasolási hulladék = egyéb pamuthulladék.
	– Len kóca és más hulladéka
	– Valódi kender (<i>Cannabis sativa</i> L.) kóca és más hulladéka (beleértve a fonalhulladékot és a farkasolási hulladékot)
	– Juta és más textilrost (kivéve a lent, a valódi kendert és a ramit) kóca és más hulladéka (beleértve a fonalhulladékot és a farkasolási hulladékot)
	– Szizál és más, az agavefélékhez tartozó növények textilkészítésre használt rostjainak kóca és más hulladéka (beleértve a fonalhulladékot és a farkasolási hulladékot)
	– Kókuszdió kóca, fésűskóca és más hulladéka (beleértve a fonalhulladékot és a farkasolási hulladékot)
	– Manilakender (<i>Musa textilis</i> Nee) kóca, fésűskóca és más hulladéka (beleértve a fonalhulladékot és a farkasolási hulladékot)
	– Rami és egyéb, másutt nem nevesített növényi textilrost kóca, fésűkóca és más hulladéka (beleértve a fonalhulladékot és a farkasolási hulladékot)
	– Mesterségesen előállított szálak hulladékai (beleértve a kócot, a fonalhulladékot és farkasolási hulladékot): = szintetikus szálak hulladékai = műszálak hulladékai.
	– Használt ruhák és más használt textilárúk
	– Használt rongyok, zsineg, madzag, kötél és heveder, valamint textilből készült használt zsineg, madzag, kötél vagy heveder: = válogatva = más módon.
B3035	Hulladékká vált padlószőnyegek, padlóborítók.
B3040	Gumihulladékok Az alábbi anyagok, feltéve, hogy nem keveredtek más hulladékokkal: – Keménygumi (pl. ebonit) hulladéka és törmeléke – Egyéb gumihulladékok, kivéve a másutt meghatározott hulladékokat.
B3050	Kezeletlen parafa- és fahulladék: – Fahulladék és –törmelék; független attól, hogy azt hasáb, brikett, pellet vagy hasonló formájúra tömörítették vagy nem – Parafahulladék; aprított, granulált vagy őrölt parafa.
B3060	Mezőgazdaság élelmiszer-ipari hulladékai, feltéve, hogy nem fertőzőek: – Borseprő – Máshol meg nem határozott vagy máshova nem tartozó, állati takarmányozásra használt szárított és fertőtlenített növényi hulladékok, maradékanyagok és melléktermékek, független attól, hogy azokat pellet formájúra tömörítették vagy nem – Degras (cserzőzsír); zsíros anyagok, állati vagy növényi viaszok feldolgozásából származó maradékanyagok – Csont- és szarvhulladék, feldolgozatlan, zsírtalanított, egyszerűen kikészített (de nem formára vágott), savval kezelt vagy zselatinmentesített formában Halhulladék – Kakaóbab-héj, hártya, bőr és egyéb kakaóbab hulladék – Mezőgazdaság élelmiszeripari hulladékai, kivéve azokat a melléktermékeket, amelyek az emberi vagy állati fogyasztásra való alkalmasság nemzeti és nemzetközi követelményeinek és szabványainak megfelelnek.
B3065	Állati vagy növényi eredetű étolajok és zsírok hulladékai (pl. sütőolaj), feltéve, hogy nem rendelkeznek a III. Melléklet jellemzőivel.

B3070	Az alábbi hulladékok:
	– Emberi haj hulladék
	– Hulladékká vált szalma
	– Penicillíngyártásból származó, takarmányozási célra felhasználható inaktivált gomba mycelium.
B3080	Guminyesedék és gumidarabok.
B3090	Hat vegyértékű krómvegyületeket vagy biocideket nem tartalmazó, bőrből vagy bőrkompozícióból eredő hulladék nyesedék vagy egyéb bőrhulladék, kivéve a bőriszapot, amely bőrtermékek előállítására alkalmatlan (vö. az „A” lista megfelelő A3100 tételével)
B3100	Hat vegyértékű krómvegyületeket vagy biocideket nem tartalmazó hulladék bőrpor, hamu, iszap és őrlemény (vö. az „A” lista megfelelő A3090 tételével)
B3110	Hat vegyértékű krómvegyületeket, biocideket vagy fertőző anyagokat nem tartalmazó szőrmekikészítési hulladékok (vö. az „A” lista megfelelő B3110 tételével)
B3120	Élelmiszerfestékekből álló hulladékok
B3130	Hulladék polimer éterek és nem veszélyes, peroxid-képzésre nem hajlamos hulladék monomer éterek
B3140	Hulladék légabroncsok, kivéve azokat, amelyeket a IV.A. Melléklet szerinti műveletekre szánnak.

B4 Olyan hulladékok, amelyek szerves és szervetlen összetevőket egyaránt tartalmazhatnak

B4010	Főként vízalapú/latex festékekből, tintákból és keményített lakkokból álló hulladékok, amelyek nem tartalmaznak olyan mennyiségű szerves oldószert, nehéz-fémet vagy biocideket, hogy veszélyessé váljanak (vö. az „A” lista megfelelő A4070 tételével)
B4020	Gyanták, latex, lágyítószer, enyvek, ragasztók gyártásából, formálásából és használatából származó, az A. listán nem szereplő hulladékok, amelyek oldószerektől és más szennyezésektől oly mértékig mentesek, hogy nem mutatják a III. Mellékletben foglalt tulajdonságokat. Idetartoznak az ilyen vízalapú anyagok, vagy a kazein, keményítő, dextrin, cellulóz-éter vagy polivinilalkohol alapú ragasztók (vö. az „A” lista megfelelő A3050 tételével)
B4030	Elhasznált egyszer használatos fényképezőgépek, az „A” listán nem szereplő elemekkel.

„

KÖZLÖNY

§

Közlmények

**A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium
közleménye
vízügyi építményfajtáknál használt építési termékek megfelelőségét vizsgáló,
ellenőrző és tanúsító szervezet kijelöléséről**

A 20/2004. (X. 28.) KvVM rendeletben kapott felhatalmazás alapján a környezetvédelmi és vízügyi miniszter 2/2006. számú határozatával a vízügyi építményfajtáknál kizárólagosan használt építési termékek vonatkozásában a következő tevékenységek elvégzésére kijelölte a

**VITUKI Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Kutató Intézet Kht.-t
1095 Budapest, Kvassay Jenő út 1.**

Szakterület: Mezőgazdasági vízhasznosítás. Vízi közművek. Vízkárelhárítás.

Építési termékek (termékcsaládok): A Melléklet szerinti részletezésben: Vízépítési műtárgyak és -földművek. Közüze-
mi hálózatok. Szennyvízkezelés. Árvízmentesítés és -védelem. Folyó- és tószabályozás. Sík-, domb- és hegyvidéki vízren-
dezés. Belvízmentesítés.

Megfelelőség igazolás alapját képező jóváhagyott műszaki specifikációk: A 3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együt-
tes rendelet 4. § a) szerinti „honosított harmonizált szabvány”-ok és a c) szerinti „építőipari műszaki engedély”-ek.

Megfelelőség igazolási módok: A 3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 9. § (2) bekezdésben emlí-
tett 4. számú melléklet 2. pontja szerinti módok.

Tevékenység jellege: Vizsgálat, ellenőrzés, tanúsítás a Melléklet szerinti műszaki területekre és termékcsoporthoz.

A tevékenységre vonatkozó jogszabály(ok): 3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet és a 20/2004. (X. 28.)
KvVM rendelet.

A 89/106/EGK irányelv alapján az Európai Bizottság által kiadott határozat számjelle: 96/581/EK.

A kijelölt szervezet a tevékenységét mindenkor a vonatkozó jogszabályok előírásainak betartásával, a nemzeti szab-
ványok alapján, az ilyen tevékenységet ellátó szervezettől elvárható pontossággal és színvonalon köteles ellátni. A kije-
lölt szervezet köteles a Bizottság által végzett ellenőrzés lefolytatásában közreműködni.

A határozat visszavonásig érvényes.

A határozat indoklását, illetve a jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatást a hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és
szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. Törvény 72. § (4) bekezdés alapján mellőzte.

Melléklet a KvVM közleményhez

**MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI MINISZTERE
Szám: 2/2006.**

HATÁROZAT

A vízügyi építményfajtáknál kizárólagosan használt építési termékek megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító
szervezetek kijelölésének részletes szabályairól szóló 20/2004. (X. 28.) KvVM rendelet alapján megállapítom, hogy a

**VITUKI Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Kutató Intézet Kht.
1095 Budapest, Kvassay Jenő út 1.**

a lefolytatott ellenőrzés szerint megfelel a hivatkozott jogszabályban előírt feltételeknek, ezért írásban előterjesztett ké-
relme alapján kijelölöm a vízügyi építményfajtáknál kizárólagosan használt építési termékek vonatkozásában a követ-
kező tevékenységek elvégzésére:

Szakterület: Mezőgazdasági vízhasznosítás. Vízi közművek. Vízkárelhárítás.

Építési termékek (termékcsaládok): A Melléklet szerinti részletezésben: Vízépítési műtárgyak és -földművek. Köz-
üzemi hálózatok. Szennyvízkezelés. Árvízmentesítés és -védelem. Folyó- és tószabályozás. Sík-, domb- és hegyvidéki
vízrendezés. Belvízmentesítés.

Megfelelőség igazolás alapját képező jóváhagyott műszaki specifikációk: A 3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 4. §-ának a) pontja szerinti „honosított harmonizált szabvány”-ok és a c) pontja szerinti „építőipari műszaki engedély”-ek.

Megfelelőségi igazolási módok: A 3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 9. § (2) bekezdésben megjelölt 4. számú melléklet 2. pontja szerinti módok.

Tevékenység jellege: Vizsgálat, ellenőrzés, tanúsítás a Melléklet szerinti műszaki területekre és termékcsoportokra.

A tevékenységre vonatkozó jogszabály(ok): 3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet és a 20/2004. (X. 28.) KvVM rendelet.

A 89/106/EGK irányelv alapján az Európai Bizottság által kiadott határozat számjele: 96/581/EK.

A kijelölt szervezet a tevékenységét mindenkor a vonatkozó jogszabályok előírásainak betartásával, a nemzeti szabványok alapján, az ilyen tevékenységet ellátó szervezettől elvárható pontossággal és színvonalon köteles ellátni. A kijelölt szervezet köteles a Bizottság által végzett ellenőrzés lefolytatásában közreműködni.

A határozat visszavonásig érvényes.

A határozat indokolását, illetve a jogorvoslatra vonatkozó tájékoztatást a hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 72. § (4) bekezdés alapján mellőzte.

Budapest, 2006. március 27. nap

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

Melléklet a 2/2006. számú kijelölési határozathoz

A vízügyi építményszerkezetnél kizárólagosan használt építési termékek megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezetek kijelölésének részletes szabályairól szóló 20/2004. (X. 28.) KvVM rendelet alapján a műszaki területek, termékcsoportok kijelölése

Bejelentési kötelezettség alá eső műszaki terület, termékcsoport:

EK bizottsági határozat	Termék	Módozat	Harmonizált műszaki specifikáció	Szervezeti funkciók
96/581/EK	Geotextíliák. Geoműanyagok (fóliák és textíliák), geokompozitok, georácsok, geofóliák, geohálók, amelyeket: – vízelvezető rendszerekben, – eróziógátló alkalmazásokban, – víztározókban és gátakban, – csatornáknál, – folyékony, valamint szilárd hulladékok tárolására, vagy elhelyezésére használnak.	2+	EN 13251:2000 EN 13252:2000 EN 13253:2000 EN 13254:2000 EN 13255:2000 EN 13257:2000 EN 13265:2000	Vizsgálat Ellenőrzés Tanúsítás

Nem bejelentési kötelezettség alá eső műszaki területek, termékcsoporthok:

Műszaki területek, termékcsoporthok	Módozat	Hivatkozott műszaki specifikációk	Szervezeti funkció
– vízepítési földmű és építési anyagai; – talajfeltárás és talajminták vétele; – radioizotópos tömörség és nedvesség mérés; – útpálya szerkezetek teherbíró képességének vizsgálata; – talajmechanikai vizsgálatok, árvízvédelmi töltések talajának és építési anyagának vizsgálata; – lebegtetett hordalék és mederanyag vizsgálata; – bentonit és bentonit tartalmú építési keverékek	1+	3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 4. § c) szerinti „Építőipari műszaki engedély (ÉME)”	Vizsgálat. Ellenőrzés. Tanúsítás.
műanyag vagy műanyagot tartalmazó vízepítési termékek (csövek, idomok, lemezek, filcek, aknák)	2+	3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 4. § c) szerinti „Építőipari műszaki engedély (ÉME)”	Vizsgálat. Ellenőrzés. Tanúsítás.
gömbgrafitos öntöttvas csövek és idomaik a vízellátásban; vízellátási szerelvények	1+	3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 4. § c) szerinti „Építőipari műszaki engedély (ÉME)”	Vizsgálat. Ellenőrzés. Tanúsítás.
gömbgrafitos öntöttvas csövek és idomaik a csatornázásban	3	3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 4. § c) szerinti „Építőipari műszaki engedély (ÉME)”	Vizsgálat. Ellenőrzés. Tanúsítás.
vasalatlan acélszálerősítésű és vasalt betoncsövek, idomaik, tisztító és ellenőrző aknák	2+	3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 4. § c) szerinti „Építőipari műszaki engedély (ÉME)”	Ellenőrzés. Tanúsítás.
vákuumos és nyomás alatti szennyvízelvezető rendszerek berendezései	2+	3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 4. § c) szerinti „Építőipari műszaki engedély (ÉME)”	Ellenőrzés. Tanúsítás.
szennyvíztisztító berendezések, valamint kisműtárgyak és kisberendezések	3	3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 4. § c) szerinti „Építőipari műszaki engedély (ÉME)”	Vizsgálat. Ellenőrzés. Tanúsítás.
vízepítési szádfalak, résfalak	1	3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 4. § c) szerinti „Építőipari műszaki engedély (ÉME)”	Tanúsítás
vízepítési műtárgyak elzáró szerkezetei (zsilipek, tiltók)	2	3/2003. (I. 25.) BM–GKM–KvVM együttes rendelet 4. § c) szerinti „Építőipari műszaki engedély (ÉME)”	Vizsgálat. Ellenőrzés. Tanúsítás

**Az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség
közleménye
az általa 2006. január 1. és 2006. május 31. között kibocsátott építőipari műszaki engedélyekről**

Sorsz.	ÉME száma	Kérelem sz.	Engedélyes		Engedély	
			neve	címe	megnevezése	érvényessége
1	É-001/2006.	14/854-2/2005.	OMS-HUNGARIA Kft.	2890 Tata, Bacsó Béla út 37.	OMS SZVT. típusú berendezés család	2011. január 31.
2	É-002/2006.	14/6313/2005.	Jankovics & Jankovics Ipari és Kereskedelmi Kft.	6000 Kecskemét, Halasi út 14.	Komplett szerelvénnel előregyártott műanyag vízmérőakna (D 400-1200 mm)	2011. január 31.
3	É-003/2006.	14/6118/2005.	Schwander GmbH	Schwander Képviselő, 2030 Érd, Ágnes út 63.	Schwander szennyvíztisztító berendezések	2011. január 31.
4	É-004/2006.	14/6188/2005.	HAWLE Szerelvénygyártó és Forgalmazó Kft.	2000 Szentendre, Dobogókői út 5.	HAWLE típusú szerelvények (ISO fittingek, karimás idomok és SYSTEM 2000 idomok)	2011. január 31.
5	É-005/2006.	14/920/2006.	LEIER Építőanyag és Építő Kft.	9241 Jánossomorja, Óvári út	LOL-30 - LOL-250 záportúlfolyós olajleválasztó berendezés	2011. január 31.
6	É-006/2006.	14/5840/2005.	SEEN SIGMA Hungaria Kft.	5000 Szolnok, Újszász út 15.	VAG típusú tolózárok	2011. január 31.
7	É-007/2006.	14/6189/2005.	SEEN SIGMA Hungaria Kft.	5000 Szolnok, Újszász út 15.	VAG EROX® és VAG ERI ® típusú csavarorsós zsiliptolózárok	2011. január 31.
8	É-008/2006.	14/6486/2005.	KRISTÁLY-99 Kft.	4025 Debrecen, Petőfi tér 7.	„K-99” geomembránok	2011. január 31.
9	É-009/2006.	14/6729/2005.	KESSEL GmbH, AGRIA HYDRO Kft.	3300 Eger, Kölcsey tér 2.	KESSEL olaj/benzin- és koaleszcens leválasztó berendezések	2011. január 31.
10	É-010/2006.	14/849/2005.	KEVITERV Plusz Komplex Vállalkozási Kft.	3627 Miskolc, Katalin u. 1.	KEVITERV Plusz szennyvíztisztító egységek	2011. január 31.
11	É-011/2006.	14/859/2005.	Békés Drén Környezetvédelmi, Víz- és Mélyépítési Kft.	5630 Békés, Petőfi S. u. 20.	Békési szendvics-résfal	2011. január 31.
12	É-012/2006.	14/5790/2005.	UMWELT-TECHNIK Csőtisztító és Szolgáltató Kft.	3396 Kerecsend, Ipartelep	U-liner csőjavítási technológiánál alkalmazott bélő csövek	2011. január 31.
13	É-013/2006.	14/6070/2005.	KBFI-TRIÁSZ Kft.	1155 Budapest, Vág utca 31.	„TRIÁSZ monitoring” elnevezésű szigetelő fóliák integritását ellenőrző műszaki berendezés	2011. január 31.
14	É-014/2006.	14/6526/2005.	PURATOR HUNGARIA Kft.	1222 Budapest, Vöröskereszt u. 8–10.	ECOLIP zsírleválasztó berendezések	2011. január 31.
15	É-015/2006.	14/114/2006.	PURATOR HUNGARIA Kft.	1223 Budapest, Vöröskereszt u. 8–10.	PURDEN szennyvíztisztító berendezés	2011. január 31.
16	É-016/2006.	14/6530/2005.	Gyulavári Consulting Kft.	1051 Budapest, Nádor u. 8.	FLEXIPAK® kontaktelemes szennyvíztisztító berendezés	2011. január 31.
17	É-017/2006.	14/6489/2005.	REWOX Hungária Ipari és Környezetvédelmi Kft.	6728 Szeged, Dorozsmai út. 35.	REWOX iszapfogó, olajleválasztó és vízviszaforgató berendezés család	2011. január 31.
18	É-018/2006.	14/6490/2005.	REWOX Hungária Ipari és Környezetvédelmi Kft.	6728 Szeged, Dorozsmai út. 35.	REWOX ST/FS típusú homokfogó és zsírleválasztó berendezések	2011. január 31.
19	É-019/2006.	14/6350/2005.	FRIKOBÉR Mérnöki Kft.	1021 Budapest, Budakeszi út 73/F.	FRIKOPLAST töltetes agyag-organikus szigetelőanyag	2011. január 31.

Sorsz.	ÉME száma	Kérelem sz.	Engedélyes		Engedély	
			neve	címe	megnevezése	érvényessége
20	É-020/2006.	14/6559/2005.	RECING HUNGARY Kft.	1054 Budapest, Bank utca 6. 2. em. 7/a.	Stainless Cleaner szennyvíztisztító kisberendezés-család	2011. január 31.
21	É-021/2006.	14/0043/2006.	Multiclair GmbH	08340 Schwarzenberg, Schneeberger str. 65. (Németország)	Multiclair elektrolízises szennyvíztis- tító berendezés	2011. január 31.
22	É-022/2006.	14/0777/2006.	NORMA-KER Kft.	1116 Budapest, Temesvár u. 19–21.	NORMACONNECT karmantyús kö- tések	2011. február 28.
23	É-023/2006.	14/903/2006.	UTB Envirotec Kft	1076 Budapest, Csengery utca 31.	ICEAS® szennyvíztisztító berendezés	2011. február 28.
24	É-024/2006.	14/908/2006.	UTB Envirotec Kft	1076 Budapest, Csengery utca 31.	BUDERUS zsírleválasztó berende- zés-családok	2011. február 28.
25	É-025/2006.	14/910/2006.	UTB Envirotec Kft	1076 Budapest, Csengery utca 31.	BUDERUS olajleválasztó berende- zés-családok	2011. február 28.
26	É-026/2006.	14/6818/2005.	ASIO Hungária Kft.	1165 Budapest, Margit u. 114.	AS-VODO A, B, C, T típusú vízmérő- óra aknák	2011. február 28.
27	É-027/2006.	14/6819/2005.	ASIO Hungária Kft.	1165 Budapest, Margit u. 114.	AS-PUMP EO/PPs, EO/PPn , EO/PB, EB/PB-SV típusú átemelőaknák	2011. február 28.
28	É-028/2006.	14/6724/2005.	ASIO Hungária Kft.	1165 Budapest, Margit u. 114.	AS-TOP olajleválasztók	2011. február 28.
29	É-029/2006.	14/6725/2005.	ASIO Hungária Kft.	1165 Budapest, Margit u. 114.	AS-FAKU zsírleválasztók	2011. február 28.
30	É-030/2006.	14/6726/2005.	ASIO Hungária Kft.	1165 Budapest, Margit u. 114.	AS-ASE finombuborékos levegőztető rendszer	2011. február 28.
31	É-031/2006.	14/6727/2005.	ASIO Hungária Kft.	1165 Budapest, Margit u. 114.	AS-VARIOcomp biológiai szennyvíz- tisztító berendezés család	2011. február 28.
32	É-032/2006.	14/275/2006.	AQUAmax Hungária Kft.	2191 Bag, Szent István u. 27.	AQUAmax szennyvíztisztító kisberen- dezések (4-53 LE)	2011. február 28.
33	É-033/2006.	14/905/2006.	Első Beton® Ipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.	6728 Szeged, Dorozsmai út. 5–7.	50 cm belső átmérőjű csatornázási be- ton házi bekötő aknaelemek	2011. február 28.
34	É-034/2006.	14/906/2006.	Első Beton® Ipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.	6728 Szeged, Dorozsmai út. 5–7.	80 és 100 cm belső átmérőjű csatorná- zási beton aknaelemek	2011. február 28.
35	É-035/2006.	14/6238/2005.	HAWLE Szerelvénygyártó és Forgalm- mazó Kft.	2000 Szentendre, Dobogókői út 5.	HAWLE típusú szerelvények (E-tí- pu-sú gumizárású éktolózárak, Combi szerelvények, Házi főelzárók)	2011. február 28.
36	É-036/2006.	14/1078/2006.	FRIKOBÉR Mérnöki Kft.	1021 Budapest, Budakeszi út 73/F.	PVC csővel bélelt besajtolható poli- merbeton csatornacsövek	2011. február 28.
37	É-037/2006.	14/734/2006.	Richter Mérnöki Iroda és Szolgáltató Kft.	1188 Budapest, Tölgy u. 3. fszt. 3.	GEON mintavevők	2011. február 28.
38	É-038/2006.	14/735/2006.	Richter Mérnöki Iroda és Szolgáltató Kft.	1188 Budapest, Tölgy u. 3. fszt. 3.	GEON pórusnyomás mérő	2011. február 28.
39	É-039/2006.	14/736/2006.	Richter Mérnöki Iroda és Szolgáltató Kft.	1188 Budapest, Tölgy u. 3. fszt. 3.	GEON szivárgási tényező mérő	2011. február 28.
40	É-040/2006.	14/900/2006.	NORMA-KER Kft.	1116 Budapest, Temesvár u. 19–21.	FLEXICON csökötő elemek	2011. február 28.
41	É-041/2006.	14/1245/2006.	ASIO Hungária Kft.	1165 Budapest, Margit u. 114.	AS-FLOOD mobil árvízvédelmi rend- szer	2011. február 28.

Sorsz.	ÉME száma	Kérelem sz.	Engedélyes		Engedély	
			neve	címe	megnevezése	érvényessége
42	É-042/2006.	14/1246/2006.	ASIO Hungária Kft.	1165 Budapest, Margit u. 114.	AS-REWA EOZ, ERZ csapadékvíz gyűjtő- és újrahasznosító berendezés-család	2011. február 28.
43	É-043/2006.	14/1247/2006.	ASIO Hungária Kft.	1165 Budapest, Margit u. 114.	AS-NIDAPLAST vízgyűjtő- és tároló rendszer	2011. február 28.
44	É-044/2006.	14/1279/2006.	ASIO Hungária Kft.	1165 Budapest, Margit u. 114.	AS-TANK általános tárolótartályok	2011. február 28.
45	É-045/2006.	14/881/2006.	PANNOVA Építő, Kereskedelmi és Műanyagfeldolgozó Kft.	1211 Budapest, Gyepsor u. 1.	Előreszerelt műanyag aknák	2011. február 28.
46	É-046/2006.	14/882/2006.	POLYTECH INDUSTRIE Kft.	9444 Fertőszentmiklós, Mező u.43.	MAGNUM kettősfalú PE csatornacső rendszer	2011. február 28.
47	É-047/2006.	14/1508/2006.	PannonPipe Műanyagipari Kft.	1211 Budapest, Bajáki F. u. 1.	Robust PE csövek	2011. február 28.
48	É-048/2006.	14/1509/2006.	PannonPipe Műanyagipari Kft.	1212 Budapest, Bajáki F. u. 1.	Polipropilén (PP-R) nyomócsövek	2011. február 28.
49	É-049/2006.	14/1287/2006.	PannonPipe Műanyagipari Kft.	1212 Budapest, Bajáki F. u. 1.	KD ECO csatornacsövek és idomok NA 300 mm	2011. február 28.
50	É-050/2006.	14/1682/2006.	ÓZON Környezetvédelmi és SzolgáltatóKft.	5000 Szolnok, Szolnok ispán krt. 7. I/1.	TREDEX szennyvíztisztító berendezés	2011. február 28.
51	É-051/2006.	14/1916/2006.	BONEX Építőipari Kft.	1143 Budapest, Szabolcs u. 29.	Compact Pipe polietilén (PE 80 és PE 100) csőrendszer	2011. március 31.
52	É-052/2006.	14/1980/2006.	BONEX Építőipari Kft.	1143 Budapest, Szabolcs u. 29.	BONEX-SPIRÁL PVC csőrendszer	2011. március 31.
53	É-053/2006.	14/1981/2006.	BONEX Építőipari Kft.	1143 Budapest, Szabolcs u. 29.	Forever Pipe műanyag csőrendszer	2011. március 31.
54	É-054/2006.	14/2043/2006.	LEIER Építőanyag és Építő Kft.	9241 Jánossomorja, Óvári út	LZS-4 - LZS-10 zsírleválasztó berendezések	2011. március 31.
55	É-055/2006.	14/1682/2006.	UTB Envirotec Kft	1076 Budapest, Csengery utca 31.	KALDNES szennyvíztisztító berendezés	2011. március 31.
56	É-056/2006.	14/2433/2006.	MOTTÓ Építőipari Kft.	9026 Győr, Hédervári u. 102.	KPE, illetve PP műanyag betonvédő lemez	2011. április 30.
57	É-057/2006.	14/2370/2006.	BK Kadex Kereskedelmi Kft.	1055 Budapest, Szent István krt. 9.	AQUATEC AT6-AT250 típusú szennyvíztisztító kisberendezések	2011. április 30.
58	É-058/2006.	14/2858/2006.	FILTERMAT Kft.V&T GROUP	2750 Nagykörös, Abonyi u. 5.	VTPTS 300-2000 típusú ívszita berendezések	2011. április 30.
59	É-059/2006.	14/2754/2006.	PARTIUM'70 Műanyagipari Rt.	4024 Debrecen, Kossuth u. 56.	PE dréncsövek és idomaik	2011. április 30.
60	É-060/2006.	14/3118/2006	REHAU Forgalmazó Kft.	2051 Biatorbágy, Rozália park 9.	REHAU PE csövek	2011. április 30.
61	É-061/2006.	14/2370/2006.	ZENON Systems Kft.	2800 Tatabánya, Vigadó u.	FM-am komplex vízkezelő berendezés	2011. április 30.
62	É-062/2006.	14/3501/2006.	K-D Wellrohr Kft.	6430 Bácsalmás, Backnang u. 1.	GIGAPIPE-PP csövek	2011. április 30.
63	É-063/2006.	14/2857/2006.	Marley Magyarország Rt.	7100 Szekszárd, Palánki út 6.	Marley Spirálcső 90 és Marley Spirálcső 125 PVC profil	2011. április 30.
64	É-064/2006.	14/3298/2006.	KRISTÁLY-99 Kft.	4025 Debrecen, Petőfi tér 7.	„K-100” geomembránok	2011. május 31.
65	É-065/2006.	14/3522/2006.	KESSEL GmbH.	85101 Lenting, Bahnhofstrasse 31. (Németország)	KESSEL zsírleválasztó berendezések	2011. május 31.

Sorsz.	ÉME száma	Kérelem sz.	Engedélyes		Engedély	
			neve	címe	megnevezése	érvényessége
66	É-066/2006.	14/3766/2006.	HAWLE Szerelvénygyártó és Forgalmazó Kft.	2000 Szentendre, Dobogókői út 5.	HAWLE-A, HAWLE-E2 tolózárak és más szerelvények	2011. május 31.
67	É-067/2006.	14/3924/2006.	ZENON Systems Kft.	2800 Tatabánya, Vigadó u.	FM-am komplex vízkezelő berendezés	2011. május 31.
68	É-068/2006.	14/4019/2006.	Élinvest Berendezésgyártó Kft.	1184 Budapest, Lakatos u. 61-63.	Élinvest ÉSE-6 és ÉSE-800 közötti típusú szennyvíz előszűrő család	2011. június 30.
69	É-069/2006.	14/3589/2006.	PG-REVAX Kft.	9028 Győr, Szent Imre u. 135/A.	AQUA-NETT GO-80, GO-115, GO-160, GO-215 olaj- és hordalékfogó	2011. június 30.
70	É-070/2006.	14/4062/2006.	S.P. Hungary Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.	2500 Esztergom, Döbörnkút dűlő hrsz. 10282/5.	A.B. Clear háztartási szennyvíztisztító berendezés	2011. június 30.
71	É-071/2006.	14/4111/2006.	HAURATON Kft.	2314 Halásztelek, II. Rákóczi F. út 100.	HAURATON AF kisacél szögletes olajleválasztó és AF kisacél szögletes zsírleválasztó berendezések	2011. június 30.
72	É-072/2006.	14/4112/2006.	HAURATON Kft.	2314 Halásztelek, II. Rákóczi F. út 100.	HAURATON AF Beton olajleválasztó és AF Beton zsírleválasztó berendezések	2011. június 30.
73	É-073/2006.	14/4192/2006.	PATAK-VÍZÉP közmű-, mélyépítő Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.	3950 Sárospatak, Kinizsi u. 96.	UCSB mederburkoló vasbeton elemek	2011. június 30.
74	É-074/2006.	14/4193/2006.	PATAK-VÍZÉP közmű-, mélyépítő Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.	3950 Sárospatak, Kinizsi u. 96.	Átjárható folyóka elem	2011. június 30.

**Az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség
közleménye
az általa 2006. január 1. és 2006. május 31. között visszavont építőipari műszaki engedélyekről**

Sorsz.	ÉME száma	Kérelem sz.	Engedélyes		Engedély megnevezése
			neve	címe	
1	É-107/2005.	14/866/2005.	RECING HUNGARY Kft.	1054 Budapest, Bank utca 6. 2. em. 7/a.	Stainless Cleaner szennyvíztisztító kisberendezés-család
2	É-118/2005.	14/854/2005.	OMS-HUNGARIA Kft.	2890 Tata, Bacsó Béla út 37.	OMS SZVT. típusú berendezés család
3	É-061/2006.	14/2370/2006.	ZENON Systems Kft.	2800 Tatabánya, Vigadó u.	FM-am komplex vízkezelő berendezés

Hirdetmény
a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium
Vízgazdálkodási és Koordinációs Főosztályától

Magyarország településeinek szennyvízelvezetési és -tisztítási helyzetéről, a települési szennyvízkezelésről szóló 91/271/EGK irányelv Nemzeti Megvalósítási Programjáról szóló Tájékoztató – amely az irányelv 16. cikkében foglalt előíráson alapul – megtekinthető a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium honlapján.

Elérési útvonal: www.kvvm.hu / Címlap / Publikációk / Tájékoztató / Kapcsolódó fájlok / a Tájékoztató teljes anyaga.

Cikkek, tanulmányok

Szittner Károly
 kabinetfőnök, MeH EKK

Az elektronikus közigazgatás kezdetei Magyarországon

A közigazgatás elektronikus reformja

Magyarországon az informatika alkalmazása a közigazgatásban a környező országokhoz képest hamar, de Nyu-

gat-Európához képest sem jelentős késéssel megkezdődött, gondoljunk akár a KSH-ra, akár az egykori Állami Népszámlány Hivatalra, melynek folyománya a jelenleg is működő BM Központi Adatnyilvántartó és Választási Hivatal. Létrejötték a nagy állami nyilvántartások, azonban ezeknek a közvetlen államigazgatásra, az ügyintézés színvonalára, gyorsaságára, megbízhatóságára kevés hatásuk volt.

Az elektronikus kormányzat, mint stratégiai kérdés fontosságának felismerése – a lényegében civil kezdeményezésnek számító, s főként elméleti alapok lerakására törekvő 1995-ös Nemzeti Informatikai Stratégiát (NIS) nem számítva – 1999-re tehető.

A Miniszterelnöki Hivatalnak 1999. decemberében született stratégiai munkaanyaga (Magyar válasz...), és az ezzel párhuzamosan 2000 februárjában napvilágot látott Tézisek az információs társadalomról még az EU eEurope akcióterv előtti helyzetnek megfelelően vizsgálta az információs társadalom kérdéskörét. A szintén 2000-ben, az informatikai piac szereplői által elkészített Magyar Informatikai Charta már az eEurope akcióterv hatására született.

Az információs társadalom kérdésköre 2000 nyarán, az Informatikai Kormánybiztosság megalakításával emelkedett kormányzati szintre. Az új kormányzati intézmény 2001-ben elkészítette a Nemzeti Információs Társadalom Stratégiát (NITS), illetve ennek részeként az Elektronikus Kormányzat Programot (EKP). A NITS Elektronikus Kormányzat Programja az eKormányzat 2005 stratégia szempontjából a legrelevánsabb előzmény-dokumentum.

Hazai információs társadalom és elektronikus kormányzat programok

Dátum	Dokumentum	Intézmény
1995	Nemzeti Informatikai Stratégia (NIS)	NIS Előkészítő Bizottság / szakértők
1999	Magyar Válasz az Információs Társadalom kihívásaira	Miniszterelnöki Hivatal / szakértők
2000	Tézisek az információs társadalomról	Miniszterelnöki Hivatal / szakértők
2000	Magyar Informatikai Charta	Infórum
2001	Nemzeti Információs Társadalom Stratégia (NITS)	MeH Informatikai Kormánybiztosság
2001	NITS Elektronikus Kormányzat Program (EKP)	MeH Informatikai Kormánybiztosság
2003	Magyar Információs Társadalom Stratégia (MITS)	Informatikai és Hírközlési Minisztérium
2003	eKormányzat 2005 Stratégia és Programterv	MeH Elektronikus Kormányzat Központ

Nemzeti Információs Társadalom Stratégia (NITS)

A Nemzeti Információs Társadalom Stratégia (NITS) 2001. májusában készült el, a Miniszterelnöki Hivatal Informatikai Kormánybiztossága (IKB) gondozásában. A NITS szerzői deklarálták, hogy a stratégia írásakor az EU-konformitást és a Széchenyi Terv Társadalom- és Gazdaságfejlesztési Programjának 14 részprogramjával való összhangot kívánják biztosítani.

A NITS jövőképe szerint Magyarország a régióban élenjáró lesz az információs társadalom kiépítése területén. A kormányzat küldetése e jövőkép valóra váltásában a magya-

rul értő polgárok életminőségének javítása, életének jobb tétele az infokommunikációs eszközök használata által. A stratégia alapvetően három fő terület – ember, eszköz, tartalom – fejlesztését irányozza elő. A jövőkép elérése érdekében az alábbi fő célkitűzések megvalósítása szükséges:

1. *Infrastrukturális célkitűzések:* megfelelő, az infrastrukturális verseny kialakulását elősegítő jogi-gazdasági környezet megteremtése a gazdálkodó szervezetek számára, illetve egyes kiemelt területek szabványosításának EU-konform módon történő támogatása.

2. *Gazdaságpolitikai célkitűzések:* az információs társadalom kialakulását segítő jogi-gazdasági környezet meg-

teremtése, illetve egyes kiemelt területek fejlődésének EU-konform módon, célprogramokkal történő támogatása (szabályozás, innovatív, fokozottan piacképes vállalkozások K+F támogatása, távmunka).

3. *Kulturális célkitűzések:* az új média értékteremtő felhasználását segítő jogi környezet megteremtése, illetve egyes kiemelt területek fejlődésének, különösen a nemzeti kulturális értékek digitalizálásának és hozzáférhetőségük EU-konform módon, célprogramokkal történő támogatása (szabályozás, magyar kultúra digitalizálása, digitális tartalom létrehozása, non-profit tartalomszolgáltatás).

4. *Oktatási célkitűzések:* az információs írástudás arányának növelése a közoktatásban, a felsőoktatásban és a szak/felnőttképzésben, illetve az IKT technológiák oktatásban történő használatának – kiemelten a távoktatásnak – támogatása.

5. *Társadalompolitikai célkitűzések:* a kiemelten kezelendő társadalompolitikai csoportokban (sérültek, fogyatékosok, munkanélküliek, roma és egyéb kisebbség) igényt teremteni az IKT eszközök használatára, hozzáférési lehetőséget biztosítani az IKT eszközökhöz, illetve megfelelő képzési lehetőségeket nyújtani ezen csoportok számára.

6. *Elektronikus kormányzat célkitűzések:* a modern informatikai megoldásokon alapuló, költséghatékony belső és külső munkavégzés érdekében a kormányzati ügyvitel elektronizálásának támogatása, illetve a szolgáltató kormányzat kialakításának elősegítése.

7. *Önkormányzati célkitűzések:* a modern informatikai megoldásokon alapuló, költséghatékony belső és külső munkavégzés érdekében az önkormányzati ügyvitel elektronizálásának támogatása, illetve a szolgáltató önkormányzatok kialakításának elősegítése.

A fenti célkitűzéseknek megfelelően a végrehajtás hét fő területre osztották fel, amelyek a stratégiában hét egyenrangú, önálló, ám egymással szinergiában lévő cselekvési program formájában szerepelnek. A cselekvési programok középpontjában minden további program alapja, a jogi szabályozási környezet, az anyagi-technikai infrastruktúra fejlesztése áll.

Az Európai Unió programjai

Az eEurope 2002 egy, az információs társadalom megvalósítására vonatkozó akcióterv, amelyet az Európai Bizottság dolgozott ki a tagállamok számára 2000-ben. Központi célja az Európa Tanács által Lisszabonban rögzített célkitűzések „lefordítása” konkrét akciókra. A kitűzött alapvető cél szerint Európa 2010-ig „a legversenyképesebb gazdasági közösséggé váljon a világon”.

A dokumentumban szereplő fő célok (jelen vizsgálatunk szempontjából legrelevánsabb harmadik célkitűzés alábontását is bemutatva) a következők:

1. Olcsóbb, gyorsabb, biztonságosabb Internet
2. Az állampolgárok IKT képességeinek javítása
3. Az Internet használatának ösztönzése
 - Az eCommerce terjedésének felgyorsítása
 - Kormányzati online köz-szolgáltatások fejlesztése

- Egészségügyi online szolgáltatások fejlesztése
- Európai digitális tartalomfejlesztés
- Intelligens közlekedési rendszerek fejlesztése

Az elektronikus kormányzat megteremtése területén az akcióterv szerint a legnagyobb kihívás a közszféra alkalmassága arra, hogy gyorsan igazodjon az új technológiák és munkamódszerek által jelentett feladatokhoz.

Az akcióterv szerint szükséges a közszférában meglévő információkhoz való hozzáférés fejlesztése, az információk kiaknázásának elősegítése, online interaktív szolgáltatások megteremtése. A közszféra belső működési hatékonyságának fejlesztése szempontjából újra kell gondolni a szervezeti struktúrát és az intézmények közötti elektronikus adatcsere metódusát (például erre irányul az Unió IDA – Interchange of Data between Administrations – programja).

Az elektronikus hatósági ügyintézés lényegi gondolatát a közszolgáltatásként megragadott, az állampolgárok, a vállalkozások és az állam szervei közötti kapcsolattartás megkönnyítése iránti valós igény elismerését jelentette. Az EU tagállamai konszenzusos alapon állították össze azt a listát, amely az állam által nyújtott 20 legalapvetőbb adminisztratív közszolgáltatást sorolja fel.

EU tagállamok tapasztalatai

Bár az Európai Unió jelenlegi tagállamai közül már több is korábban komoly eredményeket ért el az információs társadalom feltételrendszerének megteremtése terén, valóban jelentős előrelépés és egységesülés csak a kilencvenes évek végétől tapasztalható. Minden ország elkészítette nemzeti információs stratégiáját, rögzítette az elektronikus kormányzati rendszerek bevezetésének követelményeit és – az anyagi lehetőségek függvényében – megvalósításának ütemtervét.

A „lisszaboni stratégia” részét képező eEurope-kezdemenyezés és az eEurope 2002 akcióterv nyilvánosságra hozatalát, valamint az információs társadalmi irányelvek megszületését követően e folyamatok jelentős mértékben felgyorsultak: ma az európai országok eGovernment-stratégiái azonos célokat követnek, ugyanazon, vagy nagyon hasonló problémákkal néznek szembe, melyekre azonban részleteiben igen sokszínű megoldásokat dolgoztak ki.

Ugyanilyen sokszínűséget mutat az e-Government fejlesztésével kapcsolatos hatáskörök telepítésének kérdése, a nemzeti közigazgatások felkészültségi szintje, a rendelkezésre álló források nagysága is. Az elektronikus kormányzati stratégia, s az ahhoz kapcsolódó akciótervek általában nem a nemzeti információs stratégia részét képezik, hanem – azzal összhangban – önállóan kerülnek (nem ritkán egy pilot-projektekkel kezdődő, ágazati vagy regionális kezdeményezés kereteiből kinőve, vagy egymásra épülő módon) kialakításra.

Ami a trendeket illeti, összességében elmondható, hogy európai szinten a közszolgáltatások on-line elérhetősége növekvő tendenciát mutat: A növekedés és a szolgáltatások minősége szempontjából élenjárónak Svédország, Dánia és Ausztria tekinthető, ezt követi az – elnyúlt – középmezőny (Norvégia, Spanyolország, Franciaország, az Egyesült Királyság, Portugália, Olaszország, Hollandia).

Alapvető e-kormányzati szolgáltatások

A polgárok számára nyújtott szolgáltatások	Az üzleti szférának nyújtott szolgáltatások
Jövedelemadó – adóbevallás megtétele, értesítés a kivetett adóról	Munkavállalók részére biztosított hozzájárulások
Álláskeresés – munkaügyi hivatalok	Társasági adó
Társadalombiztosítási kifizetések (legalább három az alábbi négy lehetőség közül) – munkanélküliek járadékai – gyermekek után járó pótlékok – gyógyászati költségek – tanulói ösztöndíjak	Általános forgalmi adó
Személyi dokumentumok – útlevél, gépjárművezetői jogosítvány	Új társaság bejegyzése
Gépkocsik nyilvántartásba vétele – új, használt, importált autók	Adatközlés a statisztikai hivatalnak
Építési engedély kérelem	Vámnyilatkozat
A rendőrségnek tett bejelentések – pl. tolvajlás esetében	Környezetvédelemmel összefüggő engedélyek
Közkönyvtárak – katalógusokhoz, keresési lehetőségekhez való hozzáférés	Közbeszerzés
Születési és házassági bizonyítványok – kérelmezésük és kiadásuk	Az egyes szolgáltatások benchmarkja négy minőségi mutató alapján történik, a szolgáltatás jellege szerint: – információs, tájékoztató; – egyirányú interakciót biztosító; – kétirányú interakciót biztosító; – a teljes online tranzakciót (ügyintézési folyamatot) biztosító (ide értve a fizetést és a kézbesítést is) lehetővé tevő
Felsőbb oktatásba történő jelentkezés – ide értve az egyetemeket is	
Költözés bejelentése – lakcímváltozás	
Egészségüggyel összefüggő szolgáltatások – pl. interaktív tanácskérési lehetőség a különböző kórházi szolgáltatások elérhetőségéről, kórházi bejelentkezések	

Az elektronikus aláírásról és az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 2002. végére minden tagállamban és tagjelölt országban átvételre került, illetve folyamatban van az átvétele. Az elektronikus aláírás összefüggésében úgy az igazságügyben, mint az államigazgatásban a központi problémát az elektronikus okiratok elismertsége, bizonyító erejének kérdése képezi. Bár általános alapelvként mondható ki, hogy az elektronikus dokumentumoktól a joghatályt pusztán azok elektronikus jellegére visszavezethetően egyetlen tagállamban sem lehet megtagadni, a papíralapú dokumentumokkal való gyakorlati egyenértékűség jogi feltételeinek megteremtése – s az eljárási részlet-szabályok, szükséges módosítások kimunkálása – sok esetben még folyamatban van. Ugyancsak teljes körűnek mondható a korábbi alapvető adatvédelmi irányelvek nemzeti implementációja.

A kormányzati belső kommunikáció esetében a központi problémát a hitelesség, az együttműködési képesség és az

adatbiztonság jelenti. Az első az európai irányelvnek megfelelő elektronikus aláírásokkal, a közigazgatási informatikai rendszerek együttes működését szabványosított megoldások (IKT-szabványok) elfogadásával, az adatbiztonságot szigorú adatvédelmi, archiválási szabályok bevezetésével biztosítják.

Az e-kormányzat ekkor – a nemzeti szintet meghaladó politikai tervezések, valamint az átfogó stratégiai dokumentumok szemszögéből nézve is – az egyik legfontosabb területté emelkedett, tervezésének új irányvonala azonban már a Barroso-bizottság működéséhez köthető.

Az új irányvonal három pilléren nyugszik: a közigazgatás modernizációja – célja a nyitott és transzparens közigazgatás megteremtése, amely a demokratikus alapokra helyezett, széles körű befogadást segíti elő -, innovatív – személyre szabott, a társadalmi bevonást elősegítő és költségkímélő on-line – kormányzati szolgáltatások kialakítása, valamint a páneurópai közigazgatási alkalmazások el-

terjesztése. A kormányzati hálózatok közötti kölcsönös együttműködés és a működőképes integrált rendszerek megteremtése feltételezi a páneurópai dimenzióban kialakított e-kormányzati folyamatokat.

Mindezekben belül a 2006–2010-es évek közötti időszak prioritásaiban a következők fogalmazódnak meg: elektronikus azonosítás és hitelesítés a közszolgáltatásokban, európai digitális állampolgárság, közösségi interoperabilitási előírások, a PPP-modell erősítése, e-közigazgatás társadalmi hatásainak vizsgálata, mérési keretek meghatározása, a többszintű e-közigazgatási szolgáltatások közötti mélyebb integráció megteremtése.

Az eEurope 2005 Akcióprogram az intelligens fejlesztés négy kiemelt cselekvési területét határozza meg. Ezek sorában az e-kormányzás az egyetlen olyan kezdeményezés, ahol a feltételrendszer megteremtésének és a program megvalósításának felelőssége teljes mértékben a nemzeti kormányzatokat terheli.

Kiemelt területek:

- A tagállamokban minden kormányzati és közigazgatási intézmény számára biztosítani kell a szélessávú Internet kapcsolatot.

- A páneurópai e-kormányzati rendszer létrehozása érdekében 2003-ra az egyes e-kormányzati rendszereknek illeszkedniük kell egymáshoz (interoperabilitás).

- Az e-kormányzati szolgáltatásoknak interaktívvá kell válniuk.

- A kormányzatoknak a közbeszerzések nagy részét elektronikus úton kell elvégezniük.

- Nyilvános Internet elérési pontok kialakítása az állami és a magánszféra szoros együttműködésével.

Az Európai Unió 2005-ös elektronikus kormányzati fejlesztési politikájáról

A szupranacionális szintű e-kormányzati politika sikere két tényezőtől függ. Egyrészt az Európai Uniónak szakpolitikai eszközrendszerrel kell rendelkeznie az elektronikus kormányzat fejlesztéséhez, másrészt fel kell térképezni azokat az okokat, melyek a „többsebességes Európa” kialakításához vezettek és meg-megbicsakló e-közigazgatási összteljesítményt eredményeznek.

Az Unió 2005-re jelentős előrelépést mutathat fel a szakpolitikai eszközrendszer terén, egyrészt létezik átfogó stratégia, másrészt az Unió kezdi felhasználni a különböző területek – regionális politika, belső piac, versenyszabályozás, iparpolitika, transzeurópai hálózatok, K+F fejlesztés – eszközeit, és az IKT technológiák segítségével szervezeti változásokat indít el.

A szupranacionális szintű e-kormányzati teljesítmény sikerét a kialakult többsebesség Európa és az ebből fakadó egyenetlen fejlődés veszélyezteti. Az Insead gondozásában készült Beyond eGovernment című tanulmány az alábbiakban foglalja össze a különböző e-közigazgatási teljesítmények okait:

- Az e-szolgáltatások teljesítménye szoros korrelációt mutat a GDP-vel, valamint a gazdasági versenyképességgel. Azokban az országokban, ahol magas az egy főre jutó bruttó hazai termék, átfogó e-kormányzati stratégiával rendelkeznek, összetett, komplex kiszolgálást biztosító online szolgáltatásokat kínálnak és a közszolgáltatások modernizációját a minisztériumi hierarchiába illeszkedő önálló intézmény végzi. A szegényebb országokban az e-közigazgatás területe nem nyer önálló prioritást, csupán az információs társadalom megvalósításának egyik részterületként kerül meghatározásra és az online szolgáltatások kiépítettségi szintje is jóval alacsonyabb.

- Az e-közigazgatási teljesítmény szoros korrelációt mutat az internetpenetrációval. Az online közszolgáltatások kifinomultsága szorosan összefügg azzal is, hogy az információs írástudás szintje mennyire magas.

Hazai társadalmi elvárások

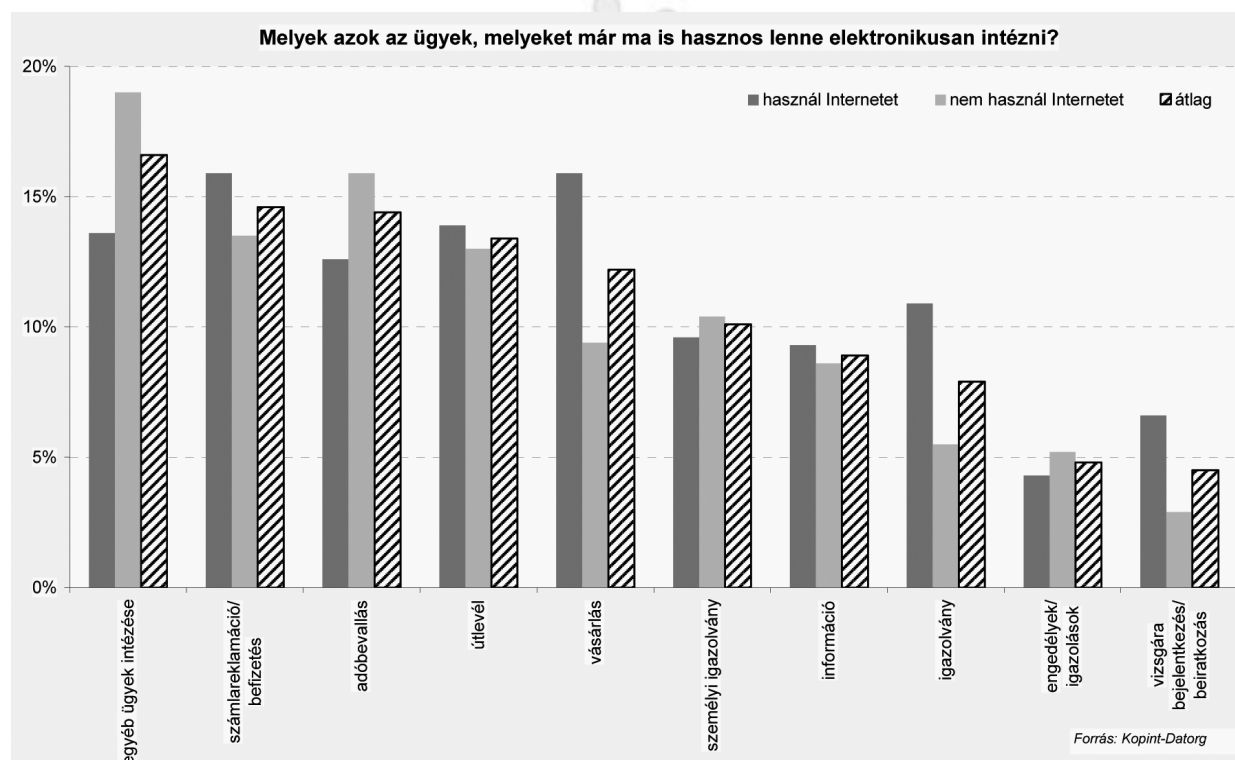
A hazai lakosság, bár európai összehasonlításban még alacsony Internet penetrációval rendelkezik, dokumentálható igényt támaszt az erőforrás takarékos ügyintézés elérésére. Ennek egyik fő oka a nehezen átlátható, időigényes és alacsony ügyfél orientáltsággal rendelkező gyakorlat. A hivatalok sokszor az ügyfelek idejét és pénzét veszik igénybe az egymással történő adat – és információ cserére.

Az Internet hozzáférés egyértelműen meghatározza, jelentősen javítja az elektronikus ügyintézéshez való viszonyt. Az elektronikus ügyintézés az Internetet használók 83 százaléka, az Internetet nem használóknak mintegy 51 százaléka használná.

A lakosság két harmadának véleménye szerint az elektronikus ügyintézés elterjedése elsősorban anyagi akadályokba ütközik. Komoly akadályt látnak továbbá a megfelelő tudásszint és a technikai feltételek hiányában. Csak az Internetet nem használók 17,3 százaléka utasítja el teljesen az elektronikus ügyintézés.

A lakosság az elektronikus ügyintézés elterjedéséhez anyagi támogatást (65,9%), valamint tájékoztatást és oktatást (29,7%) tartana fontosnak az állam részéről. Az elektronikus ügyintézés hátrányai között a biztonsági és megbízhatósági fenntartások a legfontosabbak. Ezért fontos a bizalom erősítése, az elektronikus ügyintézés biztonságának megismertetése.

Az előnyök között a legfontosabb szempontok a gyorsaság és a kényelem. A legnagyobb igény az adóbevallás, az útlevel és személyi igazolvány elektronikus ügyintézése iránt van, ami nagyfokú egyezést mutat az intézett ügyek gyakoriságával. Ezen kívül a lakosság több mint fele elvárna az ügyintéző szervezetek többségétől, hogy elektronikusan is elérhetők legyenek.

Vállalati elvárások

A vállalkozások ügyintézésrel kapcsolatos teendői komoly erőforrásokat kötnek le nemzetgazdasági szinten. A befektetők, a multinacionális vállalatok ország értékelési eljárásaiban vizsgálандó területként szerepel a vállalkozások ügyintézésrel kapcsolatos erőforrás igényének elemzése. Ehhez szorosan kapcsolódik a közigazgatás meglévő adatainak érvényessége. Minél komplikáltabb az ügyintézés, minél több párhuzamos adatszolgáltatásra kényszerülnek az ügyfelek, annál nagyobb a valószínűsége, hogy az érintett terület közigazgatás által nyilvántartott adatai nem naprakészek, amely jelentősen növeli a befektetők, a vállalkozók kockázatát.

A vállalkozók a jelenlegi ügyintézésrel kapcsolatos problémákat három csoportban jelölték meg:

- A közigazgatási szervek működésével kapcsolatos információhiány és átláthatatlanság.

- A közigazgatásról csak szétszórta információk állnak rendelkezésre – az Interneten sok szolgáltatás és információ elérhető, de ezek nem rendszerezettek, nem jelennek meg egységes szolgáltatásként.

- A közigazgatás által nyújtott szolgáltatások, információk, adatok sok esetben megbízhatatlanok, hosszú a feldolgozási idő és jellemző a redundancia.

Közvetlenül az ügyintézésrel kapcsolatban a következő problémákat fogalmazták meg:

- lassú ügyintézés;
- bonyolult, nehézkes ügymenet;
- az ügyintézéshez szükséges előzetes információk hiánya;

- empátia, segítőkészség hiánya az ügyintéző részéről;
- szakértelem hiánya az ügyintéző részéről; és
- nem megfelelő nyitvatartási idő, hivatali órák.

A vállalkozások többsége jelenleg információszerzésre használja az Internetet. Azonban már most is beazonosítható igény mutatkozik a jó minőségű online ügyintézésre, szolgáltatásokra. A vállalkozásokat az ügyintézésrel kapcsolatban célszerű kétfelé osztani. A nagyvállalkozások jelenleg specialistákat (jogászokat, könyvelőket) foglalkoztatnak az ügyintézésrel kapcsolatban, így átmenet nélkül tudnák az online ügyintézés igénybe venni. A kis- és közepes vállalkozásoknál dominál az ismerethiány, így számukra szükségesek az ügyleírások is.

Felmérések szerint az Internet hozzáféréssel rendelkezők szinte teljes számban igénybe vennék az online szolgáltatásokat, de a jelenleg kapcsolattal nem rendelkezők közel kétharmada is igényelné a szolgáltatásokat. A vállalkozások határozott, részletes és széleskörű igénytel jelentkeznek az online tartalmak, ügyleírások és szolgáltatások iránt.

Az eKormányzat 2005 Stratégia és Programterv kialakítása

Magyarországon is – bár a 2003 decemberében elfogadott, az ország fejlődési irányát kijelölő Magyar Információs Társadalom Stratégia céljainak megfogalmazásával, és a közösség eEurope támogató projektjeihez csatlakozással, valamint a NFT keretei közötti operatív programok megvalósulásával, a jövőbeni fejlesztési akciók kezdemé-

nyezésével, új programokkal, gyökeres fordulatnak néz elébe az e-kormányzat területe.

Magyarországon 2003 és 2004 között alakultak ki az infrastrukturális feltételek, a törvényi háttér és a cselekvést meghatározó stratégia, azaz ekkor szilárdultak meg az e-kormányzat alappillérei.

Az első állomás a Miniszterelnöki Hivatal keretein belül létrehozott Elektronikus-kormányzat-központ felállítása volt 2003 júliusában, majd a hazai fejlesztések alapját jelentő E-kormányzat 2005 stratégia kidolgozása volt.

A paradigmaváltás igénye nem azt jelenti, hogy eddig rossz irányba mentünk, az alapok megteremtése után most jött el az ideje, hogy az állampolgárok, felhasználók igényeihez igazodó elektronikus szolgáltatások bővítésére, a biztonságos megoldások és alkalmazások működtetésére, a tudás és az erőforrások megosztására, a jó gyakorlatok átvételére, a közszolgáltatásokkal való felhasználói elégedettség mérésének.

A nemzetközi és hazai szakirodalom alapján: információs társadalomról akkor beszélhetünk, amikor az információs ágazat társadalmi, gazdasági súlya dominánssá válik, az információ beépül az egyének, szervezetek és intézmények mindennapjaiba, és a társadalmi kommunikáció nagy része digitális csatornákon zajlik. Az információ mind szélesebb körű és könnyű elérése, fokozott termelése és átalakítása segíti a társadalom megújulását, modernizációját, utat nyit az egyéni kezdeményezőkészségnek, vállalkozó kedvnek, szélesíti a civilizált termékek, kulturális javak fogyasztását, továbbá globálisá teszi az emberi tudás megszerzését és megosztását, és soha nem látott mértékben megsokszorozza azt.

Az elektronikus kormányzat (e-kormányzat) kifejezés mára mind a köznyelvben mind az államigazgatásban használt zsargonban egy univerzális jövőképjavitó tényezővé nőtte ki magát. Ennek megfelelően jelentése nem „egyenmű”, hanem több, a valóságban párhuzamosan zajló folyamatot igyekszik megragadni.

A legtipikusabb jelentéstartalmai:

- a közigazgatás (és az igazságszolgáltatás) reformja,
- a közigazgatás technológiai modernizációja,
- a szolgáltatások és az ezeket elérhetővé tevő csatornák multifunkcionálissá válása,
- intézményesített, konzultatív, partneri viszony kialakítása kormányzat és polgárok, valamint azok közösségei között, amelyek együttesen egy új demokráciaállapot kialakulásához vezetnek.

A szolgáltató államhoz vezető reformfolyamat a tekintélyelvű, autoriter, a hatalom külsőségein és bürokratikus logikáján alapuló gyakorlat helyébe egy állampolgár-központú, nyílt szerepfelfogású közszférát állít, amelyben az állam valóban szolgáltatásokat nyújt

Az e-kormányzat tehát nem más, mint a polgárokkal való kommunikáció javításának eszköze, annak érdekében, hogy jobban megérthessük a szükségleteiket és szempontjaikat. Másképp szólva, nem arról van szó, hogy a létező szolgáltatásokat tegyük elektronikus alapúvá, mert ez

nem elegendő az új típusú szolgáltató állam kialakításához.

Az e-kormányzat egyik ismert definíciója a hálózati alapú technológiák felhasználása a kommunikáció és a közszolgáltatásra, amelyben a szolgáltató állam, az „igazgató, szabályozó, ellenőrző” szerep helyett a tanácsadó és együttműködő állam szerepét tölti be úgy, hogy közben a valós önkormányzatiságra épít.

A szolgáltató állam az alábbi területekre fókuszál:

- Állampolgárbarát ügyintézés kialakítása, amely a hivatali ügyek egészére kiterjed,
- Közrend, közbiztonság: informáltság, információ-áramlás,
- Foglalkoztatás: információellátás, kommunikáció, adatbankok,
- Szociális ellátás: nyilvántartás, elosztás,
- Környezetgazdálkodás,
- Oktatás, tudomány: csúcstechnológia, tömegképzés, internet,
- Gazdaságélénkítés: pénzügyi információs rendszer, infrastruktúra.

A szolgáltató állam megteremtésének szükséges, de nem elégséges feltétele a megfelelő informatikai háttér. Ennek érdekében a közigazgatási információs rendszereket és az adatvagyon kezelését egységesíteni kell, a tárcák, és intézmények közötti kommunikációt hatékonyra kell tenni, továbbá biztosítani kell a nemzetközi információs hálózatokkal való együttműködést.

A Magyar Köztársaság közigazgatását, közszolgálatait és igazságszolgáltatását korszerű elveken alapuló, hatékony és az állampolgárok igényeit a középpontba állító működésnek kell jellemeznie. Ez a megállapítás különösen érvényes a kormányzati munkára, amely kezdeményező szerepe révén az államigazgatás működésének egészére gyakorol meghatározó hatást. A közigazgatás rendszerének korszerűsítése számos gazdasági, társadalmi és politikai feladat egyidejű megoldását feltételezi, amelyek egy hosszú távú fejlesztési program keretében valósulhatnak meg. A közigazgatás reformjának keretein belül kiemelt jelentőségű a közigazgatással kapcsolatba kerülő állampolgárok számára nyújtandó szolgáltatások korszerűsítése, a közigazgatási és hatósági ügyek korszerű, elektronikus úton történő intézése lehetőségének biztosítása.

Az elektronikus kormányzás a fenti elveket követő közigazgatási korszerűsítés egyik fő eleme és eszköze.

Az e-kormányzati eszközök, és módszerek alkalmazása révén lehetőség nyílik az állam szolgáltató szerepének fejlesztésére, az ügyintézés gyorsabbá tételére, enyhítve a polgárok ügyfélként való kiszolgáltatottságát a földrajzi távolságoknak és az ügyfelfogadás kötöttségeinek.

A hatékonyabb és demokratikusabb kormányzat kiépítése az infokommunikációs technológiák felhasználására támaszkodó e-kormányzat kialakításával biztosítja az állami szolgáltatások minőségének javítását, a hatékonyabb állam és közigazgatás kialakítását, valamint a demokrácia és átláthatóság erősítését.

Az E-Kormányzat 2005 Stratégia és Programterv

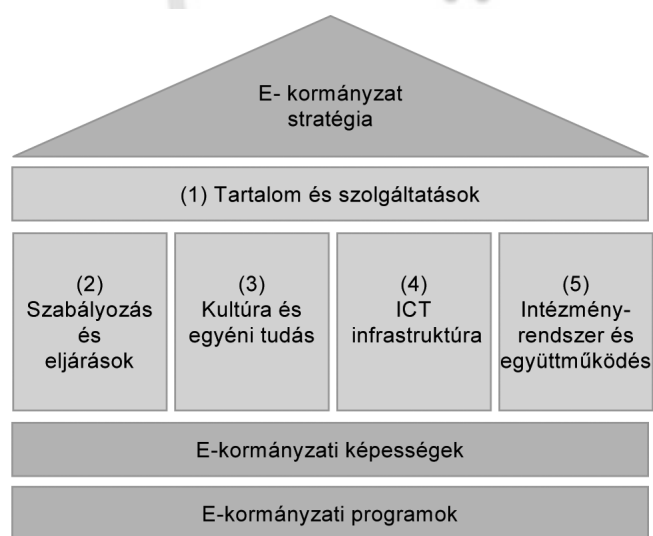
Az elektronikus kormányzás középtávú stratégiáját a Kormány a 1126/2003. (XII. 12.) Korm. határozattal fogadta el. Az e-kormányzat stratégia alapvető céljai között jelöli meg a hatékonyabb, olcsóbb, átláthatóbb közigazgatást és állami működést; az állampolgár-központú közszolgáltatásokhoz való könnyebb hozzáférést; az információ szabad áramlásának biztosításával a szolgáltató és esélyteremtő állam kialakítását; a részvételi demokrácia kiszélesítését, az állampolgárok és az üzleti szereplők bizalmának növelését.

Az E-Kormányzat 2005 Stratégia és Programterv a szolgáltató állam érvényesülésének megvalósítására a következő irányokat fogalmazza meg:

- az állampolgár növekvő elvárásai miatt, a bürokratikus logikán alapuló gyakorlat helyébe lépésről lépésre egy állampolgár-központú, nyílt szerepfelfogású közszféra, amelyben az állam valóban szolgáltatásokat nyújt állampolgárainak;

- az ügyfélorientált működés megköveteli a belső folyamatok hatékonyságának emelését, a korábbi jellemzően személyes párbeszédet igénylő formákat jelentős részben felváltja az adatbázisokból önkiszolgáló módon elérhető szolgáltatás, illetve az online kapcsolatokon alapuló azonnali, személyes jelenlét nélküli ügyintézés mind a hivatal és az állampolgár, mind pedig a hivatalok közötti kapcsolatban;

- a központi koordináció legfontosabb feladata, hogy megszervezze, és folyamatosan biztosítsa a szükséges, legfelsőbb szintű támogató eszközrendszert, az európai uniós gyakorlattal összhangban kidolgozza a rövid- és hosszú távú terveket, és általános elvi keretrendszert alakítson ki a kitűzött célok eléréséhez szükséges munka és együttműködés összehangolására.

Az e-kormányzat főbb építőkövei

Téves lenne az elektronikus kormányzat alatt egyszerűen csak az infokommunikációs infrastruktúrát érteni. Ugyanis az magában foglalja az elektronikus működést lehetővé tevő szabályozási környezetet, az informatikai rendszereken szolgáltatott tartalmakat és szolgáltatásokat, a szervezeti kultúrát és a dolgozók tudását, valamint a kormányzati intézmények kapcsolati rendszerét is.

Az elektronikus kormányzat kiépítése során a programok és erőforrások jelentős része az infokommunikációs (IKT) infrastruktúra fejlesztésére irányul, ugyanakkor az e-kormányzat értelmezése nem szűkíthető le kizárólag a technológiai eszközök és alkalmazások meglétére és működtetésére az állam- és közigazgatás területein. A szabályozási környezet átalakítása nélkül az elektronikusan történő ügyintézés és eljárások folyamata nem épül be a kormányzat működésébe. Ezért fontos, hogy a technológiai beruházások, és fejlesztések mellett párhuzamosan megtörténjen az e-konform szabályozási rendszer kialakítása is.

Az e-kormányzat térhódításának talán legfontosabb akadálya az adminisztráció gondolkodásának, szervezeti összefüggéseinek és kapcsolódásainak az állapota, egyes elemeinek a hiánya. A kooperatív hozzáállás, a technológia iránti nyitottság, az információk megosztása mind-mind szükségesek az e-kormányzat működéséhez. Ugyanakkor a kormányzat alapvető funkciói, feladatai nem változnak az elektronikus csatorna megjelenése által, viszont új (online) tartalmak és szolgáltatások jelennek meg. Tehát az e-kormányzat kialakítása során bekövetkező változások és fejlesztések az alábbi főbb kormányzati területeket érintik:

- Szabályozás és eljárások
- IKT infrastruktúra
- Tartalom és szolgáltatások
- Kultúra és egyéni tudás
- Intézményrendszer és együttműködés

Az e-kormányzat célrendszere a helyzetértékelés keretében beazonosított kormányzati területek keretrendszerében, a felvázolt jövőkép alapján került kialakításra. A célrendszerben fő célként az e-kormányzati működés kialakítása szerepel. A fő cél elérése a kormányprogramban megfogalmazott elvárások teljesítését szolgálja:

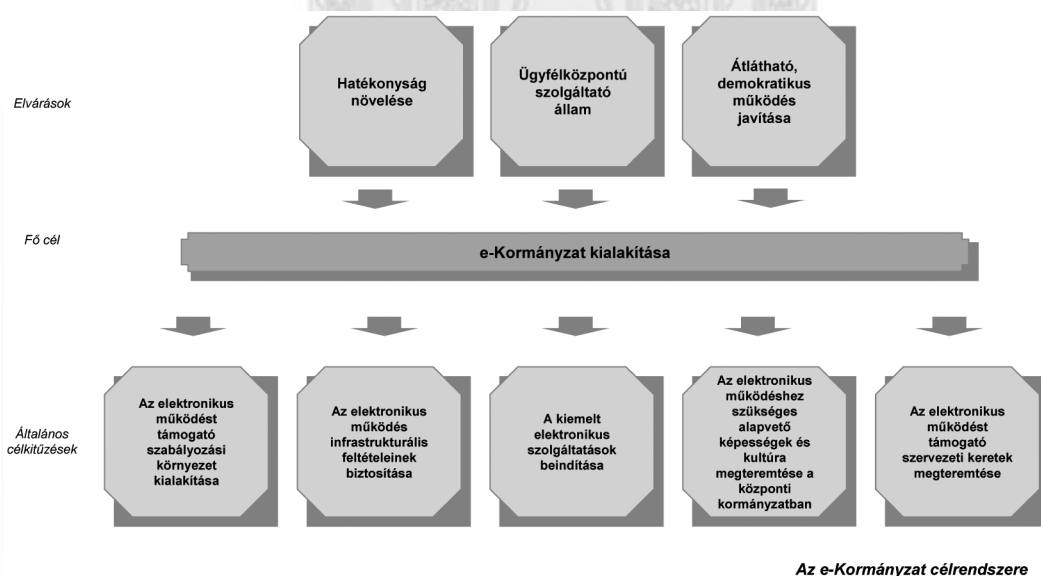
„A Magyar Köztársaság közigazgatását, kormányzati tevékenységét, közszolgálatait és igazságszolgáltatását korszerű elveken alapuló, hatékony és az állampolgárok igényeit a középpontba állító működésnek kell jellemeznie. Ez jobb minőségű szolgáltatásokat jelent, a rendelkezésre álló erőforrások ésszerűbb felhasználásával. Példája és kisugárzása folytán a korszerűen működő közigazgatás és kormányzat a társadalom modernizációjának húzóerejévé válhat, és a demokrácia kiteljesítésének ígéretét hordozza.”¹

¹ Kormányprogram.

A kormányprogramban megfogalmazott elvárások, a hatékonyság, az ügyfélközpontú és az átlátható, demokráciát erősítő működés eléréséhez az e-kormányzat megvalósítása jelentős támogatást biztosít. Az e-kormányzat megvalósítása hatékony eszköz az elvárások eléréséhez. A fő cél elérése öt általános célkitűzésre került lebontásra, a főbb kormányzati területek szerint:

– Az elektronikus működést támogató szabályozási környezet kialakítása

- Az elektronikus működés infrastrukturális feltételeinek biztosítása
- A kiemelt elektronikus szolgáltatások beindítása
- Az elektronikus működéshez szükséges alapvető képességek és kultúra megteremtése a központi kormányzatban
- Az elektronikus működést támogató szervezeti keretek megteremtése

A programterv logikai szerkezete

A következő sajátosságokat kell figyelembe kell venni:

1. Az átalakítás hosszú folyamat, emberöltőnyi távlatban kell gondolkodni, ami állampolgári konszenzus nélkül csak korlátozott eredményt hozhat.

2. A hagyományos papír-alapú, valamint az elektronikus ügyintézés és kommunikációt sokáig párhuzamosan fenn kell tartani, csak fokozatosan terelhetők át az eljárások kizárólagosan elektronikus csatornába. Nem kevés eljárás-szabályozási feladatot kell megoldani, számos jogszabályt kell módosítani.

3. A hivatali struktúra egyes szervezeti egységeinek átalakítása elkerülhetetlen. Biztosítani kell az új igényekhez igazodó egyértelmű hatásköröket, működési feltételeket, különös figyelmet kell fordítani a folytonosság megőrzésére.

A feladatokat úgy kell megoldani – lehetőleg az első lépéstől kezdve –, hogy az ne jelenjen meg elviselhetetlen teherként a költségvetésben. Építeni kell a hazai szellemi eredményekre, valamint a kutató-fejlesztő, a vállalkozó, a szakmai befektető réteg érdekeltiségére.

Az EKK elsőrendű feladata az e-kormányzás jövőképe, stratégiai céljainak felvázolása, ezek elérését támoga-

tó elsődleges programok konkrét megfogalmazása (ez a tárgya a jelen dokumentumnak), majd a stratégia nyomán kialakuló további munkálatok szervezése és koordinálása.

Napjainkban a közigazgatás korszerűsítésének fő hangsúlya az állampolgár(ügyfél)-központú szolgáltatások kialakítása, amelyhez elengedhetetlen a közigazgatási szektor intézményeinek átfogó megújítása, azaz

- a horizontális intézményi együttműködést lehetővé tévő struktúra (infrastruktúra),
- a közigazgatási eljárások, ügymenetek és folyamatok, valamint az iratkezelések szabványosítása, továbbá
- mindezek integrálása annak érdekében, hogy az állampolgár lehetőleg „egy ablakon” keresztül kerüljön kapcsolatba ügyeinek intézése során a közigazgatással.

A rendszer elemei egymás nélkül nem hatékonyak, ezért az e-kormányzati célok elérése érdekében egyidejűleg kell fejleszteni az ún. front-office (ügyfélszolgálati) felületeket, amelyeken keresztül a polgárok kapcsolatot teremthetnek a közigazgatási szervekkel, másrészt az ún. back-office folyamatokat, azaz a szervezet belső működését. A front-office (ügyfélszolgálati) felületek és csatornák működésének sikere ma már sokkal inkább a back-office folyamatok sikerességétől függ, mint a szoftverek és a

hardver eszközök fejlettségétől. Éppen ezért az e-kormányzati stratégiának a kevésbé látványos de nélkülözhetetlen back-office folyamatok korszerűsítésére kell nagy hangsúlyt helyezni, miközben a társadalmi, politikai támogatást inkább a front-office területén érzékelhető változásokkal lehet biztosítani.

Az állampolgár(ügyfél)-központú kormányzati szolgáltatások kialakításával párhuzamosan természetesen biztosítani kell az ezekhez elvezető csatornákat, valamint azok sokrétűségét. A legkézenfekvőbb megoldás e téren az Internet igénybevétele. Az Interneten keresztüli ügyintézésben részben az egyszerű elérhetőség, sokkal inkább pedig a gazdasági hatékonyság miatt biztosítani kell, hogy valamennyi kormányzati ügyet egy csatornán, a kormányzati portálon keresztül lehessen elérni. Ki kell használni a mobil eszközök és adatátvitel lehetőségeit is, valamint gondolni kell azokra is, akik nem akarják, vagy nem tudják használni a modern infokommunikációs eszközöket még akkor sem, ha ehhez segítséget kapnak, és a nyilvános hozzáférési pontokon hozzájuthatnak. Számukra a személyesen történő hagyományos ügyintézés lehetőségét továbbra is biztosítani kell, azaz az ügyfél-központúság itt az állampolgárok választási szabadságának biztosítását is jelenti. A helyi közösség bizalmát élvező civil szakemberek elfogadottá tehetik az e-kormányzati szolgáltatásokat azok számára is, akik nem férnek közvetlenül hozzá, vagy idegenkednek a számítógéptől, Internettől, növelhetik az online szolgáltatások, illetve az állampolgár-állam online kapcsolata iránti bizalmat. A végfelhasználók, az online szolgáltatások használatának elterjesztése, valamint az állampolgári bizalom növelése szempontjából a civil társadalom bevonása olyan „felhajtóerőt” biztosít az e-kormányzati kezdeményezéseknek, amely sok esetben fontosabb bármiféle technikai újdonságnál.

Ezeknek a csatornáknak arra is alkalmasnak kell lenniük, hogy az állampolgári vélemények, észrevételek visszacsatolása a döntéshozók, politikusok és köztisztviselők felé működni tudjon. Mindez a demokrácia egyik alapköve lehet, amellyel hatékonyan növelhető a társadalom működését alapvetően befolyásoló bizalom mértéke.

Az európai uniós tapasztalatok alapján úgy látszik, az e-kormányzat kiépítése, kialakítása, programjának végrehajtása egységes akaratot és egy központból irányított végrehajtást igényel. Az Európai Unió elvárásai alapján kialakítandó elektronikus szolgáltatások elindítása általában ott volt sikeres, ahol a szolgáltatásból bevétel generálódott, valamint ahol egyszerű, centralizált szolgáltatást kellett elektronizálni. Viszont azoknak az e-szolgáltatásoknak a kialakítása, ahol bevételt nem lehet remélni, illetve ahol a szolgáltatói végpontokon futó folyamatok több ágazatot, közigazgatási egységet érintenek, kevésbé sikeres. A központi irányítás mellett ezért meg kell találni a konkrét alkalmazások tekintetében a decentralizálás és centralizálás

helyes egyensúlyát is. Mindenképpen központilag koordinálандók a közös munka keretei (például tervezés, szabványok használata, biztonság stb.), illetve azok az ügyek, amelyek több közigazgatási szerv együttműködését igénylik, különösen az egyablakos ügyintézés megvalósítása során.

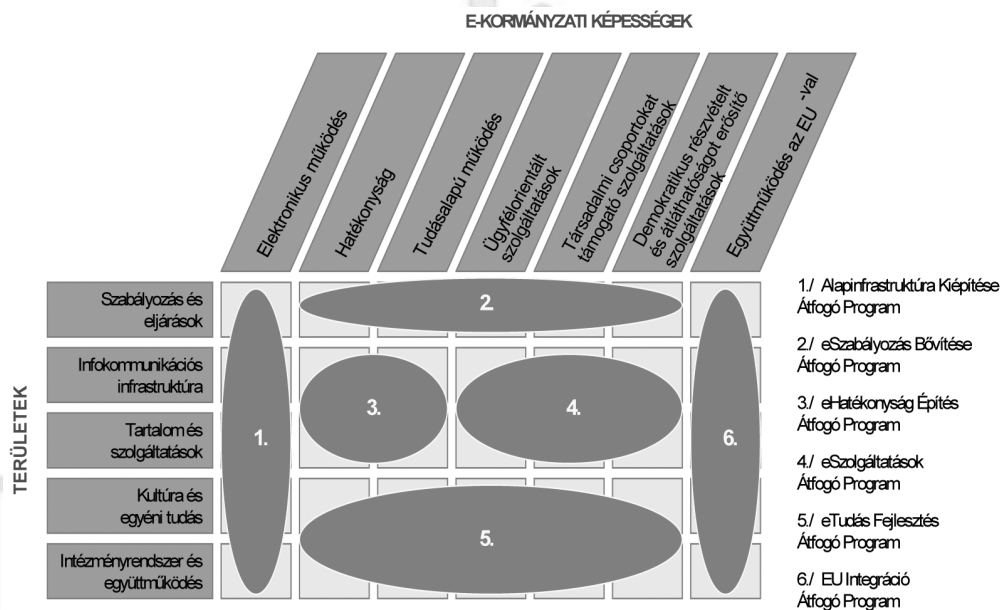
A szolgáltató állam alapját képező elektronikus kormányzati szolgáltatások „közművesítése”, azaz az eddigi eredmények, a jelenlegi szigetszerű fejlesztések és a hagyományos szolgáltatások szabályozott rendszerbe való integrálása jelentheti azt a minőségi, hatékonysági többletet, amely a változást visszafordíthatatlanná teheti. Az EKK irányításával olyan „logikai” szerkezet megteremtése felé kell haladni, amelyen keresztül fokozatosan megvalósulhat egy egységes kormányzati kommunikációs felület a hivatalokon belül, a hivatalok között és a hivatal-ügyfél viszonylatában egyaránt. Ezen a felületen keresztül elérhetőek a mögöttes szolgáltatói platformok, ugyanakkor egységes felület biztosítható az Interneten történő ügyintézés támogatására.

Nemzetközi tapasztalatok is bizonyítják, hogy az elektronikus kormányzat kiépítése csak az egyes fejlesztendő területek átfogó és integrált kezelésével lehetséges. Az elektronikus kormányzat fejlesztése egy olyan szervezeti változás, amely során az állam- és közigazgatás ügyfélorientált szervezetté alakul át.....a legnagyobb akadály (az elektronikus kormányzat kialakításában) nem a technológia, hanem az adminisztráció gondolkodása és merevsége...”². Ennek a változási folyamatnak a menedzseléséhez multidiszciplináris megközelítés szükséges.

Az alábbiakban meghatározott átfogó programok lefedik az elektronikus kormányzat minden területét (szabályozás, infrastruktúra, kultúra, stb.), és logikus egységbe kapcsolják a meglévő (és a még hiányzó) projekteket, akciókat. Az így megfogalmazott átfogó programok mindmind a kritikus e-kormányzati kompetenciák kiépítését szolgálják. A beazonosított hat átfogó e-kormányzati program a következő:

- (1) Alapinfrastruktúra Kiépítése Átfogó Program
- (2) E-szabályozás Bővítése Átfogó Program
- (3) E-hatékonyság Építés Átfogó Program
- (4) E-szolgáltatások Átfogó Program
- (5) E-kultúra Fejlesztés Átfogó Program
- (6) EU Integráció Átfogó Program

² „eGovernment: Europe’s Challenge”, Speech by Mr. Erkki Liikanen, Member of the European Commission, responsible for Enterprise and Information Society, eGovernment 2003 Conference, Como, 7 July 2003.

A stratégia megvalósítása az EKK irányítása és koordinálása alapján történik. Az EKK az e-Kormányzat Stratégia céljaival összhangban ösztönzi és koordinálja az egyedi intézményi informatikai stratégiák fejlesztését, standardok és ajánlások kidolgozásával támogatja az intézményi fejlesztéseket. Ugyanakkor az egyedi hivatali eljárások, valamint szolgáltatások kidolgozása alapvetően az érintett intézmények feladata.

Az e-Kormányzati Stratégia átlátható politikai célrendszer és világos megvalósítási terv, melyet a Kormánynak az ügyfélközpontú szolgáltató állam kialakítása és a közigazgatási reform iránti elkötelezettsége támaszt alá.

A stratégia átfogó kezelését az e-kormányzati átalakulási mátrix szemlélteti a legjobban. Az átalakulási mátrix köti össze a szükséges változások által érintett államigazgatási területeket és azokat a képességeket, melyeket az elektronikus kormányzat kiépítése során a Kormány el akar érni:

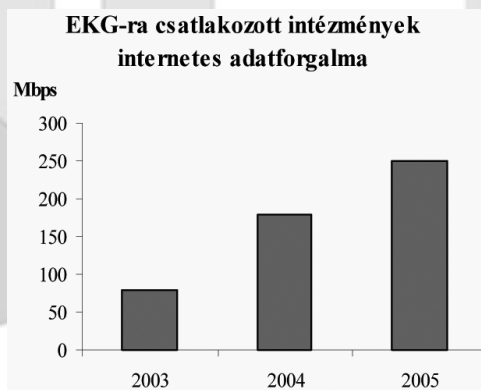
A kiépíteni kívánt képességek újdonságuk folytán nagy kihívást jelentenek a hazai államigazgatás minden szervezete számára. Megvalósításuk a kormányzat részéről jelentős innovációs elkötelezettséget igényel. Eredményüként hatékonyabb, az EU páneurópai szolgáltatás rendszerébe illeszkedő nemzeti kormányzás jöhet létre.

A továbbiakban áttekintem a fenti programokat, és megvizsgálom a legnagyobb kihívásokat és elért eredményeket hazai és nemzetközi kontextusban is értékelem.

e-Alapinfrastruktúra

Az online kormányzati működés megteremtése alapfeladata az elektronikus kormányzásnak. Az E-Kormányzat 2005 Stratégia első kiemelt programja a hazai online kormányzás infrastrukturális alapjainak megteremtését tűzte ki célul.

A program a kormányzati működés több területét érinti a fizikai infrastruktúrától a tartalmak és szolgáltatások fejlesztésén keresztül az intézményrendszeri együttműködésig.

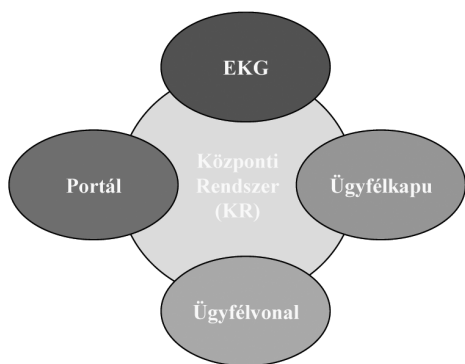

A program megvalósítása sikeresen folyt az elmúlt két évben. Az egyik legnagyobb eredménye, hogy kiépült az EKG és több mint 700 intézmény csatlakozott hozzá. 2006. év folyamán várható a teljes intézményi kör csatlakozása.

Az EKG, intézményi körének bővítése közben a folyamatos fejlesztések eredményeként a régió egyik legfejlettebb és legbiztonságosabb országos lefedettségű kormányzati hálózatává vált.

Az EKG folyamatos kiépülése mellett a legfontosabb eredmény, hogy az állampolgárok számára egységes információs felületet biztosító www.magyarorszag.hu kormányzati portál és a kormányzattal való kommunikáció lehetőségét megteremtő Ügyfélkapu 2005-re beindult. Az online kommunikáció mellett létrejött az állampolgárok telefonon történő tájékoztatását egységes módon megvalósító Ügyfélvonal is.

Az EKG a hozzá kapcsolódott kormányzati intézményekkel, a kormányzati portállal, az Ügyfélkapu és az Ügy-

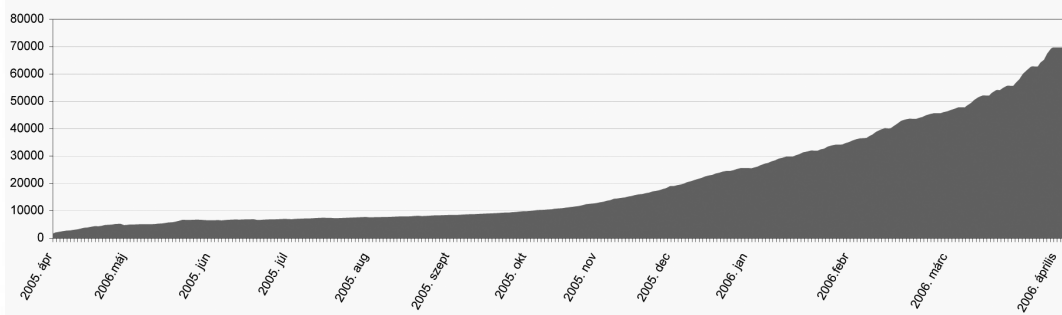

félvonal és ezek szolgáltatásai együtt képezik az online kormányzati szolgáltatásokat nyújtó Központi Rendszert (KR).

A 2006. év feladata a kormányzati intézmények hatékony együttműködésének kialakítása annak érdekében, hogy a kormányzati portál magas színvonalú tartalommal töltődjön fel, valamint az Ügyfélkapu és az Ügyfélvonal népszerűsítése, az állampolgárok érdeklődésének felkeltése és tudásuk fejlesztése annak érdekében, hogy képesek legyenek az online szolgáltatások igénybevételére.

Az Ügyfélkapun kétféle regisztrációra van lehetőség. Az egyik az előzetes személyes megjelenéshez kötött, a másik az elektronikus aláírással történő regisztráció. Jelenleg az Ügyfélkapu 3 piaci aláírás-szolgáltató cég 5féle termékét fogadja el hiteles e-aláírásnak. Problémát jelent, hogy a közigazgatási eljárásban használható elektronikus aláírással még egyetlen szolgáltató sem jelent meg a piacon.

**AZ ÖSSZES REGISZTRÁLT ÜGYFÉLKAPU TULAJDONOS: 70 320 db
(2005. április 1. - 2006. április 4.)**

Annak érdekében, hogy a szolgáltatások fejlődésével a kialakított Központi Rendszer meg tudjon felelni a legmagasabb, 4. szolgáltatási szintnek tovább kell bővíteni a rendszert egy átfogó elektronikus fizetési szolgáltatással.

e-Szabályozás

A program indulásakor 2003-ban a hazai jogszabályi környezetben kettős kihívást jelentett az e-kormányzat megjelenése. Egyrészt, a szolgáltató állam, mint politikai célkitűzés a hagyományosan ügyközpontú államigazgatási gondolkodással szemben az ügyfelet és annak kiszolgálását helyezte a középpontba és így módon új szemléletet hozott. Másrészt, az elektronikus eljárásrend megvalósítása több, tartalmilag új jogszabály megalkotását igényelte.

Az e-Szabályozás Átfogó Program célja az ügyfélközpontú és az elektronikus ügyintézés támogató közigazgatási eljárási törvény kialakítása, valamint az elektronikus fizetés és aláírás eljárásrendjeinek tisztázása volt.

Tekintettel arra, hogy a stratégia eredeti célja az elektronikus ügyintézésnek a hagyományossal egyenrangúvá tétele volt, a program az alaptörvények meghozatala tekintetében, kifejezetten sikeresnek minősíthető. 2005. november 1-jétől az a kivétel, ha valamit nem lehet elektronikusan is intézni.

– Elektronikus információ szabadsága – 2005. évi XC. tv.

– Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló – 2004. évi CLX. tv.

Az e-Szabályozás program egyik jelentős eleme volt, hogy a program indulásakor 2003. december

12-én a Kormány 1126/2003-as határozatában elfogadta az E-Kormányzat Stratégia és Programtervet. A Stratégia jól áttekinthetően bemutatja azokat az átfogó célokat, melyek a szolgáltató állam kialakításának folyamatában az online kormányzás fejlesztését vezetik.

A stratégia és a Ket. elfogadása mellett egyik legnagyobb eredmény a törvényekhez kötődő végrehajtási rendeletek kialakítása. Ezek közül a legfontosabbak a következők:

– Elektronikus ügyintézés – 193/2005. (IX. 22.) Korm. rendelet

– A közigazgatási hatósági eljárásokban alkalmazható elektronikus aláírás – 194/2005. (IX. 22.) Korm. rendelet

– Informatikai biztonság – 195/2005. (IX. 22.) Korm. rendelet

e-Hatékonyság

A Kormányprogram kiemelt területe a hatékony kormányzás kialakítása.

Az elektronikus alapú szolgáltatások önmagukban hozzájárulnak annak a lehetőségnek, hogy a kormányzati működés hatékonyabb legyen, ezzel lehetőséget adva az erőforrások jobb kihasználására.

Az online szolgáltatások egyik legnagyobb előnye, hogy mind a kormányzat, mind az állampolgárok részéről lecsökkennek az ügyintézési idők. Emellett a papíralapú működéssel szemben, az elektronikus működés megoldja a hibás adatlap kitöltést, ezáltal csökkenti az egy ügyre eső kormányzati ügykezelési időt és ennek következtében a költségeket.

Önmagában azonban az elektronikus kormányzás lehetősége nem teremt hatékonyságjavulást. Sőt, az elektronikus és a hagyományos papíralapú ügyintézés párhuzamos megléte dupla költséggel jár.

Magyarországon a hatékony elektronikus kormányzás egyik legnagyobb akadálya a kormányzaton belüli back-office rendszerek fejletlensége. A terület fejlesztése jelentős investíciót igényel mind az elektronikus ügyintézés folyamatainak kialakításában, mind az informatikai rendszerek fejlesztésében és a rendszerek egységesítésében.

Az e-kormányzás kiépülése és bevezetése a Kormányprogramban meghatározott célok elérését nagymértékben tudja támogatni. Az e-Hatékonyság átfogó program célja, hogy kezdeményezéseivel támogassa:

- az EKG-hez kötődő innovációs fejlesztések gazdaságos megvalósulását,
- az intézményi back-office rendszerek informatikai fejlesztését és
- egységes standardok és infrastrukturális megoldások kialakítását.

Az EKG fejlesztéséhez kötődő beruházások leg többjé nagy innováció igényű IKT fejlesztés. Annak érdekében, hogy a Kormányzat folyamatosan biztosítsa a megfelelő színvonalú fejlesztéseket, szükséges a piaci szféra bevonása a programok finanszírozásába. Ennek érdekében 2005. áprilisában az EKG fejlesztésére és üzemeltetésére kísérleti jelleggel „ppp” alapú együttműködés jött létre. A tapasztalatok alapján tovább bővíthető a következő években a hasonló együttműködések köre.

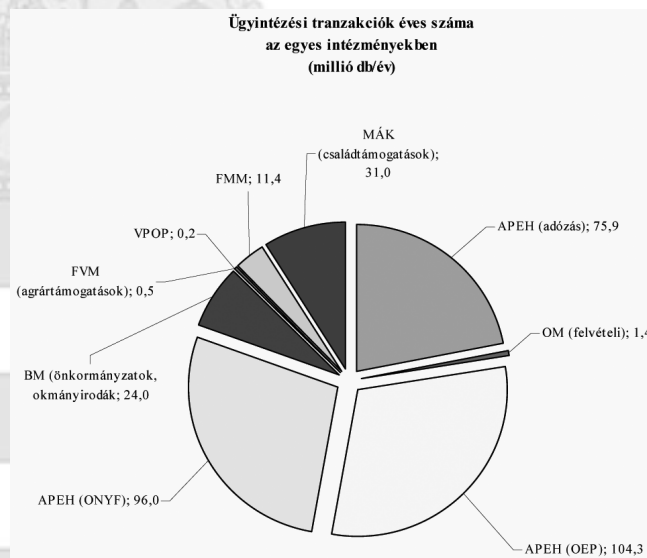
Az intézményi back office informatikai fejlesztéseket illetően az APEH és az okmányirodai beruházások emelkednek ki. Ezek eredményeként 2005 végére mindkét intézményrendszerben megteremtődtek az elektronikus ügyintézés feltételei.

Magyarországon évente mintegy 350 millió tranzakció történik a kormányzat és az állampolgárok, valamint az üzleti élet szereplői között.

Ezen tranzakciók több mint fele az APEH-hez, mintegy 20%-a pedig az adózással kapcsolatos ügyek intézéséhez kötődik. Az APEH által elvégzett tranzakciók száma évente 10-15%-al emelkedik. 2003 és 2004 között az ügyek száma 1 millióval emelkedett, ami mintegy 12 milliós tranzakció szám emelkedést jelent. Az okmányirodai

rendszerek egyelőre az ügyek online módon történő elindítását teszik lehetővé.

Az EKK a fenti kiemelt intézményrendszeri fejlesztések támogatása mellett megkezdte az egységes standardok és informatikai megoldások fejlesztését, ezzel is támogatva az elektronikus szolgáltatások hatékony kiépülését. E té-

ren a következő legfontosabb fejlesztés az időszakos intézményi túlterheléseket kiegyenlítő közös front-end rendszer kialakítása, amely egyúttal biztosítja a dokumentumok hiteles érkezését és biztonságos mozgását ott is, ahol ehhez még nem építették ki a speciális feltételeket.

e-Szolgáltatások

Az online szolgáltatások kialakítása az ügyfélközpontú szolgáltató állam végterméke. Az e-kormányzás legfontosabb célja, hogy magas színvonalú, egyszerűen és az állampolgárok számára kényelmesen a nap 24 órájában elérhető szolgáltatásokat nyújtson.

Az e-Szolgáltatások Átfogó Program legfontosabb célja, hogy ügyfélbarát, demokratikusságot nyújtó és hátrányos társadalmi csoportokat támogató kormányzati szolgáltatási portfóliót alakítson ki.

Az eredeti 1126/2003. (XII. 12.) Korm. határozatban az e-Szolgáltatások Átfogó Program két fő terület fejlesztését tűzte ki célul. Az egyik, az éves szinten a kormányzati tranzakciók mintegy negyedét kitevő adóbevalláshoz kötődő szolgáltatások online elérhetőségének biztosítása, a másik, az állampolgárok által a leggyakoribb személyes megjelenést igénylő okmányirodai szolgáltatások elektronikus ügyindításának kiépítése.

2004. év elején az e-Szolgáltatások Átfogó Program céljai és működési területe bővült az EU által elvárt 20 szolgáltatással. Ezáltal 17 kormányzati intézményben kiemelt stratégiai célkitűzés lett az e-Kormányzati Stratégiában rögzített feladatok teljesítése.

A hús, (hazai gyakorlatban 27) kiemelt szolgáltatás 2006. elejére a következő fejlettségi szintet érte el:

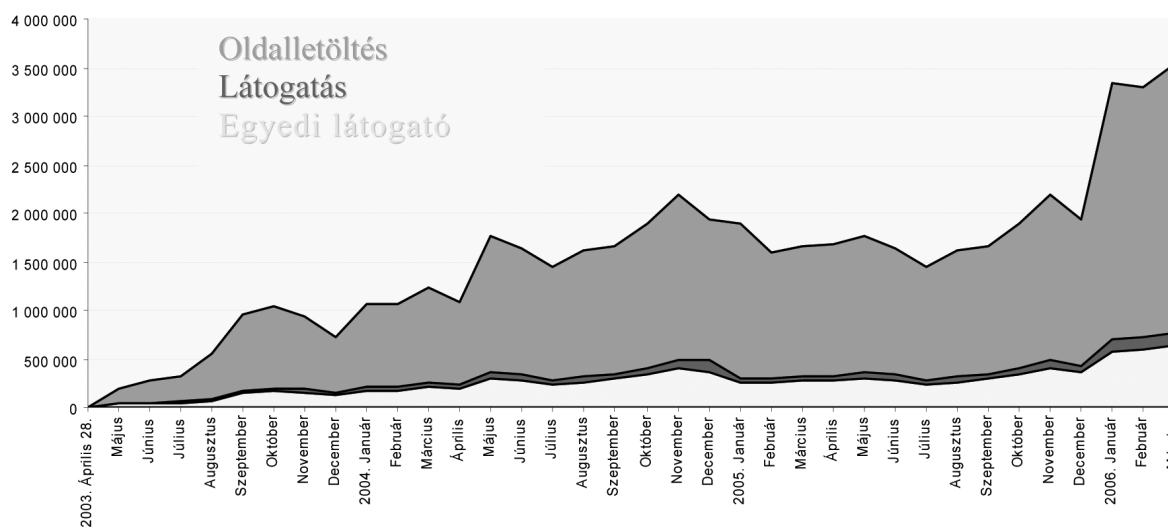
- 4. szint: 5 szolgáltatás
- 3. szint: 13 szolgáltatás
- 2. szint: 9 szolgáltatás

A teljes körű online szolgáltatások kiépülésének egyelőre gátja az elektronikus eljárások díjának és az egységes fizetési rendszernek a hiánya, valamint az elektronikus aláírás alkalmazásának megoldatlansága. Szemléletes gondot jelent, hogy az elektronikus eljárásoktól lényegesen ma-

gasabb biztonsági, azonosíthatósági szintet követelnek meg, mint a papír alapú eljárásoknál és ez komolyan lassítja a terjedést (a költségesség miatt).

A kialakított szolgáltatásokat a Kormány a www.magyarorszag.hu kormányportálon kívánja egységesen elérhetővé tenni. A Kormány célja, hogy az egységes portál segítségével egyszerűen és gyorsan juttassa el az állampolgárokhoz az őket érintő kormányzati és államigazgatási információkat. 2006. elején 27 kiemelt szolgáltatás érhető el a Kormányzati Portálon.

www.magyarorszag.hu látogatottsági statisztika a Webaudit mérése óta (2003. április 28. - 2006. március 31.)

Az ügyintézési lehetőségek mellett 176 közzolgáltatással kapcsolatos tájékoztató, illetve információkereső szolgáltatás valamint mintegy 1000 ügyleírás érhető el a portálon. Újszerű kezdeményezés a portálhoz akkreditált fórumszolgáltatás, ami a demokratikus véleménynyilvánítás közvetlen forrása.

Az e-Alapinfrastruktúra Program keretében jelentős erőfeszítések történtek annak érdekében, hogy az egyes intézményi web-es megjelenések és tartalmak a kormányzati portálon közvetlenül elérhetőek legyenek, de egyelőre jellemzően még az ügyek intézéséhez szükséges adatok, nyomtatványok, főként csak az intézményi web oldalakon közvetlenül érhetőek el.

A következő évek egyik legfontosabb feladata a szolgáltatási portfólió bővítése az EU páneurópai szolgáltatásaival összhangban, valamint a teljes körű online szolgáltatások arányának növelése.

Fontos kiemelni, hogy a Kormány teljes online szolgáltatások kiépülését célzó programjának sikere alapvetően azon fog múlni, hogy az állampolgárok milyen mértékben tudnak, kívánnak élni az e-kormányzat adta lehetőségekkel.

Ezért kiemelten fontos, hogy az újonnan kialakuló szolgáltatások azon túl, hogy lehetővé teszik az ügyek online

intézését, a szolgáltató állam koncepciója értelmében valódi, az ügyfelek igényeire reflektáló szolgáltatások legyenek.

Tekintettel arra, hogy a szolgáltatások indulási időpontja jelentős részben 2005. november 1. volt, még meghatározó adatok nincsenek az állampolgári érdeklődésről. Ugyanakkor előrevetíthető, hogy a szolgáltatások továbbfejlesztése mellett a következő évek egyik fontos feladata lesz az állampolgárok felkészítése és IKT tudásuk növelése annak érdekében, hogy készek legyenek, az e-kormányzat nyújtotta szolgáltatások alkalmazására.

Fontos olyan értékelő rendszer kialakítása, amely biztosítja, hogy ki lehessen választani az aktuálisan elektronizálандó szolgáltatásokat, valóban arra fordítsuk az erőforrásokat, amire széles körben szükség van.

e-Kultúra

Ahogy azt az előző blokkok bemutatták, 2005. év végére létrejöttek az elektronikus kormányzáshoz szükséges alapinfrastruktúra elemei. A szabályozás terén megszülettek a szolgáltató állam és az ügyfélcentrikus államigazgatást meghatározó törvények. A kormányzati intézmények

csaknem mindegyike képes elektronikus úton információkat szolgáltatni és vannak olyan intézmények, akik vagy saját weblapjukon, vagy a központi rendszer segítségével teljesen vagy részlegesen elektronizált szolgáltatásokat képesek nyújtani.

Összefoglalva, létrejött a szolgáltató állam valamennyi alap eleme. Az egyes területek továbbfejlesztése, az infrastruktúra és a szolgáltatások bővítése mellett az alapvető kérdés, hogy milyen lesz az így kialakított, alapjaiban megreformálódó államigazgatás. Ez az intézmények hivatalnokain, vezetőin és az őket összefogó szervezeteken, intézményeken múlik.

Az e-Kormányzat program tervezésekor jelentős ellenállásra számítottunk a „status quo” fenntartása érdekében. Az előzőekben tárgyalt valamennyi átfogó program eddigi megvalósítása jelentős szemléletváltást igényelt a fejlesztésbe bevont szervezetek, személyek részéről. Az elmúlt két év munkája az alapok lerakásával kezdődött.

Ezt az úttörő munkát, jellemzően a legvállalkozóbb, leginnovatívabb személyek, szervezetek vezették, akik elkötelezettséget építettek ki az online kormányzás iránt. Ahhoz, hogy a program az elkövetkezendő években a teljes kormányzaton belül kiépüljön és biztosítsa a hatékony tudásalapú kormányzást, illetve az ügyfelek felé a hagyományos ügyintézés helyett az egyszerűbb, gyorsabb, felhasználóbarát szolgáltatások kiépítését, a szolgáltató állam filozófiájába ültetett online kormányzás számára meg kell nyerni az államigazgatás vezetőit, motiválttá tenni a hivatalnoki állományt, és gyakorlattá tenni az intézmények közti együttműködést.

Az EKK 2005-ben szakmai díjat alapított. Az e-Kormányzat Díj évente három közigazgatási szervezet kaphatja meg. A díjat az e-Kormányzat Díj Szakmai Bizottsága ítéli oda, az e-Kormányzat Stratégia által meghatározott prioritások alapján. A díj ösztönzőleg kíván hatni az intézményekre, az e-kormányzati technológiák és megoldások elterjesztésében, értékkeremtő minták és modellek felállításában, melyek hozzájárulnak a közigazgatási reform folyamatához.

2005-ben az e-Kormányzati Díj nyertesei:

- BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal – Az Internetes Közigazgatási Szolgáltató Rendszer (XR) továbbfejlesztése
- APEH – Elektronikus adóigazgatási szolgáltatások
- Educatio Társadalmi Szolgáltató Kht. – e-felvételi a felsőoktatásban

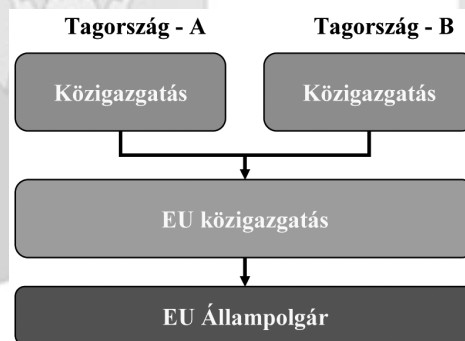
EU Integráció

Az EU Integráció a stratégia egyik fontos átfogó programja, de jelentős hajtóerő is a hazai e-kormányzat fejlesztésében és az online szolgáltatások kialakításában.

2003 óta folyamatos az EU infrastruktúrájával, szervezeteivel és intézményeivel való kapcsolat kiépítése, fejlesztése. Ennek keretében a hazai kormányzati szervezetek között szélessávú kapcsolatot biztosító EKG 2004-ben kapcsolódott a TESTA-hoz, majd megindult a kormányzati gerinchálózaton levő szervezetek csatlakozása a TESTA szolgáltatási rendszereihez.

Az EKK és az IHM részt vesz a meghatározó európai e-kormányzati fejlesztéssel foglalkozó bizottságok munkájában. Tagjai vagyunk az eEurope és az IDABC irányító testületeinek, valamint részt veszünk az új típusú európai e-kormányzati együttműködés alapjait lerakó Európai Interoperabilitási Keretrendszer, EIF munkáiban.

Az EIF az évtized végére olyan átfogó, az EU valamennyi tagországra kiterjedő páneurópai szolgáltatásrendszer kialakítását tervezi, melyben az EU kormányzatai azonos szemantika mentén képesek a teljes körű egymás közti kommunikációra, valamint az EU állampolgárai minden országban közös európai „Ügyfélkapun” léphetnek az egységes uniós kormányzati szolgáltatói felületre.

Az uniós politikák ezáltal a következő évek hazai e-kormányzati programjai számára is jelentős hajtóerőt biztosítanak.

Az elmúlt két évben tapasztalatokat szereztünk az Unió tudásbázisának kiaknázásában. A nem kormányzati szervezetek, pl. az e-Link, egy uniós fejlesztésű informatikai megoldás segítségével léphetnek a hazai állampolgári azonosító rendszerre, az Ügyfélkapura. Az I. Nemzeti Fejlesztési Tervben, NFT I, jelentős összegek kerültek meghatározásra a hazai e-kormányzati beruházások támogatására és a jelenleg tervezés alatt levő NFT II várhatóan még szélesebb körűen fogja a hazai e-kormányzati fejlesztéseket finanszírozni.

Ugyanakkor, a következő évek fontos feladata, hogy miközben aktív, és a hazai online szolgáltatások kiépülése folytán egyre teljesebb körű szereplői leszünk a formálódó európai uniós e-kormányzati keretrendszernek, szerezzünk tudást és tapasztalatot külső finanszírozás bevonására a Közöségi Politikák megvalósulását támogató

programokból hazai e-kormányzati fejlesztések megvalósítására.

Tények a hazai lakossági internetezésről:

- Háztartások 19%-ában van internet hozzáférés
- A lakosság 30%-a használ otthon, iskolában, vagy munkahelyén internetet
- A lakosság információ gyűjtésre, levelezésre és munkavégzésre használja leginkább az internetet,
- az állami és önkormányzati ügyek online intézése jelenleg a 10. helyen szerepel, megelőzi az 12. helyen szereplő online bankolást és a 15. online vásárlást.

Jövőbeni lépések

Az elmúlt két év sikeres hazai e-kormányzati fejlesztései és az EU-15 országok tapasztalatai ugyanazon következtetés levonására vezetnek.

Az e-kormányzat és a szolgáltató állam kiépítése összetett, nagy befektetéssel járó feladat, de az online kormányzás fejlesztése érdekében elindított – az EU minden kormányát érintő – átalakulási folyamat nem fordítható vissza.

A hazai tapasztalatok összecsengenek a nemzetközi eredményekkel a tekintetben, hogy ennek a folyamatnak az egyik legnehezebben kezelhető területe a kormányzati kultúrák megreformálása.

Emberi erőforrások fejlesztése

Ugyanakkor az is világos, hogy a hagyományos kormányzati attitűddel és képességekkel sem a hivatalnokok, sem a döntéshozók sem az általuk alkotott szervezetek nem lesznek képesek megfelelni a kormányzati átalakulási folyamat által támasztott követelményeknek.

- Új technológiák megjelenése
- Intraneten működő strukturált adatbázisok és világos munkafolyamatok
- Közigazgatás hivatalainak szorosabb együttműködése,
- Ügyfél centrikus gondolkodásmód
- Hatékonyságbeli elvárások megjelenése

Tények a kis és középvállalkozókról:

- A vállalkozások 78%-ának van internet hozzáférése,
- IT képzettséggel rendelkező munkaerő Magyarországon az alkalmazottak mintegy egyharmada (29%),
- az internet-kapcsolattal rendelkező cégek 33%-a folytat interneten beszerzést, 20%-a pedig értékesítést.

Fontos, hogy a kormányzatban dolgozók elsajátítsák az új technológiák kezelését és munkájuk során alkalmazni tudják az e-kormányzat során létrehozott tudásbázist, valamint az intézmények képesek legyenek intelligens módon,

online kapcsolattartásra egymással és az állampolgárokkal. Az alapvető informatikai képességen túl azonban szükség van a következő, a kormányzatban újak számító képességek kialakítására, mint:

- Stratégiai képességek
- Kommunikáció képességek
- Együttműködési készség

Tekintettel arra, hogy ezek a képességek és tudás alapvetően nincs jelen a hagyományos kormányzati struktúrákban, általános EU gyakorlat az informatikai cégeken túl, külső változáskezelési és szervezetfejlesztő coachok, trénerek és tanácsadók bevonása a tudástranszfer területére.

Jelenleg az intézményi e-kormányzati fejlesztésekre szánt összegek mintegy 1%-a fordítódik képzésre. Ez az arány az EU élenjáró országaiban 20% fölötti.

Intézmények fejlesztése

Az emberi erőforrásokhoz hasonlóan a szervezetek is új kihívásokkal találkoznak:

- Átlátható működés,
- Közérdekű információk proaktív megosztása
- Interoperabilitás
- Ügyfélcentrikusság
- Ügyfélbarát megoldások
- Hatékonyságbeli elvárások

Az elmúlt két évben ugyan megindult ezen a téren – kezdetben az Üvegseb, majd az Elektronikus Információ Szabadságáról szóló törvény keretében – az intézményi internetes információtartalmak fejlesztése, de egyelőre még vegyes eredménnyel.

Az előrelépés érdekében szükségesnek tűnik a KIETB keretében az informatikai/e-kormányzati intézményi stratégiák kiegészítése a tervezett online szolgáltatás portfólió mellett, a megvalósításhoz szükséges emberi erőforrás fejlesztési és szervezetfejlesztési tervvel is.

Külső felhasználói kör felkészítése/társadalmasítás és kommunikáció

2005-től elsőként az adózási, majd fokozatosan egyre több szolgáltatás jelenik meg az Ügyfélkapun. Az e-szolgáltatások és ezen keresztül az e-kormányzás sikerét alapvetően az fogja meghatározni, hogy a felhasználók milyen mértékben élnek a szolgáltatásokkal.

Hasonlóan az államigazgatásban dolgozókhöz, az állampolgárok is alapvetően tapasztalatlanok és bizalmatlanok az IKT technológiák alkalmazása iránt. Bár az elmúlt években az alapvető internet használati szokások kedvezően alakultak, de a hazai elektronikus kereskedelem alacsony szintje miatt a tranzakcionális képességek, elektronikus ügyek intézése, online fizetés még kevésbé terjedt el.

Az EU országok gyakorlata azt mutatja, hogy amilyen mértékben szükséges a kormányzat szervezeteinek és hivatalnokainak felkészítése az e-kormányzásra, annyira szükséges az állampolgárok és a vállalkozások érdeklődésének elnyerése, tudásuk fejlesztése és elkötelezettségük elnyerése az e-szolgáltatások használata, alkalmazása iránt.

A vállalkozói körből is kiemelkednek a kis- és középvállalkozások, akiktől, hasonlóan az állampolgárokhoz nem várható el, hogy önmagukban képesek legyenek a szükséges IKT tudás megszerzésére.

Ezek a területek jó példát szolgálhat az EU tagországok gyakorlata, mely szerint az online kormányzás alapjainak kiépítése idején, 2001-2003 között a „Go Digital” nevezetű program keretében minden EU-tagország átfogó programot indított a kkv szektor fejlesztésére. Ágazati, ill. regionális alapon képzési, ismeretterjesztő, tanácsadói és infrastruktúra fejlesztési támogatott programok szerveződtek annak érdekében, hogy a kkv kör IKT fejlettségét és ezáltal az e-kormányzati szolgáltatások iránti elkötelezettségét növeljék.

Több tagországban a szolgáltatások kiépülését követően is, pl. a regionális vagy helyi e-kormányzati fejlesztéseknél a nemzeti források felhasználásának feltétele, hogy a projektek költségvetésének mintegy 20%-a az érintett állampolgári és vállalkozói kör képzésére fordítódjon.

Összefoglalás

Magyarország sajnos sem az internet elterjedése, sem a digitális írástudás szintje szempontjából nem áll jól, s ennek hatásai gyakran visszatükröződnek az elektronikus közigazgatás használatának alacsony szintjeiben is. Ha feltételezhető az oksági viszony az internethasználat elterjedése, az e-közigazgatás elterjedése és a gazdasági fejlődés között, akkor Magyarország komoly bajban van. Az internet használatával kapcsolatos aggasztó jelenség, hogy körülbelül két éve nem regisztrálható komoly elmozdulás ezen a téren.

A világháló használatában tapasztalható megbicsakló fejlődés következtében természetesen kevésbé érvényesül a közigazgatás modernizációját az IKT eszközök segítségével végrehajtani kívánó politikai akarat megjelenése, az ezt kikényszerítő társadalmi nyomás. Önmagában a közigazgatás nehezen fogja meghozni azokat a nagyon jelentős belső átalakításokat, amelyek révén növekedne az átláthatóság, az átfedések, a felesleges adminisztráció és bürokrácia pedig csökkennének. Van ugyanakkor esély arra, hogy az internet alacsony elterjedtségi mutatói ellenére az elektronikus közigazgatás nagyobb mértékű elterjedése lehetne az a húzóágazat, amely a használat, esetleg az IKT eszközökbe való beruházás felé terelhetné a most még nem felhasználók népes táborát.

A lakosság közel fele pozitívan viszonyul az elektronikus ügyintézéshez, továbbá az elektronikus kormányzati

és önkormányzati szolgáltatások meglétével tisztában lévő 40 százaléka tervezi, hogy a jövőben ki is próbálja a szolgáltatást.

A hazai információs társadalom fejlődésének más területeihez hasonlóan, itt is ellentmondásos képet láthatunk. Úgy tűnik, az alacsony penetrációs mutatók elnyomják az elektronikus közigazgatás kialakításának szükségességét, ugyanakkor látni kell, hogy megvannak azok a jól körülhatárolható felhasználói csoportok, amelyek támogatása, segítése révén népszerűbbé tehetők az elektronikus közigazgatási szolgáltatások.

A stratégiai döntéshozók, a közigazgatás tehát abban tud segíteni, hogy az elektronikus ügyintézés iránt egyébként nyitott magyar társadalom – különös tekintettel a középkorúak, idősek – számára olyan támogató szolgáltatásokat indítanak, amelyek révén a közvetlen érintettség, a kipróbálhatóság lehetősége adottá válhat. Ez tehát egy komoly kihívás, hogy képes lesz-e az elkövetkező időszakban az elektronikus közigazgatás áttörést elérni.

Dr. Lőrincz Lajos
akadémikus

A magyar közigazgatási jog változásai 1990-től

1. A közigazgatási jog változásainak bemutatásához két előzetes kérdést kell tisztáznunk anélkül, hogy az e korban jelentkező elméleti problémák mélyebb elemzésébe belemennénk. Elsőként a közigazgatási jog gyakorlatban használt kettős jelentésére kell utalnunk. A közigazgatási jog sokak számára azt a tantárgyat jelzi, amely a jogi karokon több féléves terjedelemben kerül oktatásra, s kötelező része a záró vizsgáknak, mások számára a jogrendszernek azt az ágazatát jelöli, amely részben nehezen, részben markánsan elkülöníthető jellemző vonásokkal rendelkezik.

A két felfogás természetesen szorosan kapcsolódik egymáshoz, a közigazgatási jogi tantárgyat az elméleti, történeti fejtegetésekkel kiegészített, rendszerbe állított joganyag adja, a joganyag változásainak egy jelentős része pedig a kritikai tartalmú oktatási anyagból táplálkozik. A tantárgyi és a jogági változások azonban nem feltétlenül ugyanazt az utat járják be, az oktatás rendszerének, az oktatók felfogásának változásai a jogág tételes részében többnyire egyáltalán nem tükröződnek.

Előadásomban mellőzöm a közigazgatási jog oktatásában észlelhető változások bemutatását, noha ez is jelentős tanulságokkal szolgálna, a közigazgatási jogágazat alakulását próbálom meg vázolni. Ezzel kapcsolatban látszik szükségesnek a második előzetes kérdés megválaszolása: mit tekintünk közigazgatási jognak. A körülhatárolás változatos megoldásainak ismertetésébe nem megyek bele, az egyetlen közös vonás mindegyik próbálkozásban a meg-

határozás akadályainak kinyilvánítása. Magam részéről azokat a jogszabályokat tartom a közigazgatási jog szerves részének, amelyek:

- a) a közigazgatási szervek és az állampolgárok kapcsolatát;
- b) a közigazgatási szervek egymáshoz;
- c) az állami hatalom többi ágához való kapcsolatát és
- d) a közigazgatási szerveknek a közszolgáltatások megszervezésében való feladatait, e szolgáltatások igénybevételének feltételeit szabályozzák. A legutolsó pontba tartozó jogszabályok hatalmas tömege teszi a közigazgatási jogot a többi jogághoz képest óriási méretűvé, heterogén tartalmánál fogva kodifikálhatatlanná, ezért nehezen megismerhetővé, amin a tudományos rendszerezési próbálkozások sem tudnak sokat segíteni.

A továbbiakban a fentebb ismertetett közigazgatási jog általános, minden elemére érvényes változásokat ismertetném.

2. A közigazgatási jog egységét minden tételének a közigazgatásra való irányultsága adja, a közigazgatás és a jog kapcsolatában azonban, ez mindenki számára nyilvánvaló, a közigazgatás a meghatározó. A közigazgatásra vonatkozó politikai elképzelések, a közigazgatás önfejlődésének ismerete nélkül a közigazgatási jog változásai értelmezhetetlenek, a jog csupán rögzíti, szabályba foglalja, pontosítja a politikai akaratot, azzal együtt, hogy belső törvényszerűségeinek érvényesítésével a jog is rajta hagyja keze nyomát a közigazgatás működési rendjén.

A magyar közigazgatásban a nyolcvanas évek elejétől kezdődően többnyire kritikai megjegyzések, fejlesztési elképzelések formájában már hangot kaptak a változás irányai, a nyolcvanas évek végén pedig már elkezdődött az átalakulás. Ha ennek lényegét tömören akarjuk leírni, akkor ezt a nyugati, polgári intézmények átvételének szándékában jelölhetjük meg. A magyar közigazgatásnak ebben az időben jelentős elmaradása volt a demokratizmust biztosító intézményrendszer kiépítettségét illetően, ezért ezen a téren indult meg a korábban más elvekre épülő közigazgatás átalakulása. Elsőként a közigazgatás addig egységes nagy tömegének kettéroppanását emelném ki: az államigazgatás elkülönült a helyi önkormányzatok szervezetétől, a hierarchia elve és rendje, amely a központi, kormányzati igazgatást és a helyi tanácsai igazgatást korábban egybefogta, a 90-es évek elejétől kezdve csupán a központi és a neki alárendelt dekoncentrált szervek viszonylatában maradt érvényben, azon a területen, amelyet a magyar terminológia államigazgatásnak nevez, az önkormányzati viszonylatokban a mellérendeltségi kapcsolatok váltak jellemzővé, a hierarchia csak töredékében, az igazgatás egyes kérdéseiben, az ún. hatósági ügyekben maradt fenn. Az előkészületi munkák a nyolcvanas években indultak meg, s az akkori átalakulás lázas állapotában – ma már jól láthatóan – túlértékelték a helyi önállóság, önkormányzás erőnyeit, s a demokratikus államrenddel nehezen összeegyeztethetőnek minősítették a hierarchia, a centralizáció

minden elemét. Ennek közismerten legeklatánsabb példája a főváros és kerületei kapcsolatának szabályozása, de a háromezzer egységre szétesett települések közszolgáltatási anarchiája is ezt az állítást erősíti. Ezzel együtt is a demokratikus centralizmus elvén nyugvó, tehát valójában centralizált közigazgatásnak felváltása a decentralizáció, a szubsidiaritás koncepcióján alapuló közigazgatási szerkezettel mindenféleképpen a demokratizmus növekedését eredményező előrelépés. Az állami és önkormányzati ügyek különválása a feladatok és hatáskörök újraosztását, az ellenőrzés rendjének megváltozását, a belső szervezeti viszonyok átszervezését is magával hozta. Nem véletlen, hogy az önkormányzati törvényt a hatáskörök megosztásáról szóló törvény követi, két évvel később a köztisztviselői, majd ennek végrehajtásaként a képesítési kormányrendelet.

Alkotmánybírói határozat alapján törvény újra szabályozza a közigazgatási határozatokkal szemben igénybe vehető bírói felülvizsgálat eseteit: a korábbival ellentétben elvi alapot deklarálva, a bírói út kivételes igénybevételének lehetőségét az általános lehetőség váltja fel, a megengedett esetek korábbi felsorolását a törvény a tilalom alá eső néhány eset megnevezésével váltja fel. A polgári átalakulások korszakában megfogalmazott követelés érvényesítése a kilencvenes évek Magyarországon új alapokra helyezi nem csupán az igazgatási jogalkalmazást, megerősítve a szakszerűség, jogszerűség érvényesülésének igényét, hanem a közigazgatás és az állampolgár kapcsolatát is: megszűnik, illetve csökken a jogok és köteleességek aszimmetrikus megosztása, a közigazgatás alig támadható erőfölénye az egyedi ügyek megítélésében.

3. Az államigazgatás, tehát a központi közigazgatás nem csak a hatáskörök megosztásával gyengült az 1980-as évek állapotához képest, hanem néhány különös igazgatási feladatot ellátó szervének átminősítésével, a közigazgatási szervezetrendszerből való kiiktatásával. Közismert az ügyészség ma már erősen vitatott alkotmányos jogállása, de ebben a körben lehet megemlíteni a Gazdasági Versenyhivatalt, az állampolgári jogok országgyűlési biztosának intézményét, amelynek elhelyezésével, jogkörének meghatározásával gyengült a kormányzat ellenőrzési lehetősége saját intézményei felett, és még további, tevékenységüket tekintve igazgatási munkát végző szerv került az irányításukra, ellenőrzésükre képtelen törvényhozó szerv alá.

4. Az igazgatás jogi szabályozottságában is lényeges változások mentek végbe. Először a legfontosabb, külsődlegesnek látszó módosulást említeném meg. Ismerjük jól a 19. századi jogállam immár klasszikusnak számító követelményét a közigazgatással szemben: csak azt teheti és csak úgy, amit, illetve ahogy a törvények megengednek. Vagyis a közigazgatásnak a jog alá rendelése a törvények közvetítésével ment végbe. A közigazgatás jogalkotó szerepe, még a végrehajtás jellegű is, ebben az időben erősen

vissza volt szorítva, hogy mást ne mondjak, a miniszterek csak belső normatívákat, az alárendelt szerveket kötelező utasításokat bocsátottak ki. Ehhez az kellett, hogy a törvények részletező, az alkalmazás minden feltételét leíró szabályokat tartalmazzanak. A beavatkozó állam és közigazgatás a piac, a szolgáltatások, a kereskedelem gyorsan változó igényei miatt egyre több lehetőséget biztosított a közigazgatás szerveinek a jogalkotásra, az első világháborútól kezdve pedig a kormányok szerte Európában felhatalmazást kaptak a kivételesnek minősített, de jó néhány országban máig élő szabály, a törvényerejű rendelet kibocsátására. Magyarországon 1949–1987 között nem a kormány, hanem az Elnöki Tanács élhetett ezzel a joggal, a közigazgatás jogi szabályozottsága döntő mértékben nem a parlament által alkotott törvényekkel ment végbe. A kormány és a miniszterek jogalkotó tevékenysége is megerősödött, enyhe túlzással azt lehet állítani, hogy a közigazgatás maga határozta meg tevékenységét és annak ellátási formáját, a jognak való alárendeltsége tehát erősen vitatható formában valósult meg. 1989 utáni fordulat ebből a szempontból is kiemelkedő jelentőségű, a törvények száma a hatvanas évek mélypontjához képest megszázszorozódott, az évenkénti 250–300 törvény, csaknem mindegyike érinti a közigazgatás feladatait vagy szervezetét. A törvényi szabályozás újrakezdése azonban úgy ment végbe, hogy semmivel sem csökkent a közigazgatás (a kormány és a miniszterekre gondolok, az önkormányzati rendeletalkotást most ne is vegyük figyelembe) jogalkotó tevékenysége. Az 1968-as egykötetes Törvények és Rendeletek Gyűjteményének összehasonlítása a 2003. évi hét kötettel mindennél meggyőzőbben tanúskodik erről. Hihetetlen tömegű lett a közigazgatási jog, ami még akkor is problémákat vet fel, ha tudjuk, hogy a rendeletek csaknem kivétel nélkül a törvények végrehajtása érdekében születtek, a klasszikus jogállami elképzelésekhez igazodóan.

E problémák közül legyen szabad csupán a legfontosabbat megemlíteni. A több ezernyi jogszabály a közigazgatás nem pusztán szabályozottá, hanem – különösen a versenyszféra oldaláról, a vállalkozói vezető réteg megítélése szerint, amelyet azonban nekünk jogászoknak is el kell fogadnunk, túlszabályozottá vált. Érdekes ellenmondás alakult tehát ki a tradicionális jogállami felfogás és a menedzseri szemlélet hívei között, ennek kicsit bővebb kifejtésére még visszatérek, e helyen arra mutatnék rá, hogy a folyamatok túlságosan részletező szabályozásának hátrányait legalább ugyanannyira érzi és szenved a közigazgatás is, a szabályokhoz való ragaszkodás köteleessége körülményessé, lassúvá teszi működését, rossz hatásfokúvá, külső értékelői szerint bürokratikusá.

A közigazgatás jogi szabályozottságában a mennyiségi változásokon kívül más, tartalmi módosulás is megfigyelhető. A közigazgatásra vonatkozó jogot, mindazt, amit előadásom elején említettem, a kontinentális Európában a közigazgatási jognak nevezett jogszabály-tömeg tartalmazza. E jogszabályokat az a közös sajátosság köti össze, hogy vertikális, hierarchikus és egyenlőtlen jogviszonyo-

kat létesítenek, s e viszonyok egyoldalúan is létrehozhatók, akár törvénnyel vagy rendelettel, akár hatósági, egyedi döntésekkel. A polgári jogot ezzel szemben – mint tudjuk – a horizontális, egyenlő jogi állapot jellemzi, továbbá az, hogy csak a jogi partnerek akaratából létesülhet. Leegyszerűsítve a helyzetet: a közigazgatási jog legtipikusabb jellemzője az egyoldalú aktus, a polgári jogé pedig a kétoldalú szerződés. Magyarországon, hasonlóan a kontinentális Európa többi országához a fentebbi jellegzetességű jog tette ki a kilencvenes évek közepéig a közigazgatásra vonatkozó joganyag egységét.

A világ jókora részében, az Egyesült Államokban, Angliában és a volt angol gyarmatokon a közigazgatás és az állampolgár viszonyát, valamint a közszolgáltatások szervezésére, menedzselésére vonatkozó kérdéseket a polgári jogi jellegű szabályok rendezik, s ennek alapján tesz különbséget a legújabb szakirodalom közjogi és magánjogi szabályozottságú közigazgatás között. A magánjogi szabályozás a tengeren túliak szerint biztosítja a közigazgatás dinamizmusát, a merev autoriter közjogival szemben, fogékonyabb a közigazgatás lényegét képező szervezés, menedzselés szempontjainak elismerésére. Tudjuk jól, hogy ez a felfogás mára már jócskán túlnőtt Amerika, Anglia határainál, a mi közigazgatásunk jogi szabályozottságának jellegét is kezdi megváltoztatni. A közigazgatási szerződések szélesedő köre, kezdve az önkormányzati társulásoktól, az Egészségbiztosítási Pénztár szerződésein át a koncessziós szerződésekig bezáróan önmagában is bizonyítja a magyar közigazgatás polgári jogiasulását. A pontot az í-re a közigazgatási eljárásról szóló új törvény tette fel, amely absztrakt módon, hatósági elnevezéssel teszi általánosan használható formává a közigazgatási szerződést, a hagyományos hatalmi arculatával szemben a közigazgatás partneri és szolgáltató jellegét kiemelve. Lehetővé vált, hogy a köz- és magánszférát egyaránt érintő viszonyt az ügyfél és a közigazgatás együttműködve, mellérendeltségi viszony keretein belül, kölcsönös akarat-megegyezéssel, a szerződéses forma kínálta lehetőségek alkalmazásával rendezzen.

A folyamat azonban ezzel nem zárul le, a polgári jogiasulás, már nagyjából végbe is ment következő lépcső foka a privatizáció. A közigazgatás által létesített, irányított, közszükségleteket kielégítő intézmények vállalkozási szférába való átadása átalakította a közigazgatás szervezeti, működésére, feladatkörére vonatkozó joganyagot, csökkentette az állam szerepét, lényegében hatósági ellenőrzés ellátására redukálva azt. A privatizáció logikus folyamánya, az amerikai irodalom erről bőségesen értekezik, a liberalizáció. Ha ugyanis a korábban a közigazgatási joggal szabályozott tevékenység a jóval szabadabb mozgásteret igénylő és a polgári jog szabályaitól el is nyert keretek között megy végbe, a kötöttségek vagy minimálisra vagy jóval kisebbre redukálódnak. Az eddigi új jelenségekbe beilleszkedő, azok részét, önállósult részét adja a közszolgáltatások kisserződésekké váló ellátása magánszervek által.

5. A hagyományos közigazgatási jog visszaszorulása mindenek előtt Amerika hatására polgári jogias szabályokkal és intézményekkel szemben továbbra is jogi felügyelet alatt tartja a közigazgatást. Immáron Magyarországon is felvetik azonban, hogy a jog, legyen szó bármelyik fajtájáról, ágazatáról, alig képes az igazgatás legfontosabb kritériumainak a biztosítására. Mindenek előtt a hatékonyság visszafogását nehezményezik a szervezés- és igazgatástudomány művelői, s a vállalkozói körből politikussá váló közigazgatási vezetők. Ennek a szintén Amerikából induló, deregulációt, azaz a folyamatok minimális szabályozását sürgető áramlatnak hivatkozási alapja az ipari, kereskedelmi, banki intézmények dinamikus újíto készsége, gyors alkalmazkodó készsége, költségtakarékos működése. A széles körben elterjedt teória szerint az igazgatási eszközök és módszerek tekintetében élenjáró versenyszféra lehet a közigazgatás példaképe. Magyarországon is hódít ez a felfogás, különösen a vállalkozói gazdaság oldaláról. Anélkül, hogy a részletekbe belemennék pusztán a legfontosabb kívánalmait ismertetem a lassan közpolitikai iránnyá váló irányzatnak. Ha a verseny adja a piac dinamizmusát, a versenyszellemet érvényesíteni kell a közigazgatásban, ami monopol helyzetének megszűnésével járna együtt. A verseny mellett a közigazgatásban is érvényesíteni kell a költségtakarékos működést, vagyis a közigazgatásnak szolgáltatásait olyan áron kell nyújtania, amely nem hogy a költségvetési források igénybe vételét tenné feleslegessé, hanem fejlesztésre lehetőséget nyújtó nyereség megszerzését is lehetővé tenné.

A közigazgatást a jog teljes uralma alá helyező jogállami indulástól tehát a közigazgatás jogi szabályozottságának terheit felszámolni igyekvő, a belső szervezés szabad belátás szerinti, kötetlen mozgásának hirdetéséig jutottunk el, valamilyen állásfoglalás kialakítása nélkül nem lenne szerencsés fejtegetéseink folytatása.

A kérdés, amelyet fel kell tennünk: kinek az érdekét szolgálta a kezdeti, s kiét a napjainkban hódító felfogás. A 19. század a közigazgatást a közösség, az adott ország, állam közös ügyeinek intézésével megbízott szerveként fogta fel. Az újkori közigazgatás kiiktatja, illetve szűk körre szorítja vissza a laikus ügyintézkést, a nagyüzemi szervezési elveket alkalmazó szervezet, sok ezres képzett szakember állományával, a demokrácia intézményeinek formális-sa tételére, önérdékének általános érdekként való érvényesítésére sokkal inkább képes, mint bármelyik korábbi korszak igazgatása, jobban elkülönül az állampolgároktól, mint a középkori rendek által végzett közügyi intézés, mindezek kiküszöbölése érdekében a lakosság által választott képviselői testületek részletesen előírták mit és hogyan tehet. A jogi szabályozás a közösség egészének állt érdekében. Ma a versenyszféra terjeszkedése akadályának tekinti a közigazgatás számára kötelezően előírt eljárások alkalmazását, saját érdekét közösségi érdeknek feltüntetve intéz, Magyarországon is már nem egyszer fenyegető üze-

neteket az általa megkívánt átalakítás elmulasztása esetére. Minimálisan szabályozott minimálisan tevékeny közigazgatás, a multinacionális és a hazai cégek ideálja, ez biztosítja legjobban haszonszerző törekvéseik érvényesülését. Minimális külső szabályozottság, felügyelet, maximális belső igazgatási rend, a belső folyamatok legrészletesebb szabályozása, vagyis egyfelől a jogilag szabályozott igazgatás ártalmainak hangoztatása, másfelől az üzenen belüli szervezett és szabályozott igazgatás nélkülözhetetlenségének igazolása, lényegében ez az alapképlet a globalizáció folyamatában hozzánk is eljutott álláspontnak. Ami, tovább folytatva az új jelenség következményeinek bemutatását, a közigazgatás eddigi politikai ellenőrzöttségének közvetlenül a gazdaság által történő felváltását eredményezi. Közvetett módon minden időben hatott a gazdaság a közigazgatás intézményeire, a polgári átalakulás, a jogállami felfogás újszerűsége abban áll, hogy a középkorban érvényesülő közvetlen gazdasági befolyásolást kiküszöbölendőnek minősíti. A politika uralma a közigazgatás felett bizonyos határok fölött valóban gátolja az igazgatási szakszerűség alkalmazását, de a politika változtatására az állampolgárok, ha mással nem a választás intézményével képesek hatni, a politika alakításának döntéshoz vezető része a nyilvánosság előtt történik, az állampolgár, a politika és a közigazgatás lineáris kapcsolata tehát kialakult és a demokratikus államokban működik. Az üzleti titokra hivatkozással működésének nyilvánosságától elzárkózó, a magántulajdon szentségére utalással a vagyontárgyakkal való rendelkezés korlátait elutasító gazdasági szféra közvetlen befolyásolási lehetőségének megnövelése, vagyis a gazdasági és a politikai hatalom összekapcsolása semmisé teheti az újkori demokratikus intézményrendszer minden egyes elemét.

Ezzel együtt is kétségbe vonhatatlan, hogy a hatékonyság, e fogalom alatt értve a költség-takarékosságot, a gyorsaságot, a pontosságot, a minőséget, a közigazgatással szemben ugyanolyan erős követelmény, mint a demokrácia. Amíg az utóbbinak a feltételeit, módzatait a jog segítségével már kipróbáltam biztosítani tudjuk, addig a hatékonyság javításában a jogi szabályozottság sokszor sokkal inkább fék, mint előre lendítő erő. S ha átfutjuk a hatékonyság, a minőségjavítás, a teljesítménymérés, a munka értékelésére vonatkozó jogszabályokat, állításunk helytállóságáról bizonyosságot szerezhetünk. Azt is rögzítenünk kell azonban, hogy a hiba forrása nem feltétlenül a jog, a közigazgatási jog mint eszköz alkalmatlansága, hanem az esetek jelentős részében a hatékonyság javítását célzó elképzelések kiforratlansága, néha primitizmusa.

6. A közigazgatási jog nemzetköziesedésének egyik áramlatáról szóltunk eddig, a globális hatásokról. Nem feltétlenül erősebb impulzus éri e jogágat, több más ágazattal együtt, az európai uniós szabályokhoz való igazítása vagy igazodása következtében. A jogág európaizálódásáról

azért kell ambivalens módon nyilatkoznunk, mert az Unió összes eddigi dokumentumai szerint a közigazgatás nemzeti intézmény, következésképpen a reá vonatkozó szabályok megalkotása a tagállamok kompetenciájába tartozik, a valóságban azonban már egy évtizede elindult az az egységesülési folyamat, amely a polgári és a büntető jogban már sokkal korábban elkezdődött. A közigazgatási jogszabályok heterogenitása miatt a közelítés mértéke természetesen az igazgatási ágazatok között, egy-egy igazgatási ágazaton belül is, eltérő. A legerőteljesebb hatás az Unió elsődleges célkitűzésének, a gazdasági fejlődés gyorsítást érintő igazgatási szabályozásban tapasztalható: a szabványosítás, a termékfelelősség, mérésügy, minőség, tanúsítvány, fogyasztóvédelem stb. területén. Előrehaladott az egységesülés folyamata a környezetvédelemre vonatkozó jogszabály anyagban is. Ezzel együtt sem állítható, hogy a magyar közigazgatási jog legnagyobb tömege, a közszolgáltatások igénybevételi feltételeinek megállapítását érintő joganyag, gondolunk pl. a szociális segélyezésre, az egészségügyi ellátásra, a közoktatásra, eltűnt volna valamilyen egységes európai mintában. Ugyanez a tétel áll a közigazgatási jog minden más területére is: a közszolgálati jog a szabályozás milyenségében, tartalmában, megjelenési formájában speciális, csak önmagára hasonlító rendbe

illeszkedik be, s az elkerülhetetlennek tartott változások indokai között a közösségi kívánalmakhoz való igazodás követelménye nem igazolható.

Budapest, 2006. április 4.

Helyesbítés

A Magyar Közlöny 2006. évi 38. számában kihirdetett, a Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő 2006. évi 5. számában megjelent, a hulladéklerakással, valamint a hulladéklerakóval kapcsolatos egyes szabályokról és feltételekről szóló 20/2006. (IV. 5.) KvVM rendelet 5. § (3) bekezdésének *d)* pontja helyesen:

[(3) Tilos hulladéklerakóban lerakni:]

„*d)* hulladékká vált gumiabroncsot, **kivéve** a kerékpár-gumiabroncsot és az 1400 mm külső átmérőnél nagyobb gumiabroncsot, továbbá 2006. július 1-je után tilos lerakni az aprított hulladék gumiabroncsot;”

(Kézirathiba)

KÖZLÖNY

§

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Az EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁSI KÖZLÖNY

– az egészségbiztosítási ágazat központi igazgatási szerve, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár hivatalos lapja – az előfizetői érdekeket szem előtt tartva, kedvező áron kívánja az egészségügyi ágazatban érdekeltek rendelkezésére bocsátani a jogszabályok szövegét, valamint a munkához szükséges aktuális OEP-közleményeket, -felhívásokat, -tájékoztatókat. Lapunk címzettjei elsősorban: az alapellátásban részt vevő háziorvosok; fekvőbeteg-ellátó és szakellátó intézmények; gyógyszer, gyógyászati segédeszközt gyártók, illetve forgalmazók; gyógyfürdők; oktatási intézmények; társadalombiztosítási kifizetőhelyek, foglalkoztatók; könyvelők; adótanácsadók stb.

Az Egészségbiztosítási Közlöny előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 fax-számán.

2006. évi éves előfizetési díj: 19 152 Ft áfával, féléves előfizetés: 9576 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár utca sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Egészségbiztosítási Közlöny** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Ismét megrendelhető, 2006. évre előfizethető az immár fél évszázados hagyományokra visszatekintő **Pénzügyi Szemle**, amely megújuló, bővülő tartalommal, állandó rovatrenddel, korszerű tipográfiával, igényes borítóval – s ami szintén újdonság – egy kötetben a magyarral, teljes terjedelemben angol nyelven is a tisztelt Olvasók rendelkezésére áll.

Több állami, pénzügyi szervezet összefogásával, neves szakemberekből álló szerkesztőbizottság irányításával, új laptulajdonos gondozásában, szerkesztésében, s változatlanul a Magyar Hivatalos Közlönykiadó kiadásában negyedévente jelenik meg a **Pénzügyi Szemle**, amely közpénzügyi szakfolyóiratként aktuális és hiteles képet ad a pénzügyi rendszer, ezen belül hangsúlyosan a közszféra (public sector), valamint – a főbb pénzügyi összefüggések tükrében – a magyar nemzetgazdaság lényeges vonásairól, a felzárkózási, jövőépítési törekvésekről, s a kapcsolódó szakmai vitákról. A folyóirat a gyakorlati problémák oldaláról közelítve a tudományos eredmények iránt is nyitott. Ily módon a megújuló **Pénzügyi Szemlét** haszonnal forgathatják a különböző területeken dolgozó gazdasági és pénzügyi szakemberek, közgazdászok, jogászok, vezetők, menedzserek mellett a politikai élet szereplői, az egyetemi és főiskolai oktatók, hallgatók és a tudományos kutatók is.

A **Pénzügyi Szemle** megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén:

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., postacímén: 1394 Budapest 62, Pf. 357.

Éves előfizetési díj 2006. évre 19 908 Ft áfával, vagy 80 euró.

Egy szám ára: 5000 Ft áfával, vagy 20 euró.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendeljük 2006. évre a **Pénzügyi Szemle** című közpénzügyi szakfolyóiratot.

A megrendelő (cég) neve:

címe (helység, irányítószám, utca, házszám):

bankszámlaszáma:

ügyintézője és telefonszáma:

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezeres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2006. évre: 20 664 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2006. évi előfizetési díj egy évre: 20 664 Ft áfával. ☐

fél évre: 10 332 Ft áfával. ☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ

megjelentette

dr. Németh Gabriella és dr. Patyi András

A társasházi törvény magyarázata

című kiadványát.

Hazánkban 1924 óta létezik a társasház intézménye, és a ma hatályos törvény immár a negyedik társasházi törvény.

A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény kommentárja a közös tulajdon ezen speciális formájának szabályait igyekszik megismertetni az olvasókkal. A kiadványt haszonnal forgathatják elsősorban közös képviselők, társasház-tulajdonosok, társasházi ügyekkel napi szinten foglalkozók, de a jogi pályák valamelyikén dolgozó szakemberek is.

A törvényt szövegbe illesztett magyarázatok önálló szöveggként is, de a törvényt szöveg kiegészítéseként is használhatók.

Az egyetemi docens, illetve ügyvéd szerzőpáros könyvében jól ötvözi az elméleti és a gyakorlati megközelítés előnyeit. A szerzők sok helyütt igyekeznek megvilágítani, elmagyarázni nemcsak a konkrét jogszabályszöveget, hanem a társasházi jogviszonyok mögöttes, általános polgári jogi háttérintézményeit, jogelveit is (pl. jóhiszemű joggyakorlás elve, joggal való visszaélés általános tilalma stb.). Sőt, a kommentár szövegében megtalálhatjuk a szavazati arányokkal (pl. egyszerű szótöbbség, minősített többség, abszolút többség) kapcsolatos tudnivalók általános ismertetését is.

A kiadvány függeléke tartalmaz egy társasházi alapító okiratot és egy szervezeti és működési szabályzatot is. E két okirat természetesen mintadokumentum, melyek tartalmát az adott társasház alapítása során a konkrét tulajdoni és működési viszonyok függvényében mindenképpen pontosítani, kiegészíteni, módosítani kell, de mégis támpontul szolgálhat mintaszöveggként mindazok számára, akik tanácstalanok abban, hogyan is induljanak neki egy társasház-alapításnak, immáron az új, negyedik társasházi törvény szabályai alapján.

A kiadvány 144 oldal terjedelmű.

Ára: **1155 Ft** áfával.

A kötet megrendelhető és személyesen megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. tel./fax: 267-2780; internetcím: www.mhk.hu/kozlonybolt/), továbbá a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELÉS

Megrendeljük **A társasházi törvény magyarázata** című kiadványt (ára: **1155 Ft** áfával) példányban, és kérjük, juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó
új sorozatának, a Közlöny Könyveknek első köteteként megjelentette

A SZÖVETKEZETI TÖRVÉNY MAGYARÁZATA

című kiadványt.

Annak a piaci szereplőnek, aki társas tevékenységet kíván folytatni, az egyedi körülmények és feltételek mérlegelésével kell döntenie arról, hogy gazdasági társaságot hoz létre, amelyben a társak bevitt vagyonukat működtetik, vagy szövetkezetet, amelyben a résztvevők személyes együttműködést is megvalósítanak. A szövetkezet sajátossága – szemben a gazdasági társaságokkal, illetve társadalmi szervezetekkel –, hogy képes optimálisan ötvözni a gazdálkodási funkciót a kulturális, szociális, közösségsszervező funkcióval. Európai tapasztalatok is bizonyítják, hogy a szövetkezetek, sajátos szerveződési és működési elveik alapján, a foglalkoztatáspolitikai, a regionális, a vidékfejlesztési, az agrár-, a környezetvédelmi politika keretei között felmerülő problémák megoldásának hatékony eszközeit jelenthetik.

A 2006. július 1-jén hatályba lépő új szövetkezeti törvény célja ennek a köztársaságnak minél teljesebb tükröztetése annak érdekében, hogy a gazdasági társaságok és a nonprofit szervezetek reneszánszát kövesse a szövetkezeti mozgalom fellendülése is.

Az aktuális jogszabályszerző megmagyarázatát bőszéges iratmintatár teszi még hasznosabbá az érintettek és az érdeklődők számára.

A könyv megrendelhető és személyesen megvásárolható a kiadó közlönvboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780; internetcím: www.mhk.hu/kozlonybolt), továbbá a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

120 oldal. Ára: 945 Ft áfával.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a **A szövetkezeti törvény magyarázata** című kiadványt példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre.

Ára: **945 Ft** + postaköltség.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖNYVISMERTETŐ

Dr. Holló András és dr. Balogh Zsolt 1994-ben határozták el először, hogy az Alkotmány tételeihez rendelt közreadják az alkotmánybírói gyakorlat – főként elvi tételeket tartalmazó – vázlatát:

Az értelmezett Alkotmány

című könyvet. Az öt éves ítélezési gyakorlat összefoglalásáról megjelent kötet pozitív szakmai visszhangja bátorította a szerkesztőket, hogy újabb öt év elteltével megjelentették a második kötetet. Ezt a munkát sokan forgatták mindazok, akiknek az alkotmányjogi ismeretek folyamatos frissítése megkerülhetetlen, de azok is, akik csupán érdeklődtek az Alkotmánybírói tevékenységéről, jogfejlesztő ítélezéséről.

Ismét eltelt öt év. A szerkesztők úgy döntöttek, hogy – immár hagyományként – elkészítik a tizenöt éves gyakorlat összefoglalását. E harmadik kötet megfelelő kiindulópontot jelent annak megismerésében, hogy az Alkotmány egyes rendelkezései miként hatályosultak a gyakorlatban, az Alkotmány szabályaiból milyen elvi következtetések adódnak az államszervezet, a jogrendszer működését illetően. A tizenöt éves gyakorlat összefoglalása pedig ebben szilárd háttérrel jelent.

Ajánljuk e könyvet a jogalkotás szakembereinek, a jogalkalmazóknak, elsősorban a bírásoknak, ügyészeknek, az önkormányzatoknál dolgozó jogászoknak, ügyvédeknek, valamint az egyetemi oktatóknak és hallgatóknak egyaránt. A jelölt szakmai kör mindennapi munkáját elősegítő könyv olyan „kivonat”, amely az alkotmánybírói gyakorlat ismertetésén keresztül – a szerkesztők reményei szerint – az alkotmányos jogállam működéséhez elengedhetetlen értékrenddel is megismerteti.

A kötet megrendelhető és személyesen megvásárolható a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. tel./fax: 267-2780; internetcím: www.mhk.hu/kozlonybolt), továbbá a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük **Az értelmezett Alkotmány** című kiadványt (ára: **8832 Ft áfával**) példányban, és kérjük, juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

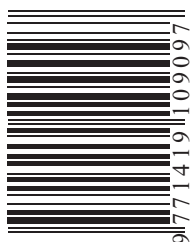
Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI ÉRTESÍTŐ

A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium hivatalos lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

A szerkesztésért felelős: dr. Dombi Éva, 1011 Budapest, Fő utca 44–50. Telefon: 457-3311.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.). Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál,

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Fama Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlőnyboltjában, vagy a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275), illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2006. évi éves előfizetési díj: 13 608 Ft áfával. Egy példány ára: 1334 Ft áfával.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 1786–2396

Formakészítés: SPRINT Kft.

06.1893 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.